

Per la protecció dels drets i la diversitat

Podríem resumir la nostra política social en una frase: davant les dificultats, la nostra ciutat no ens deixa soles. Quin futur tindria una Barcelona que expulsa el seu propi veïnat? Ens hem atrevit i ens seguirem atrevint a crear serveis públics que abans no existien. Continuarem desplegant la primera xarxa pública de cures per a persones amb dependència de tot l'Estat, el primer cangur gratuït, el primer servei públic d'atenció psicològica, la Unitat Antidesnonaments, mesures feministes i LGTBI pioneres en la defensa de la diversitat i la lluita contra la violència, el parc públic d'habitatges més gran de l'estat, l'assessorament per impedir abusos a les factures de subministraments i al lloguer, obrint noves escoles públiques... Barcelona seguirà fent arribar els serveis públics allà on ara no arriben. Seguirem treballant cada dia perquè viure a Barcelona signifiqui viure bé, amb la llibertat i la seguretat de saber que les àrees importants de la nostra vida estan protegides i que l'accés a tot allò que és essencial està garantit per a tothom.

Habitatge Digne i Assequible

En vuit anys hem contribuït a evitar més de 20.000 desnonaments amb la Unitat Antidesnonaments de l'Ajuntament, hem iniciat més de 6.000 habitatges públics, hem aconseguit que l'Estat allargui els contractes de lloguer de 3 a 5 o 7 anys en funció de si són propietat de persones físiques o de persones jurídiques, hem comprat 50 finques a través del dret de tanteig i retracte, hem aconseguit que el 60% dels pisos que la Sareb té a la ciutat estiguin en lloguer social, hem obligat als constructors a dedicar un 30% dels nous edificis o grans rehabilitacions a habitatge protegit, etc. Precisament per això, l'Ajuntament està rebent denúncies amb causes inventades per part del lobby immobiliari.

No volem que els lloguers abusius expulsin les veïnes de les seves llars, per això marquem com a necessitats primordials: que Barcelona garanteixi l'acompliment de la regulació dels lloguers prevista a la nova Llei Estatal pel Dret a l'Habitatge, s'exerceixi un control de preus, es reguli el mercat i s'erradiqui el lloguer turístic il·legal; que s'aconsegueixi més habitatge públic, assegurant el 30% d'habitatge protegit en obra nova i exercint el dret de compra preferent; que es faci front a l'emergència habitacional reforçant la unitat anti-desnonaments, els Apropis, o la reconversió de pisos turístics; que es doni suport a organitzacions reivindicatives i de negociació i a entitats que treballen contra el Sensellarisme, així com a formes alternatives d'accés a l'habitatge (cooperatiu, co-propietat, immobiliària pública, etc.).

IMPULSAR L'HABITATGE PERMANENT

Necessitem augmentar el nombre d'habitatges disponibles per a ús permanent a la ciutat. Gràcies al Pla Especial Urbanístic d'Allotjament Turístic (PEUAT) vam tancar milers d'apartaments turístics il·legals, molts dels quals van passar al mercat de lloguer. Hem de seguir avançant per tenir més habitatge per a ús permanent.

- Potenciar l'habitatge residencial.
 - Potenciar l'habitatge residencial a tots els barris de la ciutat, sobretot als barris més tensionats.
- Fer que més habitatges siguin llars.
 - Augmentar el nombre d'habitatges disponibles.
 - Modificació del Pla General Metropolità (MPGM) de protecció de l'habitatge principal.
 - Potenciem l'habitatge enfront d'altres usos. Baixem oficines i terciari cap a entresols i baixos comercials.
 - Promoció del canvi a ús d'habitatge d'edificis sencers d'oficines, aparcaments, industrial.

IMPULSAR L'HABITATGE ASSEQUIBLE

Necessitem multiplicar el nombre d'habitatges assequibles, especialment als barris més centrals, on hi ha més gentrificació.

- Reforçar l'aplicació del 30% d'habitatge assequible a les noves promocions i grans rehabilitacions de barris tensionats.
- Impulsar la creació de nous habitatges assequibles en baixos d'àmbits no comercials.
- Estudiar l'augment de l'edificabilitat per fer habitatge assequible a les grans avingudes.
- Estudiar i promoure oportunitats per impulsar l'habitatge assequible a cada barri: edificis buits, finques que no esgoten la seva edificabilitat, solars, etc., seguint l'estratègia APROP (Allotjaments de Proximitat Provisionals) i ATRI (Agrupacions Tàctiques de Repoblament Inclusiu).
- Acords amb altres administracions que tenen edificis públics sense ús per dedicar-los a lloguer assequible.

REGENERAR ELS BARRIS MÉS VULNERABLES

Rehabilitació del parc d'habitatges de la ciutat amb l'objectiu de millorar l'eficiència energètica i actuar en barris especialment vulnerables per l'envelliment dels edificis.

- Ampliar la regeneració urbana a sis barris amb dèficits de conservació (Canyelles, Trinitat Vella, Besòs-Maresme/Can Peguera, Congrés i la Pau).
- Ampliar el Pla de Barris: Impulsar l'estratègia de rehabilitació integral dels barris i d'àrees amb més dèficits de conservació i eficiència energètica implementant energies renovables.
- Rehabilitar els barris de muntanya a través d'intervencions per millorar-ne l'accessibilitat, la connectivitat i la qualitat urbana.

TRANSFORMAR ESPAIS INFRAUTILITZATS PER FER-HI HABITATGE ASSEQUIBLE

Barcelona és una ciutat densa, pràcticament tota construïda, que necessita transformar-se per fer més habitatge assequible. Tenim una proposta de noves oportunitats de transformació urbana en espais infrautilitzats de la ciutat per fer nous habitatges assequibles, completant els barris amb nous equipaments, activitats econòmiques, creant continuïtats urbanes amb els barris existents i connectant-los entre ells.

Nous desenvolupaments:

- Citroën
- Gràcia Penitents
- Àmbit Vall d'Hebron - ronda de Dalt- Sant Genís
- Poble-sec - la Canadenca
- Ciutat Universitària

REDUIR LA POSSIBILITAT D'ESPECULAR A BARCELONA

- Impulsar el registre de solars sense edificar. Obligar als promotors a construir habitatge en comptes de mantenir solars en desús.
- Reduir terminis i limitar les pròrrogues de les llicències d'obres. Modificar l'ORPIMO (Ordenança reguladora dels procediments d'intervenció municipal en les obres).
- Limitar la construcció de piscines privades davant la situació de sequera.

ACCÉS A LLOGUERS DIGNES I DRETS DE LES PERSONES LLOGATERES

Barcelona és la ciutat espanyola on més persones viuen de lloguer, al voltant del 40% de la població. Aquest creixement exponencial del lloguer requereix un servei d'atenció específica que informi sobre els drets i els deures, i que faciliti la mediació entre la propietat i les persones llogateres en cas que sigui necessari.

- **Servei especialitzat d'atenció a les persones que viuen de lloguer:** aquest servei atindrà de manera individual i col·lectiva les diferents casuístiques, des de la detecció de possibles clàusules il·legals en els contractes fins la mediació amb la propietat per al correcte manteniment de l'immoble, passant per l'impuls de campanyes informatives per a la ciutadania.
- **Convertir la Borsa d'Habitatge en una immobiliària pública de referència:** des de 2015 s'han fet esforços per captar pisos privats i posar-los en lloguer assequible. Les mesures per ampliar la captació de pisos han consistit en avals al pagament del lloguer, un ajut de fins a 20.000 € per a la rehabilitació, reducció de l'IBI, etc. El que es proposa ara és un pas més en l'ampliació de la mobilització de pisos privats a través de l'impuls d'un nou portal immobiliari i el reforç dels equips. D'una banda, aquest portal ampliarà la captació de pisos per la borsa, i alhora facilitarà relacions justes entre propietats i persones llogateres més enllà de la borsa.
- **Ajuts al pagament del lloguer i aval municipal per facilitar l'emancipació de les persones joves:** l'Ajuntament de Barcelona és l'única administració local amb una línia específica d'ajuts al pagament del lloguer. Aquesta política s'ha acompanyat amb l'impuls exponencial d'habitatge públic i assequible, 4.000 pisos en 8 anys, un 30% per a joves. En aquesta línia, es proposa acompanyar l'ajut al pagament del lloguer per a joves amb un aval municipal que faciliti la seva emancipació tot plegat com una nova línia de treball dins la Borsa d'Habitatge. Es tindrà especialment en compte si es tracta de llars compartides.
- **Ajuts al pagament i aval municipal per a persones majors de 50 anys:** cada cop són més les persones que es fan grans sense disposar d'un habitatge propi. Hi ha una franja d'edat especialment complicada per accedir al mercat de lloguer, ja que a partir dels 50 anys acostumen a demanar-se garanties específiques de difícil

compliment. La principal aposta municipal en aquest àmbit són els pisos amb serveis per a persones grans. En la mesura que són pisos per a persones a partir dels 65 anys, proposem que s'impulsi un ajut municipal específic per al pagament del lloguer dirigit a persones de més de 50 anys i un aval municipal que faciliti la disponibilitat del pis.

- **Detectar i informar a les persones llogateres de renda antiga dels seus drets** i dedicar esforços a protegir-los de l'assetjament immobiliari. La reforma de la Llei d'Arrendaments Urbans va suposar la congelació dels lloguers d'una part important de la població que actualment pateix una forta pressió per abandonar els seus pisos.
- Crear una **taula d'habitatge de lloguer** on estiguin presents l'Ajuntament, entitats socials i veïnals, juntament amb el sector immobiliari. Aquesta taula es reunirà periòdicament i tindrà com a objectiu compartir informació sobre la situació del lloguer, impulsar campanyes i decidir propostes d'actuació.
- Desenvolupar una **línia específica d'ajuts a la rehabilitació** del parc d'habitatge de lloguer, incentivant la baixada dels lloguers per sota del preu de mercat, que tingui especialment cura de criteris energètics, instal·lació d'ascensors, i que atengui tant l'interior dels pisos com l'exterior dels edificis.

SANCIONAR L'ESPECULACIÓ I L'ABÚS IMMOBILIARI

Durant aquests vuit anys, a través de la Unitat Antiassetjament i de Disciplina d'Habitatge, hem desplegat les diferents possibilitats que ofereix la legislació catalana per imposar sancions a grans tenidors que sumen més de 2M€. Així, hem sancionat als bancs que concentren pisos buits i hem establert un nou procediment en via administrativa contra pràctiques abusives com el racisme immobiliari i l'assetjament.

- **Unitat contra l'especulació i l'assetjament immobiliari:** l'objectiu d'aquest nou mandat és crear una unitat contra l'especulació que detecti i intervingui en les males praxis relacionades amb l'abús immobiliari. Aquesta nova unitat suposa multiplicar exponencialment els recursos i territorialitzar la Unitat de Disciplina d'Habitatge des de la qual s'han imposat diverses sancions contra pisos buits, el racisme immobiliari o l'assetjament. Entre altres problemàtiques, s'encarregarà de controlar l'infrahabitatge, l'assetjament i el racisme immobiliari, l'incompliment dels grans tenidors d'oferir lloguer social a famílies en situació de vulnerabilitat, els lloguers turístics il·legals i els lloguers de temporada fraudulents.
- **Fiscalitat municipal a favor del dret a l'habitatge i contra l'especulació:** promoure habitatge públic i assequible requereix una fiscalitat favorable que fomenti l'habitatge social i dificulti les pràctiques especulatives. Durant aquests anys, l'Ajuntament ha impulsat diverses mesures fiscals com una reducció de fins al 90% de l'impost de béns immobles (IBI) per als propietaris que posin els seus pisos a disposició de la Borsa de Lloguer,

i una bonificació de l'Impost de Construcció (ICIO) per a cooperatives d'habitatge en cessió d'ús sempre que es tracti de pisos protegits.

Amb l'objectiu de desincentivar les pràctiques especulatives com les transmissions d'edificis sencers entre diferents propietats durant períodes curts de temps, proposem que s'incrementi l'impost de la plusvàlua municipal de les compravendes d'edificis sencers que es produeixen durant els vuit primers anys.

AUGMENTAR EL PARC PÚBLIC D'HABITATGE

Durant els darrers vuit anys hem incrementat en 4.000 pisos el parc públic i assequible de la ciutat fins arribar als 11.500 pisos, de tal manera que avui Barcelona té el parc públic més gran de tot Espanya. Aquests 4.000 pisos ja en funcionament s'han aconseguit gràcies a diverses estratègies. D'una banda, la compra d'edificis sencers (casi 50) i pisos individuals suma 1.600 habitatges, mentre que la construcció de nous habitatges i la captació d'habitatges privats cap al lloguer social suma els 2.400 pisos restants.

- **Lliurament de 5.000 pisos públics i assequibles i 2.000 més en obres** els propers 4 anys, ja que 3.500 pisos d'obra nova començats durant aquests anys s'acabaran al proper mandat, més els 1.000 pisos que preveiem comprar a través de l'ampliació de la política de compres i la captació de 500 del mercat privat cap al lloguer social. Total ampliació del parc el proper mandat: 5.000 gràcies a l'esforç dels anys passats. És a dir, durant el nostre govern (dotze anys) haurem ampliat en 9.000 pisos.
 - **Dels 5.000 pisos públics lliurats, 1.500 seran per a joves.** A diferència de Trias, que va deixar de fer pisos públics per a joves, seguirem amb el compromís de destinar un 30% d'aquests habitatges públics i assequibles a persones joves. En total, al proper mandat, 1.500 pisos seran per a persones joves, que cal sumar als pisos que ja estan en funcionament, ja sigui en promocions específiques per a persones joves o bé en promocions intergeneracionals.
 - **Dels 5.000 pisos públics lliurats, 1.000 seran habitatges amb serveis per a persones grans.** Tenim el parc d'habitatges amb serveis (1.500 pisos) més gran de tota Espanya, que només amb les obres en marxa arribarà als 2.000 pisos. Juntament amb els nous 500 pisos per a persones grans que s'acabaran durant el proper mandat, s'iniciaran 500 pisos més.
 - **Dels 5.000 pisos públics i assequibles, 1.000 seran de règim cooperatiu en cessió d'ús.** L'aposta d'aquests anys ha estat el lloguer públic: un 80% dels nous habitatges són de lloguer públic. Però també s'ha iniciat una nova política d'habitatge social i cooperatiu en cessió d'ús amb fundacions i cooperatives, que ja disposa d'un miler de pisos en marxa, 500 en règim de cessió d'ús que o bé estan funcionant o bé estan en obres i a punt de començar. Durant el proper mandat el

compromís és insistir en aquesta col·laboració, amb l'aportació de solars o edificis a rehabilitar per arribar a 500 habitatges socials i cooperatius més.

- **Dels 5.000 pisos públics i assequibles, 200 seran per ampliar el programa Primer la Llar (housing first).** Gràcies als programes municipals *housing first*, un total de 68 persones han pogut deixar el carrer i accedir a un habitatge individual i definitiu, rebent un suport social intensiu durant el temps que l'han necessitat. El principal escull en el creixement d'aquest tipus de programes són les dificultats a l'hora de captar habitatge del mercat privat per donar-li un ús social sostingut en el temps.

- **Incrementar les compres d'edificis mitjançant compres compartides amb entitats socials i veïns.** Aquests vuit anys hem comprat 1.600 pisos amb un pressupost municipal al voltant dels 180 M€, i amb aquest nou mecanisme esperem comprar-ne 1.000 més en només quatre anys. D'aquesta manera, l'Ajuntament cedirà el seu dret de compra preferent a altres administracions públiques, a entitats socials i a les persones llogateres.
- Generar un mecanisme financer per aconseguir pisos propietat de persones grans que els atorgui finançament a canvi que el seu habitatge posteriorment passi a formar part del parc públic.

EQUIPAMENTS RESIDENCIALS PER A PERSONES SENSE LLAR

Una part de la població atesa als Centres d'Atenció i Seguiment (CAS) no disposa d'un domicili on residir, i una proporció cada vegada més gran de les persones que segueixen programes de reducció de danys es troben en situació de carrer. L'obertura del centre residencial amb consum supervisat durant la pandèmia (situat primer al districte de Les Corts i posteriorment a Horta-Guinardó) ha demostrat la seva eficàcia per acompanyar els processos de recuperació de persones sense llar que consumeixen drogues.

- Obrir un **segon centre residencial per a persones sense llar** que permeti el consum supervisat de drogues i alcohol en el mateix centre.
- Millorar la coordinació entre els serveis socials bàsics, els serveis específics per a persones sense llar i els serveis d'atenció a les dones víctimes de violència masclista per identificar els casos de sensellarisme ocult.

PROMOURE LA REHABILITACIÓ AMB CRITERIS SOCIALS I D'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA PRIORITZANT BARRIS I FAMÍLIES VULNERABLES

El parc d'habitatge construït és causant d'una part important de la contaminació ambiental. La seva antiguitat, juntament amb la manca d'inversió, suposa greus problemes per a les persones usuàries. Durant aquests anys, l'Ajuntament ha finançat el 80% dels recursos destinats a millorar el parc. A diferència d'altres èpoques, les noves polítiques de rehabilitació han deixat de ser generalistes

i han posat especial èmfasi en els barris i famílies amb necessitats econòmiques.

AMPLIAR EL PROGRAMA PRIMER LA LLAR (HOUSING FIRST)

Gràcies als programes municipals de *housing first*, un total de 68 persones han pogut deixar el carrer i accedir a un habitatge individual i definitiu, rebent un suport social intensiu durant el temps que l'han necessitat. El principal escull en el creixement d'aquest tipus de programes són les dificultats per captar habitatge del mercat privat i donar-li un ús social sostingut en el temps.

- Ampliació del programa Primer la Llar, doblant el nombre de places disponibles i dotant-lo d'habitatges públics.

Feminismes i LGTBI

Barcelona és capdavantera en polítiques feministes i una ciutat orgullosa de la seva diversitat sexual i de gènere. Amb iniciatives com les Unitats de Transversalitat de Gènere, el Centre LGTBI i el Centre Masculí Plural, o els plans de Justícia de Gènere, és avui un referent del municipalisme feminista.

Apostem per un feminisme que combat les desigualtats de gènere, antiracista i interseccional, que aplica la transversalitat de gènere en tots els serveis municipals. Aconseguir vides lliures de violències passa per garantir l'accés a un habitatge digne, un treball digne, temps d'oci, a una xarxa de cures, etc.

Per això prioritzem la inserció laboral de dones en situació de vulnerabilitat, la millora de condicions dels sectors més feminitzats i precaritzats i el seu reconeixement, i la visibilització del treball de cures. Hem combatut les violències masclistes incrementant el pressupost, doblant el personal i les places d'acollida, reforçant la lluita contra la violència sexual i endegant iniciatives pioneres com la primera Unitat contra el Tràfic d'Éssers Humans o el Protocol No Callem.

En paral·lel, impulsem polítiques per la diversitat sexual i de gènere i defensem els drets LGTBI combatent les desigualtats específiques i fomentant una transformació cultural de les normes sexuals, afectives i de gènere. Alhora, ens cal seguir transformant l'espai tradicional de la masculinitat, i expandir l'imaginari entorn la sexualitat fomentant formes d'educació sexual accessibles.

UNA CIUTAT FEMINISTA

Consolidar l'estratègia de transversalitat de gènere incorporant la mirada interseccional i aprofundint en l'aplicació d'aquesta perspectiva als districtes i a les diferents polítiques sectorials

En els darrers dos mandats s'han posat les bases i s'ha començat a desenvolupar amb força la transversalitat de gènere a l'Ajuntament, amb la creació d'un reglament d'equitat i d'un equip especialitzat dedicat a impulsar-lo, organitzant

formacions i introduint clàusules d'igualtat, entre moltes altres actuacions. Això ha permès revisar moltes actuacions municipals per corregir biaixos i incorporar mesures que prioritzin l'impuls de la igualtat de gènere en tots els àmbits. Ara queda assolir un desplegament més ampli a tot el consistori perquè la transformació que implica aquesta estratègia sigui efectiva, i a la vegada introduir molta més interseccionalitat perquè les polítiques de l'Ajuntament no deixin de tenir en compte altres desigualtats més enllà del gènere (d'origen, de racisme, de classe, d'edat, de diversitat funcional, etc.), amb un impacte en la vida dels veïns i les veïnes, i d'aquesta manera poder introduir mesures estructurals per combatre-les.

- Crear un observatori municipal de gènere que permeti reforçar i articular el personal i el lideratge al voltant de la promoció de la igualtat.
- Desplegar la xarxa de referents de transversalitat als districtes.
- Desplegar la xarxa de referents de transversalitat a les àrees sectorials, amb especial incidència en àmbits com les polítiques socials, l'educació, la promoció econòmica o l'ecologia urbana.
- Incorporar la interseccionalitat a l'estratègia de transversalitat, augmentant els recursos, la capacitat i les aliances internes i externes.

Implicar els homes i incloure el treball sobre masculinitats en les polítiques públiques per a la justícia de gènere

La Quarta Conferència Mundial sobre la Dona de 1995, a Beijing, va ratificar la necessitat d'una participació activa dels homes i la reflexió sobre la masculinitat en la lluita per l'equitat de gènere. Des d'aleshores s'ha configurat una agenda política internacional entorn a la necessitat de treballar amb els homes i la masculinitat per a la consecució de l'equitat de gènere. Així doncs, la política pública sobre masculinitats és una política de primer ordre per a la justícia de gènere. La política de masculinitat és, a més a més, una política per a tothom, ja que la implicació de tota la ciutadania en la visibilització i definició de models de masculinitat plurals, diversos i més igualitaris contribueix al bé comú i a l'equitat. A l'Ajuntament aquest tema s'ha impulsat amb al creació del Centre de Masculinitats Plural. En el proper mandat s'ha de consolidar i seguir fomentant.

- Capacitar a professionals perquè incorporin el treball de masculinitats a les seves organitzacions. Incorporar el treball amb masculinitats a la xarxa de transversalitat de l'Ajuntament.
- Formació i materials sobre masculinitats en l'àmbit educatiu: aprofundir en la incorporació de les masculinitats a la xarxa d'escoles per la igualtat amb un pla específic i un projecte educatiu que inclogui guies d'intervenció educatives, caixes d'eines educatives en masculinitats i intervencions en àmbits esportius, tar-des educatives i lleure.
- Dotació de recursos econòmics, formatius, etc., a entitats de la ciutat que treballen amb masculinitats.
- Creació d'una plataforma en línia de formació sobre

masculinitats oberta a tota la ciutadania.

- Seguir amb les campanyes de comunicació i sensibilització dirigides a tota la ciutadania que posin en valor la diversitat i la pluralitat de referents masculins, i la potencialitat de la reflexió i el treball en masculinitats per a la justícia de gènere.
- Incorporar a la programació cultural de la ciutat una reflexió sobre la masculinitat (biennals, ICUB, museus, etc.).
- Promoure la corresponsabilitat dels homes en els treballs de cures. Acompanyament en la creació de nous grups de paternitat autogestionats.

Lluitar contra la feminització de la pobresa

En els darrers anys hem dut a terme una estratègia contra la feminització de la pobresa adreçada a treballar en xarxa amb tots els serveis que assegurin els drets de les dones, per tal d'acabar amb la pobresa econòmica, social, de temps i de recursos que pateixen les dones a la nostra ciutat. Per damunt de tot, hem abordat el terreny pantanós que fa que moltes dones ocupin feines poc remunerades, sense possibilitat de progressar professionalment, i també hem donat valor i dignificat les feines del sector de les cures, ocupat majoritàriament per dones. Hem de seguir lluitant contra la feminització de la pobresa de manera transversal, centrant-nos en les dones més oblidades i sempre comptant amb la seva participació.

- Renovació de la mesura de govern contra la feminització de la pobresa.
- Seguir amb la taula contra la feminització de la pobresa com espai de treball, de coordinació i d'intercanvi d'experiències entre els diferents serveis i entitats que treballen en la millora de la vida de les dones.
- Promoure més estudis i fòrums sobre la feminització de la pobresa per obtenir més dades i poder plantejar noves actuacions específiques.
- Impulsar un programa de millora de les condicions laborals del sector de perruqueria i estètica i de les dones que treballen com a caixeres a supermercats i botigues.
- Creació d'un servei específic d'ajut als tràmits per a dones en situació de vulnerabilitat.
- Primera promoció d'habitatge públic per a dones en situació de vulnerabilitat i famílies monomarentals amb equipaments comunitaris.
- Reforç dels equipaments de la ciutat per a dones sense llar amb ampliació de les places existents.

Revisar el model d'atenció al treball sexual per garantir l'accés a drets de les persones que exerceixen el treball sexual, evitar la victimització secundària i contribuir a combatre l'estigma

El model d'atenció al treball sexual de Barcelona es va establir fa 17 anys amb el Pla per a l'abordatge integral del treball sexual de 2006, d'acord amb el que plantejava l'Ordenança del civisme de Barcelona. Aquest model va articular

l'atenció a les treballadores sexuals de Barcelona, però des d'una mirada fonamentalment assistencialista, poc empoderadora i coexistent amb unes fortes dinàmiques de persecució institucional per la via de les multes, l'exclusió i la desatenció de les situacions de tràfic per causa d'explotació sexual, qüestions que havien estat assenyalades en avaluacions de programes, investigacions acadèmiques i informes de la Síndica de Greuges.

En els darrers dos mandats s'ha avançat cap a un model diferent, centrat en donar resposta a la diversitat de realitats existents en la prostitució, i en escoltar i incorporar les necessitats i les veus de les treballadores sexuals. A dia d'avui, és necessari donar un pas més per tal d'actualitzar el marc d'intervenció, consolidant aquesta perspectiva més empoderadora i complexa que permeti abordar les múltiples discriminacions, exclusions i violències que pateixen les persones que exerceixen la prostitució que, a més a més, s'han intensificat arran de la pandèmia de la covid-19.

- Redefinir els serveis d'atenció al treball sexual per tal de reorientar-los cap a la intervenció des d'una perspectiva empoderadora i de garantia de drets, comptant amb les pròpies treballadores sexuals.
- Actualitzar els protocols i directrius per incorporar el treball contra l'estigma i la garantia proactiva de l'accés de les persones que exerceixen la prostitució a drets en tant que veïns i veïnes de Barcelona, posant el focus en l'eliminació de la discriminació i l'exclusió que pateixen en molts àmbits (habitatge, padró, salut, educació, ocupació, lliure expressió, etc.).
- Crear un circuit específic d'atenció a les persones treballadores sexuals que inclogui diferents àrees sectorials rellevants (serveis socials, districtes, habitatge, laboral, gent gran, policial, etc.) que identifiqui i abordi les necessitats específiques, formi al personal dels diferents àmbits i garanteixi la no revictimització i l'atenció diferenciada entre treball sexual i tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual.
- Garantir la constitució d'una taula o grup de treball periòdic que abordi la violència masclista que pateixen les treballadores sexuals.
- Impulsar una normativa que defineixi la llicència dels meublés a Barcelona des d'una perspectiva dels drets de les treballadores sexuals i comptant amb la seva participació.
- Modificar l'Ordenança de civisme de l'Ajuntament de Barcelona per eliminar la penalització de l'oferiment de serveis sexuals.

ATUREM LES VIOLÈNCIES MASCLISTES (VM)

Crear la Casa Malva. Casa d'acollida per a dones en situació de violència masclista des d'un model d'autonomia i autogestió, fomentant l'abordatge de les violències masclistes també des del vessant comunitari

Tot i que disposem de pressupost per assumir les despeses de les places del dispositiu d'acolliment, manquen places en recursos residencials amb o sense acompanyament professional, i les dones acaben anant a pensions. A més a més, és molt difícil trobar entitats que ofereixin aquest servei i que es presentin a licitacions.

En aquest sentit, la Casa Malva és un edifici que constarà d'habitatges independents de diferents mides i formats (unipersonals, unifamiliars, compartits, etc.), amb espais comunitaris com una cuina, un espai de neteja, un espai de treball i tallers, sales polivalents, un hort, etc., gràcies als quals les usuàries experimentaran amb un model de vida independent, sostenible, comunitari i solidari. Es tracta d'un edifici dissenyat per atendre les necessitats de les dones i les seves famílies des de la perspectiva de l'autonomia, el suport mutu i la solidaritat entre les membres. Un projecte que també vol posar el dret a un habitatge digne, sostenible i accessible al centre dels processos de recuperació de les persones víctimes de violència masclista.

La Casa Malva oferirà un nou recurs d'acollida i habitatge per a la recuperació d'aquestes dones i les seves famílies, i alhora permetrà posar en pràctica un nou model de funcionament des de l'autonomia de les dones que posteriorment es podrà replicar a la resta de la xarxa d'acollida.

- Confecció del projecte i del model de funcionament.
- Identificació de l'espai.
- Creació de la Casa Malva i posada en funcionament.
- Aprofundir en l'abordatge de les violències masclistes des del vessant comunitari, treballant amb les entitats especialitzades i els actors del territori als districtes.

Actualitzar el circuit d'atenció de la VM i les eines de valoració de risc per atendre totes les formes de violència masclista més enllà de la parella i millorar la detecció i intervenció de la VM des dels serveis generalistes i especialitzats, incorporant la perspectiva interseccional

La majoria dels nostres serveis especialitzats d'atenció segueixen tenint una mirada molt restringida de les manifestacions de la violència masclista i s'adrecen fonamentalment a la violència dins de la parella heterosexual en persones adultes. El percentatge d'atenció des dels diferents serveis a altres tipus de violències masclistes i a persones LGTBI és molt baix. S'ha d'actualitzar el circuit per atendre totes les violències incloses a l'actual marc legal.

D'acord amb les noves lleis, el nostre circuit d'atenció té el repte d'incorporar nous conceptes com el consentiment sexual, la interseccionalitat, la violència obstètrica, la violència de segon ordre, la violència vicària i les violències digitals, així com les violències cap a les dones trans i la

diversitat de gènere (al SARA arriba un percentatge molt petit i al PIAD no arriba).

Cal actualitzar les eines de detecció i la formació de les professionals davant de les diferents manifestacions de les violències masclistes (l'eina de valoració actual es centra en el risc i és de 2011: està desactualitzada i només té en compte la parella heterosexual de persones adultes, sense incorporar les noves manifestacions de violències). També calen noves eines més enllà del risc i actualitzar els protocols d'intervenció per incloure les noves manifestacions de les violències masclistes, l'abordatge de les violències LGTBI i una perspectiva interseccional.

- Posar en funcionament el nou Servei d'Atenció Recuperació i Acollida (SARA) especialitzat en violències sexuals.
- Reforçar els Punts d'Informació i Atenció a les Dones als districtes per incrementar el treball comunitari als barris.
- Actualitzar l'eina de valoració de risc (RVD) i els protocols d'intervenció i incorporar una mirada àmplia al circuit de violències (als protocols d'abordatge, a les eines, etc.).
- Millorar el coneixement i la formació de les direccions i de les professionals sobre altres tipus de violències masclistes.
- Millorar la difusió a tota la ciutadania de tots els tipus de violències i dels serveis i recursos existents.
- Ampliar la formació en la diversitat de violències masclistes per evitar exercir violència institucional des dels serveis municipals.
- Realitzar una anàlisi del circuit de violència masclista centrant-se en identificar possibles dinàmiques de revictimització i fonts de millora, comptant amb la veu de les dones afectades.
- Revisar i actualitzar els protocols i les eines d'actuació per garantir una mirada interseccional i reconeixement dels nous àmbits de violències masclistes que apareixen a la Llei catalana 17/2020.
- Formar a professionals en la introducció de la perspectiva de gènere interseccional i la capacitat d'identificar i abordar les violències masclistes dels serveis generalistes (amb un èmfasi especial als serveis socials i a l'atenció a la infància).

IMAGINARIS PER A LA TRANSFORMACIÓ SEXUAL I EL GÈNERE

Crear un servei mòbil d'educació sexual a Barcelona i posicionar la nostra ciutat com a referent internacional en la manera d'entendre, comunicar i abordar la sexualitat

Encara avui en dia la sexualitat s'aborda majoritàriament des de l'àmbit de la moralitat, la por o l'estigma. Confonem la seva riquesa amb el coit i la vinculem constantment amb alguna cosa fosca, prohibida i perillosa. La poca educació sexual que fomentem està vinculada a la prevenció d'ITS o d'embarassos

no desitjats, des d'una mirada lligada fonamentalment a l'heterosexualitat, a la reproducció i a la monogàmia.

La sexualitat ha de sortir de l'armari i fer-ho conjuntament amb el plaer, l'autoconeixement, la diversitat i el consentiment. Hem de ser capaços de posar (també) el desig al centre de les nostres polítiques públiques sobre sexualitat, i entendre'l com un fenomen transversal del nostre dia a dia. Amb la creació del servei mòbil d'educació sexual i totes les accions que se'n deriven, Barcelona es convertiria en un referent internacional en aquest àmbit, apostant per una sexualitat diversa, plaent i saludable.

- Crear un servei mòbil d'educació sexual amb capacitat per apropar-se als joves i amb voluntat de ser una referència per a la ciutadania en temes com l'accés a la informació sobre sexualitat (des d'una mirada àmplia i transversal, posant el plaer i l'autoconeixement al centre), l'acompanyament terapèutic, formacions diverses (recordem que el sexe "passa" constantment, no només als nostres llits), derivacions a altres serveis relacionats (el Plural, el centre LGTBI, serveis d'assistència a la salut sexual i reproductiva, etc.).
- Realitzar campanyes comunicatives valentes per apropiar-nos de certs estigmes i atacs, i generar un imaginari col·lectiu de les sexualitats divers, joïós, més conscient.
- Fomentar debats, aplecs i activitats diverses amb professionals de reconegut prestigi en temes de sexualitat, incloent una setmana sobre sexualitat, amb activitats artístiques i lúdiques pensades per a un públic divers.
- Formar als treballadors públics municipals (d'àmbits diversos) en temes vinculats amb la sexualitat (paler, salut sexual, autoconeixement, drets reproductius, nous imaginaris, etc.). La transformació social requereix d'altres formes de mirar, de comunicar, però sobretot de fer.

UNA AGENDA LGTBI MÉS ENLLÀ DE LA IDENTITAT

Creació d'un programa integral sobre les realitats intersexuals

El dèficit de coneixement de la societat sobre les realitats intersexuals és abismal. Per això cal impulsar la creació d'un programa integral on convergeixin la recerca, la formació i la difusió, que esdevingui una eina de celebració de la diversitat i que permeti seguir lluitant contra la patologització de les realitats saludables.

- Elaborar una estratègia d'abordatge de les realitats intersexuals i les seves experiències vitals en l'àmbit social i sanitari.
- Elaborar un programa integral de visibilització i formació a l'entorn d'aquestes realitats, dotat de recursos econòmics suficients que en permetin la seva viabilitat.

Atendre les necessitats de les persones grans LGTBI

- Generar protocols d'atenció a la diversitat LGTBI en les residències de persones grans municipals i en els serveis que depenen de l'Ajuntament per l'atenció a la gent

gran i la dependència així com teleassistència, SAD i casals de gent gran.

- Prestar una especial atenció a les persones grans en la programació i dinamització d'espais i esdeveniments LGTBI municipals, com ara el Centre LGTBI o L'Orgullosa.
- Creació d'una xarxa de persones LGTBI grans que puguin conèixer i trobar-se amb altres persones LGTBI en les seves circumstàncies.
- Seguiment amb una perspectiva específicament LGTBI de les persones grans que viuen en situació de soledat o que depenen de les polítiques de cures municipals.

Capillaritzar les polítiques LGTBI als districtes

Les polítiques desenvolupades per la regidoria han estat un èxit, però encara es pot treballar més per descentralitzar les accions concretes i reforçar els districtes en aquest àmbit.

- Ampliar la formació en perspectiva LGTBI als referents de l'àmbit dels deu districtes.
- Transversalitzar territorialment les polítiques LGTBI.

Impulsar la recerca amb perspectiva LGTBI

Les línies de recerca finançades per l'Ajuntament de Barcelona recullen àmbits diferents, però fins ara la perspectiva LGTBI no hi està inclosa.

Per tal de idear, dissenyar i implementar les millors polítiques possibles en aquest àmbit i en tota la resta, com a societat i com a administració pública, ens cal fer una feina d'investigació i de reflexió profunda per acotar al màxim el nostre coneixement de les necessitats del col·lectiu i poder donar suport a les seves demandes des de la cosa pública.

- Crear línies de suport econòmic a la investigació en temes LGTBI.
- Implementar la perspectiva LGTBI en les diverses enquestes que fa la ciutat per millorar la recollida de dades estadístiques (en especial en l'enquesta de victimització).

Reforçar la formació en perspectiva LGTBI al personal de l'administració

- Reforç dels programes de formació en perspectiva LGTBI al personal de l'administració pública, especialment en àmbits on l'atenció al públic sigui clau.

Fomentar la visibilització de les realitats LGTBI en la cultura de la ciutat

Totes sabem que per poder imaginar-nos el món necessitem referents en els quals projectar-nos. En el passat, i no tan passat, la gent del col·lectiu LGTBI hem crescut sentint que estàvem soles al món per manca de referents, i és responsabilitat també de l'administració pública fer un esforç per revertir la situació i reparar el greuge.

Per fer aquesta feina és imprescindible que fomentem la creació de discursos culturals amb aquesta perspectiva, i per fomentar aquesta creació, calen recursos.

- Incloure la perspectiva LGTBI (visibilització de relats i realitats del col·lectiu, especialment de les seves components més invisibilitzades: intersex, bi, trans, les) en les línies de suport a la creació artística de l'ICUB.
- Reconèixer la lluita dels col·lectius LGTBI+ amb un faristol a la Rambla en commemoració de la manifestació de l'Orgull de 1977.

Promoure la cultura i la memòria de les dones LBTI+

Entenent que el conjunt del col·lectiu LGTBIQ+ ha estat històricament invisibilitzat, aquesta invisibilització encara ha estat més forta en el cas de les dones que el conformen. Per aquest motiu, la ciutat té un deute simbòlic amb la seva reivindicació que cal revertir. En aquest sentit, proposem:

- Realitzar un projecte de reivindicació de la memòria històrica del col·lectiu de dones LBT de la ciutat i fer-ne difusió.
- Incloure la perspectiva de la memòria i l'homenatge d'aquestes dones en les actuacions al nomenclàtor de la ciutat.

Incloure a les persones LGTBI en l'abordatge i el tractament de les violències masclistes

Les persones LGTBI majoritàriament segueixen sense accedir als serveis d'atenció a les violències masclistes.

- Cal formar a les professionals en la detecció, identificació i abordatge de les violències contra les persones LGTBI.
- Cal incloure en els protocols de derivació i d'atenció la perspectiva de diversitat sexual i de gènere.
- Cal adaptar els recursos d'acollida per tal que es donin les mateixes condicions qualitatives en el procés d'acolliment a homes gais, homes trans, dones trans, dones lesbianes, etc.
- Cal actualitzar les eines de valoració de risc incloent les violències que viuen les persones LGTBI.

Drets de ciutadania

En un context on l'extrema dreta no només està consolidada a nivell institucional si no que està permeant als moviments socials i veïnals, és més important que mai desenvolupar polítiques públiques que posin al centre la igualtat de tracte i la no-discriminació, i treballar des de la perspectiva de la prevenció i la sensibilització, així com des de la garantia de la reparació i la no-repetició.

Per això cal seguir reforçant serveis com l'Oficina per la No Discriminació (OND), desenvolupar un programa de Justícia Restaurativa o treballar per garantir l'exercici de drets fonamentals com la llibertat d'expressió, el dret de reunió i manifestació o el dret a la llibertat religiosa. La formació i sensibilització sobre els drets de ciutadania és essencial, així com el desenvolupament d'estratègies sectorials dirigides a col·lectius sovint invisibilitzats i estigmatitzats com

són el Poble Gitano o la comunitat musulmana.

Finalment, hem de posar al centre un dret que fa de porta d'accés a altres drets bàsics i fonamentals: el padró. Cal que seguim desenvolupant polítiques d'empadronament actiu per garantir que tots els veïns i veïnes tenen accés a la salut, l'habitatge o els serveis socials, i impulsant processos d'incidència política perquè la resta de municipis de l'àrea metropolitana respectin la llei i empadronin a totes les persones que resideixen a les seves ciutats.

CONSOLIDAR BARCELONA COM A AGENT DE PROTECCIÓ I GARANTIA DE DRETS

Al llarg dels darrers vuit anys s'han impulsat desenes de mesures, com el projecte pilot de justícia restaurativa, que han reforçat els mecanismes de defensa de drets existents a l'Ajuntament i, al mateix temps, han empoderat a les ciutadanes i ciutadans de Barcelona, que s'han convertit en defensors d'aquests drets gràcies al foment de la corresponsabilitat.

- Crear una escola de persones i entitats defensores de drets humans, potenciant l'àmbit internacional que connecta les lluites locals i globals, com ara la lluita contra el canvi climàtic o la lluita pel dret a l'habitatge.
- Consolidar el centre de recursos de drets humans com a espai de referència de les persones i entitats que treballen per a la defensa dels drets humans a la ciutat, i formació en drets humans i no-discriminació per als treballadors i treballadores municipals.
- Impulsar un programa de justícia restaurativa en l'àmbit de les discriminacions amb l'objectiu d'atendre les necessitats de totes les parts i treballar per la garantia de la reparació i la no-repetició.
- Reforçar els circuits d'empadronament amb totes les seves modalitats i de la lluita contra el frau en l'empadronament.
- Consolidar el servei d'atenció a víctimes de la violència institucional a través de les entitats especialitzades en la denúncia i el suport psicosocial i jurídic de les persones que la pateixen.

CONSOLIDAR BARCELONA COM A CIUTAT OBERTA I CONTRA TOTES LES FORMES DE DISCRIMINACIÓ

Una ciutat no pot tolerar cap forma de discriminació ni des de l'àmbit social, ni des de l'institucional. Davant l'ascens de l'extrema dreta global, cal redoblar els recursos i donar el màxim de centralitat política a la lluita contra la discriminació.

- Potenciar l'Oficina per la No Discriminació (OND) com a òrgan i espai municipal i ciutadà de referència en la lluita contra totes les formes de discriminació, desplegant la seva capacitat sancionadora en situacions de discriminació com el racisme immobiliari, oferint suport psicosocial i assessorament legal gratuït a les persones que han patit alguna forma de discriminació a la ciutat, i impulsant la seva territorialització.
- Consolidar l'Observatori de les Discriminacions de Barcelona, que permet obtenir la fotografia més fiable

de l'estat de totes les formes de discriminació a la ciutat en coordinació amb les entitats especialitzades.

- Millorar l'atenció i la coordinació policial en casos de persones que hagin estat víctimes de situacions de discriminació i delictes d'odi.
- Desplegar la millora del programa de defensa dels drets humans i de la no-discriminació dins el projecte de les Escoles per la Igualtat i la No Discriminació.
- Consolidar la ciutat de Barcelona com a referent internacional en la lluita contra la no-discriminació a través de la implicació en xarxes internacionals com la European Coalition of Cities Against Racism (ECCAR).

Interculturalitat crítica i antiracisme

Barcelona ha de continuar apostant per un model de ciutat intercultural i antirracista, entenent les dues aproximacions com a elements fonamentals en el procés transformador que incideix contra les estructures racistes i colonials que vulnereu drets i creen desigualtat. Aquestes discriminacions afecten no només a persones amb bagatge migratori, sinó també al poble gitano i les minories religioses. Cal transformar el propi Ajuntament, com hem començar a fer durant el darrer mandat, perquè reflecteixi millor la diversitat de Barcelona, una ciutat on gairebé un terç de les veïnes i veïns van néixer a l'estranger. A més hem de propiciar la participació efectiva dels col·lectius diversos i facilitar que les diferents manifestacions culturals es puguin desenvolupar de manera integral.

El racisme té conseqüències materials: fa que els veïns i les veïnes que el pateixen no poden gaudir d'una vida plena i lliure amb l'accés als drets més bàsics garantit. Les seves conseqüències afecten la possibilitat de trobar una feina o aconseguir un habitatge digne, espais on la discriminació és patent, però també la vivim a l'espai públic i espais d'oci.

La nostra aposta és posar en marxa polítiques emancipadores que posin el focus en lluitar contra la precarització econòmica a què es veu abocada gran part de la població amb bagatge migratori i una política decididament antirracista que intervingui a totes les àrees i territoris de la ciutat. Aquí l'educació, la cultura i l'espai públic tenen un rol fonamental, ja que són àmbits des dels quals es pot posar en valor la diversitat de la nostra ciutat i, alhora, generar eines per construir justícia i reparació.

REFORÇAR LA PERSPECTIVA INTERCULTURAL I INTERSECCIONAL EN EL CONJUNT DE LA INSTITUCIÓ

Barcelona ha de seguir apostant per un model de ciutat intercultural, entenent la interculturalitat no com un model sinó com un procés transformador que parteixi de la necessitat d'incidir en les estructures generadores de vulneracions de drets i de desigualtats envers la diversitat, sobretot la cultural i religiosa, i que, per tant, poden comportar situacions de discriminació i racisme. Aquesta discriminació

i racisme no afecta només a persones migrades o descendents de persones que van migrar, sinó també al poble gitano i a persones de minories religioses. Si entenem el racisme i el patriarcat com a sistemes estructurals amb expressions institucionals, cal generar un procés de canvi en l'organització, les pràctiques i la cultura institucional de la ciutat.

- Crear una direcció de transversalitat que sigui capaç d'abordar i executar un concepte ampli i suficient d'interculturalitat i interseccionalitat, amb especial èmfasi en els eixos de diversitat ètnico-racial, sexual i de gènere i classe, per garantir que el conjunt de polítiques públiques municipals i que els treballadors i les treballadores municipals incorporen aquesta perspectiva, principalment en l'àmbit de les polítiques d'ocupació, habitatge, salut, educació, cultura, i seguretat i emergències.
- Garantir la correcta execució de la clàusula de contractació diversa en les diferents licitacions de serveis d'atenció de ciutat i districtes, i incrementar la formació intercultural i interseccional del personal tècnic i polític de l'Ajuntament.
- Territorialitzar el treball intercultural a tots els districtes i barris. La ciutat es configura de formes molt diferents en els àmbits econòmic, social, de xarxa social, etc. Les polítiques públiques amb perspectiva intercultural s'han de fer conjuntament amb els veïns i veïnes que estan al territori i conviuen amb la quotidianitat del barri.
- Garantir l'elaboració d'informes de seguiment anual del compliment del dret a la llibertat religiosa i de culte.

PROPICIAR LA PARTICIPACIÓ DELS COL·LECTIUS DIVERSOS I LES SEVES MANIFESTACIONS CULTURALS

Propiciar un marc efectiu on la participació dels col·lectius diversos, així com les manifestacions culturals en sentit ampli d'aquests col·lectius, puguin desenvolupar-se de manera integral a la ciutat, treballant per tal de superar desigualtats i asimetries en l'exercici dels seus drets.

- Impulsar la representació i la participació diversa en els diferents àmbits de decisió municipals (òrgans consultius, consells de barri, subvencions, etc.). Entenem aquesta participació com a mecanisme de construcció de democràcia activa, que ha de reflectir la diversitat existent a la ciutat, no només amb presència de persones d'origen divers, sinó també amb la inclusió de la diversitat en els mecanismes participatius. Alhora, cal impulsar estratègies de suport per facilitar la participació de persones de diferents perfils i procedències a les xarxes associatives de la ciutat (associacions de comerciants, de veïns i veïnes, de pares i mares, etc.).
- Incorporar la perspectiva intercultural en la promoció de la gestió cívica, la cogestió i altres formes de gestió d'equipaments, espais i serveis per part de la ciutadania.
- Vetllar pels drets culturals dels veïns i les veïnes de diferents contextos culturals i donar suport al treball de les entitats i plataformes ciutadanes que treballin aquesta línia, per un concepte de cultura popular que

reconegui la diversitat cultural i faci del diàleg intercultural una prioritat, amb l'objectiu d'assumir i desenvolupar actuacions en matèria de drets culturals, tal com es formulen a la Declaració de Friburg.

- Ampliar el reconeixement simbòlic de la diversitat sociocultural de la ciutat mitjançant el nomenclàtor, els premis de la ciutat i altres elements que donen visibilitat a l'espai públic de la història i la realitat de determinats col·lectius que històricament han estat discriminats i invisibilitzats.

FOMENTAR UNA CULTURA CRÍTICA I DIVERSA DES DELS EQUIPAMENTS, CULTURES POPULARS I FESTES DE BARRI

Fa dècades que a Barcelona es donen diverses expressions culturals populars des de la migració que no són considerades com a cultura popular de la ciutat. Alhora, es reprodueixen festivitats, tradicions i pràctiques culturals en les que trobem elements racistes que cal revisar i eliminar. Paral·lelament, davant la necessitat de fer justícia als espais i monuments històrics, és essencial anomenar i significar a les persones segrestades, oprimides, explotades i discriminades pel comerç colonial i contrarestar la narrativa dominant, que exalta aquells que han fet fortuna per la seva participació directa o indirecta en l'esclavatge, en el comerç desigual i en el saqueig de les colònies ultramarines.

- Adaptar les programacions culturals a la realitat diversa de la ciutat i incorporar personal amb bagatge migratori i formació antiracista i intercultural crítica en la gestió i direcció dels equipaments culturals.
- Revisar les expressions de cultura popular que puguin incórrer en pràctiques racistes i generar espais de diàleg amb l'objectiu de gaudir d'espais d'oci, festa i celebració lliures de racisme.
- Resignificar o retirar el patrimoni colonial i esclavista de la ciutat (estàtues, edificis, inscripcions, nomenclàtor) amb la col·laboració de col·lectius racialitzats.
- Dur a terme accions pedagògiques amb perspectiva decolonial a la xarxa de centres cívics, casals de gent gran, ateneus i centres educatius i de lleure.
- Visibilitzar la història del poble gitano amb mirada crítica, incloent els intents d'extermini, per tal d'entendre l'actual situació social, econòmica i cultural i, des d'aquí, plantejat polítiques per combatre l'antigitanisme.
- Treballar tant amb institucions culturals com equipaments municipal o centres culturals per impulsar propostes, projectes i línies de recerca relacionades amb la perspectiva memorial decolonial.

PER UNA ESCOLA I COMUNITAT EDUCATIVA COMPROMESA AMB L'ANTIRACISME

Si bé l'acció pública disposa de diverses eines per revertir les actituds i conductes discriminadores, algunes de coercitives, la transformació social s'ha de basar principalment en una intervenció educativa, transformadora d'apreciacions i d'actituds, i restaurativa. Una educació pública de qualitat i inclusiva ha d'incloure la pluralitat de les històries

i sabers de tots els pobles i comunitats que hi formen part, així com contribuir a entendre fenòmens que van més enllà de les fronteres nacionals i el seu impacte en la construcció d'un discurs hegemònic tancat.

- Augmentar la formació en capacitats interculturals del professorat i de l'equip LIC, així com el nombre de professionals de contextos i orígens culturals diversos per avançar en la incorporació de la perspectiva intercultural en el marc dels projectes educatius dels centres.
- Incrementar els convenis que faciliten el coneixement i l'aprenentatge de les llengües maternes i d'origen (inclòs el romaní/caló) en l'entorn escolar i dotar de servei de traductors i traductores a les escoles per fer les reunions amb la famílies en una primera etapa d'acollida.
- Promoure un protocol de detecció i actuació de discriminacions per motius ètnico-racials, culturals o religiosos, tant entre l'alumnat com per part del mateix sistema educatiu.
- Introduir continguts relacionats amb el coneixement de la història del poble gitano, història de les migracions, cultura religiosa, discriminacions, racisme o passat colonial, entre d'altres, en els currículums escolars dels centres educatius i biblioteques municipals de Barcelona.

UNA ECONOMIA CRÍTICA QUE POSI LA VIDA, ELS DRETS I EL TREBALL DIGNE DE LA POBLACIÓ AMB BAGATGE MIGRATORI AL CENTRE

No podem parlar de justícia social ni de polítiques emancipadores sense fer front a la realitat material i a la precarització econòmica a la que es veu abocada gran part de la població amb bagatge migratori. Segons les dades d'estudis de l'Ajuntament de Barcelona, a més d'existir una taxa d'atur significativament més alta entre la població amb bagatge migratori, es produeix una segregació laboral vertical, ja que sovint, per defecte, se la orienta professionalment cap als oficis de cura i al sector serveis.

- Fer un estudi en profunditat sobre la situació econòmica de les persones amb bagatge migratori de la ciutat amb l'objectiu d'elaborar polítiques que contribueixin a la lluita contra la precarietat, a la prevenció de la pobresa i al foment de la presència de població amb bagatge migratori a sectors punters com poden ser les TIC.
- Desenvolupar programes d'impuls, promoció i acompanyament d'emprenedores i/o projectes d'economia cooperativa, social i solidària desenvolupats per població amb bagatge migratori.
- Recuperar i dotar els plans d'ocupació i ajudes a la contractació de Barcelona Activa per a persones que compleixin amb els requisits de regularització.
- Reforçar la xarxa de punts de drets laborals i donar-los a conèixer entre les professions més precaritzades, tot incorporant-ne la perspectiva interseccional.
- Ampliar el suport a l'homologació d'estudis.

DETECTAR I LLUITAR CONTRA EL RACISME EN L'ACCÉS A L'HABITATGE I ALS ESPORTS

El racisme té conseqüències materials que sovint fa que els veïns i les veïnes que el pateixen no poden gaudir d'una vida plena i lliure amb l'accés als drets més bàsics garantits. L'accés a l'habitatge és un dret bàsic, però a la nostra ciutat més del 60% de les immobiliàries accepten la discriminació ètnica en el lloguer d'habitatges. El futbol, per exemple, és l'esport més popular a Barcelona, on també es veuen casos de racisme, com passa a moltes de les instal·lacions esportives municipals i privades.

- Seguir impulsant la formació i sensibilització sobre el racisme immobiliari des de l'Oficina per la No Discriminació (OND) als agents immobiliaris i altres actors que intervenen en el mercat de lloguer d'habitatges.
- Estudiar la creació d'un mecanisme de reconeixement de bones pràctiques en matèria de no-discriminació en l'accés a l'habitatge.
- Impulsar formacions així com un protocol d'actuació i coordinació davant de situacions de discriminació racial des de l'OND amb les instal·lacions esportives municipals i privades de la ciutat per garantir un bon acompanyament i reparació a les víctimes.

Refugi i migracions

La irregularitat administrativa és una trava estructural per milers de veïns i veïnes que veuen vulnerat l'accés a drets tan bàsics com el treball o l'habitatge en un context de precarietat econòmica i d'emergència habitacional que castiga especialment aquest col·lectiu. Cal impulsar noves polítiques de rentes i d'inserció socio-laboral adreçades a persones en situació irregular administrativa i reforçar les polítiques locals que garanteixen l'accés universal als serveis públics municipals, com és l'empadronament actiu.

Alhora, cal tenir en compte que tres de cada deu persones que viuen a la ciutat han nascut fora de l'Estat i que aquesta és una de les millors riqueses de Barcelona, pel que és necessari promoure polítiques de reconeixement de la diversitat, d'igualtat de tracte i no-discriminació i de memòria democràtica i decolonial; implicar la ciutadania en l'acollida de joves migrants i refugiats a la ciutat; i fer incidència política per acabar amb la Llei d'estrangeria i els CIEs, que depenen d'administracions públiques superiors.

Finalment, volem participar del fons de la UE, pel que es fa necessari aconseguir una bona coordinació multinivell. Per això, volem tenir una participació activa en xarxes dins de l'Estat i transnacionalment com a part d'aquesta estratègia d'incidència per garantir els drets de tots i totes.

REFORÇAR EL PROCÉS D'ACOLLIDA

En els últims vuit anys Barcelona ha passat d'un 16% a un 22% de població estrangera. Per fer front als reptes de ser una ciutat cada vegada més diversa, s'ha ampliat el SAIER, s'han reforçat els serveis d'acollida als districtes i s'ha creat

un programa municipal d'atenció integral a persones refugiades: el programa Nausica. Tot i així, la previsió és que els fluxos migratoris segueixin augmentant, amb un pes cada vegada més elevat de l'arribada de sol·licitants d'asil. Per això cal:

- Reforçar el SAIER (Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats) per garantir una primera acollida especialitzada a les persones que acaben d'arribar a la nostra ciutat, independentment de la seva situació administrativa, que inclogui informació, assessorament jurídic i atenció social.
- Consolidar i ampliar el programa Nausica per oferir una atenció integral a famílies migrades en situació de vulnerabilitat.
- Reforçar el programa de reagrupament familiar per millorar l'acompanyament i conciliació de les famílies monomarentals.
- Enfortir l'acollida als barris, reforçant el Servei d'Orientació i Acompanyament a Persones Migrades (SOAPI) de cada districte.
- Incrementar el suport i la coordinació amb les entitats d'acollida que formen part de la Xarxa d'Entitats d'Assessorament Jurídic d'Estrangeria (XESAJE), amb la Coordinadora de la Llengua (ACOF) i amb les plataformes veïnals que treballen per l'acollida des dels barris.
- Desplegar el treball en xarxa entre administracions i amb les entitats especialitzades per donar una resposta coordinada a l'arribada de fluxos migratoris a la nostra ciutat.

GARANTIR ELS DRETS DE LES PERSONES MIGRANTS I REFUGIADES

La política restrictiva del dret d'asil i de control de fronteres de l'Estat ha tingut com a conseqüència que molts dels nostres veïns i veïnes es trobin en situació administrativa irregular, amb grans dificultats per a que es reconeguin i garanteixin els seus drets. En aquest context legal, la principal porta per accedir a drets bàsics com la salut, l'educació o l'atenció social és el padró. Per aquest motiu, cal seguir desenvolupant una política d'empadronament activa per a tothom que viu a Barcelona, sigui quina sigui la seva situació administrativa. A fi de garantir els drets de ciutadania, cal:

- Garantir que les persones en situació administrativa irregular puguin accedir de forma normalitzada al sistema de prestacions municipals.
- Reforçar els circuits d'empadronament amb totes les seves modalitats i la lluita contra el frau en l'empadronament.
- Incrementar l'oferta de cursos de català i castellà gratuïts i adaptats a la diversitat de metodologies d'aprenentatge, característiques culturals i lingüístiques de les persones migrades i horaris laborals, en especial de les dones treballadores de la llar i de les cures, a través de les entitats especialitzades.
- Crear un protocol per a tots els serveis municipals d'atenció a la ciutadania que possibiliti la denúncia per

explotació laboral, sexual o d'altres, i que garanteixi l'anonimat i l'acompanyament, especialment per a persones migrades en situació administrativa irregular.

- Reforç del servei de traducció i interpretació per garantir l'accés a tots els serveis públics de l'Ajuntament de Barcelona a les persones migrades i refugiades.

AFAVORIR LA INSERCIÓ LABORAL DE LES PERSONES MIGRANTS EN SITUACIÓ ADMINISTRATIVA IRREGULAR, JOVES EXTUTELATS I SOL·LICITANTS D'ASIL

L'accés a la plena ciutadania es fa impossible sense permís de residència i treball. En els últims vuit anys s'han desenvolupat plans d'acompanyament, formació i ocupació que han permès que molts veïns i veïnes en situació administrativa irregular puguin treballar i regularitzar-se. Per seguir afavorint la inserció sociolaboral dels veïns i veïnes en situació administrativa irregular, cal:

- Crear una oficina per la inserció sociolaboral dels veïns i veïnes en situació administrativa irregular amb informació i assistència als tràmits, plans d'ocupació i ajudes a la contractació específiques i intermediació amb empreses de la ciutat, així com acompanyament als veïns i veïnes per evitar que caiguin en la irregularitat sobrevinguda.
- Garantir que en l'oferta de plans d'ocupació puguin accedir-hi joves migrants i sol·licitants de protecció internacional que disposin de permís de treball.

SENSIBILITZAR EN EL REONEIXEMENT DE LES APORTACIONS DE LES PERSONES MIGRANTS A L'ECONOMIA, A LA CULTURA I A LA CONVIVÈNCIA A LA NOSTRA CIUTAT

La lluita i la denúncia contra el racisme i la xenofòbia segueix més vigent que mai. La diversitat d'origens i cultures a la nostra ciutat és una riquesa a més d'una garantia de futur per tots i totes: d'acord amb els darrers estudis, ni Barcelona ni la Unió Europea poden assegurar mínimament l'estat del benestar sense una inclusió al mercat laboral de les persones migrades. Per aquest motiu, és important dur a terme accions de visibilització i sensibilització perquè deixem de viure en ciutats de primera i de segona.

- Impulsar campanyes informatives i de sensibilització que valorin la riquesa social de la diversitat a la nostra ciutat i que lluitin contra la discriminació.

INCENTIVAR LA PARTICIPACIÓ POLÍTICA I COMUNITÀRIA DE LES PERSONES MIGRANTS

La participació en els espais i òrgans que possibiliten influir en la governança dels afers polítics i comunitaris municipals, malgrat ser aquest un objectiu polític fonamental, és encara un gran repte de ciutat, i molt particularment en el cas dels veïns i veïnes d'origen migrant, que sovint tenen moltes més dificultats per poder participar i influir en les decisions que els afecten. En aquest sentit, cal:

- Impulsar i reforçar la representació i la veu de les associacions i persones migrades o refugiades referents

en tots els espais de participació municipal, inclòs el Consell Municipal d'Immigració de Barcelona.

- Garantir que la comunicació de sessions informatives en els barris amb un percentatge més alt de població migrada es desplegui en les llengües que s'utilitzen al territori.
- Promoure el dret a participar a través del vot als veïns i les veïnes migrades de la ciutat als grans processos participatius com els pressupostos participatius, les iniciatives ciutadanes i les consultes.
- Garantir que les persones migrades amb dret a vot tinguin la informació necessària per participar en els processos electorals.

AVANÇAR CAP A LA TRANSVERSALITAT DE L'ACOLLIDA

L'increment de veïns i veïnes d'origen migrant a la ciutat fa necessari que els principals serveis d'atenció ciutadana de Barcelona tinguin un coneixement bàsic sobre la normativa d'estrangeria i refugi, així com dels recursos de primera acollida de la ciutat. Per aquest motiu, cal:

- Ampliar les formacions sobre la normativa en estrangeria i refugi, igualtat de tracte i no-discriminació als principals serveis d'atenció ciutadana de Barcelona.
- Reforçar la formació dels treballadors i treballadores dels serveis socials i dels serveis d'orientació laboral de Barcelona Activa per poder atendre les circumstàncies específiques de les persones migrades.

CONSOLIDAR I REFORÇAR LA PARTICIPACIÓ EN XARXES NACIONALS I INTERNACIONALS DE CIUTATS I MOVIMENTS SOCIALS COMPROMESOS AMB ELS DRETS HUMANS I LA INCLUSIÓ SOCIAL DE LES PERSONES MIGRANTS I REFUGIADES

La defensa dels drets de les persones migrades es veu enormement limitada per la manca de competències de les administracions locals. És fonamental que les administracions locals col·laborin amb les entitats i moviments especialitzats per reivindicar el protagonisme que han de tenir les ciutats per poder desenvolupar polítiques d'acollida dignes que garanteixin el respecte als drets de les persones migrades i refugiades.

- Reforçar el paper de l'Ajuntament de Barcelona en les xarxes i aliances nacionals i internacionals en l'àmbit de les migracions i el refugi, amb especial èmfasi en les xarxes vinculades amb les organitzacions de la societat civil a nivell europeu i extracomunitari, fent un dimensionament dels recursos suficient per poder mantenir el seu lideratge i referencialitat internacionals.
- Promoció de la participació de l'Ajuntament de Barcelona en programes de reassentament i reubicació.

Relacions internacionals i justícia global

Barcelona ha esdevingut els darrers 30 anys una ciutat global, amb gairebé un terç de la població nascuda fora d'Espanya i una economia molt internacionalitzada. El lideratge municipalista, feminista i anti-extrema dreta internacional de l'alcaldeessa Ada Colau associa Barcelona amb la primera divisió de ciutats del Nord Global, introduint el punt de vista de les ciutats en les grans decisions internacionals. El proper mandat estarà marcat internacionalment per la resposta a l'emergència climàtica; les afectacions a la seguretat, l'economia i la geopolítica de la guerra de Rússia contra Ucraïna i els conflictes comercials Occident-Xina; l'extrema dreta i les amenaces a la democràcia liberal i la mutació de la globalització. En aquest context l'Ajuntament ha de reforçar la seva agenda municipalista i progressista, en contrast amb capitals que defensen els interessos d'estat o corporatius. Barcelona ha de consolidar el seu rol mundial com a capital de les ciutats i la seva agenda, reforçant-se com a hub de xarxes transnacionals, i aixecar la seva veu com a capital de la Mediterrània dels drets humans, enfront la necropolítica de la UE respecte les migracions. Barcelona també pot liderar una nova visió per afrontar l'emergència climàtica, aprofundint la seva resiliència i disminuint la dependència de productes barats amb alt cost ambiental i humà. Alhora, Barcelona ha de seguir protegint els actors d'arreu que defensen els drets humans i promovent la cooperació per la justícia global, desenvolupant eines com la cooperació tècnica entre ciutats, i amb perspectiva feminista.

FER PRESENT LA COOPERACIÓ DE MANERA TRANSVERSAL: 0,7 + 99,3%

Davant d'un context global incert on guanyen pes els règims estatals autòcrates i les corporacions, d'àmbits profundament tensionats com el clima, les migracions, el gènere, les cadenes globals de subministrament o Internet, entre d'altres, amb xifres creixents de violència i amb una guerra intestina a la pròpia Europa en fase d'escalada, es requereixen contraforts locals des del municipalisme democràtic com el que pot exercir Barcelona. Cal consolidar la política pública de justícia global.

- Mantenir l'esforç pressupostari del 0,7% dels ingressos propis destinat a reforçar l'ecosistema d'agents de la cooperació de la ciutat.
- Desplegar la màxima coherència i corresponsabilitat (99,3%): consolidar l'instrument de compra pública per aconseguir que els contractistes no vulnerin els drets humans en les cadenes globals de subministrament des de la mina i la fàbrica a l'Ajuntament.
- Reforçar els programes de protecció de defensors dels drets humans i convertir Barcelona en un santuari dels drets humans.
- Reforçar la cooperació *city to city* al voltant de problemes urbans compartits, fomentant l'intercanvi de coneixement entre el personal tècnic dels ajuntaments, ONGs i universitats.

FOMENTAR SINERGIES A PARTIR D'UNA CAPITALITAT MEDITERRÀNIA

Barcelona és una ciutat globalitzada i té el potencial de desenvolupar una consciència geogràfica dins d'un marc regional i intercultural comú com és el Mediterrani.

- Fundar la Casa Mediterrània o Cal Mediterrani com a centre cívic comunitari i punt de trobada intercultural d'entitats.
- Definir el model de gestió i composició amb participació ciutadana.
- Treballar temàtiques específiques del Mediterrani i relacionades amb aquesta àrea geogràfica (interculturalitat, canvi climàtic, migracions).
- Fomentar el desenvolupament o l'acolliment de comunitats capaces de produir coneixement i normes per informar de polítiques públiques.

DESENVOLUPAR EL POTENCIAL EDUCATIU I DE RECERCA PEL QUE FA A LA JUSTÍCIA CLIMÀTICA

La cooperació per la justícia global passa per la formació, la recerca, la creació de xarxes i la incidència.

- Crear el Centre Internacional per a la Justícia Climàtica Berta Cáceres.
- Incidir en escoles i universitats.
- Articular una comunitat epistèmica a nivell regional amb capacitat d'incidència política.

APOSTAR PEL MUNICIPALISME EUROPEU PER AVANÇAR CAP A UNA EUROPA MÉS DEMOCRÀTICA I PACÍFICA

Les ciutats són actors polítics i socials amb una importància creixent en el panorama internacional i de desenvolupament de polítiques públiques. Institucionalitzar l'accés a les institucions europees per a una incidència efectiva es fa cada cop més necessari.

- Crear l'Oficina d'Incidència Europea.
- Interlocució amb institucions rellevants de la UE.
- Gestionar polítiques europees a nivell municipal.
- Traslladar les diferents problemàtiques de les ciutats i les respostes municipalistes a nivell europeu.
- Reforçar la incidència per al finançament directe en certs sectors.

FOMENTAR LES RELACIONS ENTRE CIUTATS AMB PERSPECTIVA DE PAU, DRETS HUMANS I PRODUCCIÓ DE CONEIXEMENT

L'Ajuntament ha d'actualitzar les seves relacions transnacionals i buscar més projecció estratègica en el context internacional actual. Un municipalisme ben connectat és capaç de proposar models de governança alternatius.

- Revisar i actualitzar acords d'agermanament.
- Reforçar la cooperació bilateral per la justícia global, donant prioritat especial a les ciutats llatinoamericanes.

- Prioritzar relacions estratègiques amb potencial transformador en contextos específics a nivell global.
- Prioritzar xarxes específiques amb potencial de generar normes i coneixement, amb especial atenció a l'Aliança Internacional de Ports Segurs (IASH en anglès) per involucrar-se en la incidència europea respecte al nou Pacte de Migracions i Asil.

DESENVOLUPAR EL POTENCIAL DE LA COOPERACIÓ FEMINISTA A LA CIUTAT DE BARCELONA

Reforçar la línia de cooperació feminista i la lluita contra els fonamentalismes antigènere a través de:

- Convocatòria de subvencions i el treball amb les entitats del sector.
- Cooperació tècnica entre ciutats prioritàries, de manera bilateral i en xarxa, prioritzant la lluita contra les violències masclistes i les polítiques feministes.
- Reforçar les lluites feministes i per la diversitat sexual i de gènere arreu del món a través dels mitjans dels que disposi l'Ajuntament.

Una ciutat que cuida

Barcelona té una llarga tradició en accions de provisió pública de cures, però es a partir de l'any 2015 que les polítiques de cures adquireixen un component feminista vinculat a la seva democratització des d'una perspectiva de justícia de gènere. L'Estratègia contra la feminització de la pobresa i la precarietat, els Plans per la justícia de gènere i la Mesura de Govern per una Democratització de les Cura han suposat una aposta clara del consistori per lluitar contra les discriminacions i les desigualtats de gènere.

A la ciutat de Barcelona hi ha 355.000 persones que tenen cura d'altres, la gran majoria dins l'àmbit familiar i assumida per dones, moltes migrades i en situació de precarietat.

Barcelona en Comú ha implementat un conjunt d'actuacions que han contribuït a socialitzar la responsabilitat de cura, reconèixer-ne el valor social i visibilitzar la precarietat de les persones cuidadores. Experiències com el canguratge municipal, la targeta cuidadora, Barcelona Cuida, les vilaveïnes o el model d'habitatges amb serveis per persones grans són el camí.

La cura també ha de ser pensada des de la proximitat. S'han de reforçar estratègies que tinguin el barri i l'entorn de vida proper de les persones com escenari, posant-les al centre i reforçant la vessant comunitària de la cura, i avançant en la corresponsabilitat de la cura (especialment per part dels homes) traient les cures de l'àmbit privat, ja que la cura es viu encara en soledat i és font de múltiples desigualtats.

MILLORAR LES CONDICIONS DE TREBALL I DE VIDA DE LES TREBALLADORES DE LA LLAR I LES CURES A LA CIUTAT

La precarietat i la feminització continuen sent la norma

en el sector professional del treball de la llar i de les cures. Des de 2015 l'Ajuntament ha impulsat plans com el Pla de Justícia de Gènere o la mesura de govern d'economia feminista, que han servit per avançar en aquest àmbit. A més a més, s'han invertit 187M€ anuals en programes sobre les cures. No obstant, queden reptes pendents. Per tot plegat, avancem en propostes dirigides a la millora de les condicions de les treballadores de la neteja i de les cures, i presentem propostes comunitàries que tenen per objectiu reforçar la dimensió comunitària de la cura, a més d'interpel·lar el sector privat de les cures per a la millora de les condicions laborals de les seves treballadores.

- Millorar les condicions del personal de neteja de l'Ajuntament. El contracte de neteja d'edificis municipals de l'Ajuntament de Barcelona actualment està determinat pel conveni de referència del sector, però de cara a la propera licitació del contracte, a mitjan de l'any 2024, incorporarem clàusules obligatòries de millora de les condicions laborals de les treballadores.
- Evitar l'assetjament dins del lloc de treball amb un protocol de prevenció i actuació en cas d'assetjament a les treballadores de les cures i de la llar.
- Crear una xarxa de mares veïnes de la ciutat de Barcelona per evitar l'exclusió de les polítiques municipals no voluntària de persones d'origen divers. La xarxa de mares veïnes estarà formada per dones referents de les diverses comunitats i barris, i estaran contractades per l'administració pública per dur a terme aquesta feina.
- Pacte de les cures amb les empreses privades més importants del sector que operen a Barcelona per treballar aspectes com la temporalitat o la parcialitat laboral.
- Promoció d'un sistema local de cures que aposti per la provisió pública de cures amb base comunitària i que reforci la col·laboració pública amb empreses de l'economia social.

POSAR EN MARXA SERVEIS PER A LA CONCILIACIÓ, LA CURA I EL RECONeixEMENT DE LES PERSONES CUIDADORES

L'actual organització social del temps quotidià i el desigual repartiment del treball de cures entre homes i dones, juntament amb un desenvolupament escàs dels serveis de cura quotidiana, ha generat desigualtats de gènere al llarg del temps. A Barcelona s'ha avançat en serveis com el canguratge municipal, el programa Respir+, així com un conjunt de serveis d'atenció a la dependència. Tanmateix, és necessari reconèixer i cuidar a les persones que cuiden, com a pas imprescindible per superar les desigualtats.

- Universalització del canguratge municipal Concilia. La posada en marxa del primer servei de canguratge municipal de l'estat ha estat un èxit, i el següent pas es aconseguir que el servei arribi a un gruix important de la ciutadania, amb tarificació social.
- Creació d'un dispositiu de suport i acompanyament per a la gestió de situacions de cura sobrevinguda vinculat a l'espai Barcelona Cuida.
- Consolidar i ampliar la targeta cuidadora per a persones

cuidadores de Barcelona. L'objectiu és avançar en nous acords que permetin ampliar les prestacions actualment incloses en la targeta per a persones cuidadores.

ASSOLIR UNS SERVEIS D'ATENCIÓ DOMICILIÀRIA DE QUALITAT, CONNECTATS A ALTRES SERVEIS I AL TEIXIT COMUNITARI

El Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) és un servei clau del sistema de cures, i es troba sota pressió: en un context d'augment de les necessitats és essencial reforçar els serveis a domicili per a que tothom pugui romandre a casa seva i al seu barri. Cal seguir treballant la perspectiva integral, preventiva i comunitària, amb l'atenció en la persona com a prioritat, fomentant la participació de persones usuàries i famílies. Per això, defensem treballar amb unitats territorials més petites que faciliten l'autogestió i la proximitat, amb el projecte de les superilles socials per transformar el SAD i articular-lo amb experiències comunitàries com Vila Veïna.

- Seguir amb les superilles socials com a transformació del SAD i potenciar l'atenció integral social i sanitària de tots els projectes, posant especial èmfasi en la salut mental i en el benestar emocional.
- Estudiar les necessitats i els suports d'altres col·lectius que per situacions de risc social necessiten acompanyament al domicili (infància, problemes de salut mental, vulnerabilitat social, etc.) per a que els serveis a domicili donin una resposta adequada.
- Introduir la perspectiva de gènere i interseccional en el disseny i implementació del SAD per atendre totes les diversitats.

GARANTIR UNA CURA DIGNA I EL BON TRACTE A LES PERSONES GRANS

Les persones han de poder envellir dignament i, per tant, cal posar les condicions per a una provisió de cures i suports a les persones grans en situació de dependència que impliqui una menor desigualtat en el repartiment de les tasques i una major implicació pública. Des de l'Ajuntament podem reforçar alguns dels serveis propis i incidir en la millora de la xarxa de prestació.

- Ampliació de les promocions actuals d'habitatges amb serveis i creació d'equips de suport de salut mental per a persones que hi viuen.
- Creació d'un servei de cures a domicili format per equips itinerants de suport a domicili de serveis com podologia, neteja, perruqueria, fisioteràpia i rehabilitació, i acompanyament emocional a tots els districtes per a aquelles persones que no viuen i/o no poden optar a habitatges amb serveis de gent gran.
- Potenciar nous projectes d'atenció social i sanitària que fomentin l'atenció a domicili.
- Ampliació del programa de suport i adaptació funcional de la llar.
- Reforçar els programes de RESPIR.
- Revisar el programa d'Àpats a Domicili perquè promouguin menús més saludables i sostenibles.

- Promoure les residències municipals com a referents de qualitat, millorant les ràtios, l'alimentació, les activitats culturals i comunitàries i el control públic amb inspeccions rigoroses, avaluacions transparents i públiques, i consells participatius. Programa d'atenció social i sanitària a les residències municipals.
- Fer que les residències municipals siguin centres de refugi climàtic per a la gent que hi viu.
- Reforma integral de la Residència Josep Miracle al districte de Sants i remodelació de la Residència Fort Pienc. Impuls d'una residència per a usuàries amb necessitats específiques a l'entorn de la Model.
- Programa per a l'alimentació saludable a residències i centres de dia.

ACOMPANYAMENT A UNA VIDA DIGNA I ACCÉS A UNES CURES DIGNES DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Tenir present la perspectiva de desigualtat de gènere i tenir present a les persones cuidadores.

- Consolidar el servei de transport porta a porta.
- Ampliar el suport municipal als programes de vida independent.
- Generar un programa específic d'alleujament per a familiars amb fills i filles amb diversitat funcional.
- Dissenyar formacions específiques per al personal d'atenció social per aplicar projectes de vida independent.
- Formacions específiques per a professionals de l'atenció domiciliària.
- Ampliar les prestacions de la targeta cuidadora per a persones que cuiden a persones amb diversitat funcional.
- Ampliar el programa Temps per a tu.

Cicles de Vida

Volem una ciutat adaptada a les necessitats de cadascuna de les etapes de la vida, on la ciutadania es pugui desenvolupar plenament i tingui els espais i recursos per viure i gaudir des de la infància fins al final de la seva vida. Per això, plantegem polítiques específiques que apropin Barcelona a la realitat de cada etapa i permetin que tota la ciutadania es faci seva la ciutat independentment del moment de la seva vida en el que estigui.

Necessitem una ciutat amb un espai públic compartit intergeneracionalment que ens connecti amb les diferents realitats i on tothom pugui gaudir del dret a la ciutat. Però també una ciutat compromesa amb les diferents necessitats i que acompanyi des de la criança fins a l'envelliment, facilitant els serveis necessaris en cada moment.

PROTECCIÓ DE LA INFÀNCIA

La participació d'infants i adolescents i el seu protagonisme segueix sent un repte de ciutat democràtica. Des de la petita infància cal seguir avançant en la universalització de l'educació i la criança dels infants més petits amb serveis de qualitat, diversos i assequibles, prioritzant amb criteris d'equitat, com a política pública alhora educativa, social, de cures i feminista.

Per això cal seguir reforçant des d'una xarxa creixent d'escoles bressol municipals més obertes al barri, també amb la nova xarxa d'espais familiars de criança municipals i passant pel canguratge públic Concilia o projectes de suport a la criança amb Vila Veïna; així com els nous serveis Konsulta'm amb psicòlegs públics per cuidar la salut mental en aquesta etapa vital.

La igualtat d'oportunitats i el dret a una vida digna d'infants i adolescents és una prioritat en un context de crisis encadenades i empobriment per la inflació. Es concreta en els ajuts 0-16 per a infants en situació de pobresa, en les beques menjador, o en el reforç i noves beques per activitats extraescolars i vacances d'estiu.

Finalment, cal seguir transformant la ciutat perquè sigui més amable i saludable des de la petita infància a l'adolescència guanyant espai públic i més verd per trobar-se i jugar. Volem una ciutat jugable, uns patis transformats, uns entorns escolars pacífics i uns espais lúdics singulars i més divertits als carrers, parcs i places on jugar, compartir i omplir de vida comunitària.

Reduir la pobresa i les desigualtats en la infància amb ajuts que prioritzin les famílies amb infants

3 de cada 10 infants a la ciutat viuen en situació de pobresa i creixen amb menys oportunitats. L'Ajuntament va ser el primer municipi en adherir-se a l'aliança estatal Pobresa Infantil Zero perquè pel nou mandat segueix sent una emergència social i una prioritat, malgrat els esforços per reduir-la a través del Pla de Barris, el Fons 0-16 i la millora de les beques menjador que s'han més que duplicat en els dos mandats, entre altres amb la recuperació dels menjadors als instituts públics i el complement dels criteris de la Generalitat per part de l'Ajuntament.

- Consolidació del Fons Infància 0-16, incorporant noves millores per seguir facilitant-ne l'accés.
- Impuls a la universalització del menjador escolar amb l'ampliació de les beques perquè, progressivament, arribin a tots els infants i adolescents partint de que actualment prop de 1 de cada 4 alumnes reben beca menjador.
- Reforç de les actuacions del Pla de Barris que arriben a infants i adolescents en situacions més desfavorides i a les seves famílies.
- Desenvolupament de plans territorials de lluita contra la pobresa infantil als districtes amb més infants en situació de pobresa i exclusió social: Nou Barris, Sant Martí i Ciutat Vella.

Reduir les desigualtats en el lleure

Barcelona té una llarga tradició de promoure el dret d'infants i adolescents al lleure per seguir avançant en la reducció de les desigualtats.

- Reforç de la Campanya de Vacances d'Estiu per tal que arribi a més infants i adolescents, i de manera prioritària durant tots els mesos d'estiu als que estan en situació de pobresa, reduint els obstacles administratius per accedir-hi.
- Desplegament de totes les accions previstes d'impuls a les associacions de lleure educatiu i als més de 130 caus i esplais de la ciutat, tant reduint obstacles econòmics en l'accés com facilitant la cerca de locals a les entitats que no tenen espai estable.

Reforçar la prevenció, detecció i atenció a la infància en risc greu i en situacions de violència

Hi ha infants i adolescents que afronten situacions de risc social greu i de violències de diferents tipus a la família o en entorns escolars, de lleure o digital. Això exigeix actuar de manera ben coordinada amb totes les administracions i agents, reforçant el sistema de detecció i atenció a la infància en risc i aplicant la nova llei estatal de protecció integral de la infància i adolescència contra les violències.

- Ampliació de recursos socioeducatius desplegant el model inclusiu de serveis d'intervenció socioeducativa (SIS) per a la petita infància, per a les famílies i per als adolescents, incorporant la perspectiva de gènere interseccional i tenint en compte i reconeixent el paper professional expert de les entitats socials, amb menció especial a l'atenció, protecció i inclusió d'infants i adolescents migrants o refugiats, entre d'altres, amb programes de mentoria ciutadana i de reforç a l'acompanyament i al reagrupament familiar.
- Revisió i actualització del protocol en casos d'abusos sexuals en els centres educatius i equipaments públics de la ciutat per garantir que tots en disposen, que s'acompanya de formació i sensibilització incloent tota la comunitat educativa i que té en compte aprenentatges de casos reals, protegint i reconeixent les víctimes i buscant la seva reparació i la posada en marxa de mecanismes de no repetició.
- Activació de les figures de coordinadores de benestar i protecció als centres educatius previstes en la recent Llei de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència (LOIPVI de 2021) a partir d'un projecte pilot per ampliar-ho al conjunt del sistema educatiu tenint en compte les recomanacions d'Unicef.
- Revisió del circuit de protecció de la infància i adolescència amb reforços dels espais d'articulació territorial tipus xarxa d'infància per treballar conjuntament serveis i equipaments públics i entitats socials per promoure una bona coordinació, complementarietat i circuits àgils i supervisió de casos conjunts entre equips (EAIA, SARA, etc.).
- Formació especialitzada a professionals de totes les etapes educatives dels centres educatius, així com

monitoratge d'activitats de lleure educatiu, esportiu i artístic, i completar la revisió dels equipaments públics en clau de gènere, interseccional i de prevenció de violències, incloent referents de gènere als serveis.

Avançar cap a una política de petita infància més integral i universal amb equitat

La petita infància, és a dir, els primers sis anys i, en especial, els primers 1.000 dies de vida, és l'etapa vital i socialment més estratègica. És on tot comença i on cal prioritzar la inversió per assegurar els millors entorns per créixer saludables i feliços, i fer-ho amb igualtat, trencant el cicle de desigualtats. Tenim el repte d'impulsar la universalització dels serveis i recursos educatius i de criança en aquesta etapa infantil i ho hem de fer diversificant suports públics, amb les escoles bressol que hem reforçat, obert i ampliat amb 1.000 noves places i també innovant amb altres serveis educatius, de cures i socials.

- Millores i increment continu dels espais familiars de criança municipals, consolidant i avaluant el nou model compartit dels 0 als 4 anys, incloent el socioeducatiu, per arribar, com a mínim, a una xarxa que s'acosti a les 2.000 places comptant amb EFCM, en prop de la meitat dels barris de la ciutat.
- Nous projectes de suport a la criança per a famílies, explorant mentories familiars i grups de suport mutu, comptant amb els equipaments de les escoles bressol com a cases de la petita infància, en especial als territoris de Vila Veïna.
- Universalització del canguratge municipal Concilia per aconseguir que el servei arribi a un gruix important de la ciutadania, amb tarificació social.
- Informar anualment a les famílies amb infants petits de la guia de recursos i serveis diversos als barris per facilitar-ne l'accés amb més equitat i mixtura social a tots els serveis i activitats, i activar punts de referència territorials i de ciutat per informar-los.
- Coordinació d'accions i tallers de parentalitat positiva en clau de democratització de les cures, de salut comunitària i de prevenció en la xarxa d'escoles bressol i d'espais familiars de criança municipals.

Avançar en la ciutat jugable a tots els barris

En la transformació urbana de Barcelona, a més de la pacificació i de la naturalització, també cal repensar l'espai públic perquè sigui més amable per viure la infància i jugar al carrer. Gràcies al pioner Pla del joc a l'espai públic amb horitzó 2030 hi ha hagut avenços decidits per guanyar i transformar l'espai públic amb més oportunitats de joc a l'aire lliure i més vida comunitària al carrer.

- Ampliar el programa Protegim les Escoles a tots els centres educatius, reduint tant la circulació de vehicles privats com la velocitat.
- Innovació amb espais de joc intergeneracional i intercultural, tant amb elements de joc col·lectiu per a totes les edats en superàrees de joc com també amb propostes per als 0-99 anys a l'aire lliure a diversos parcs i places de la ciutat.

- Incorporació a totes les àrees de joc (noves o renovades), així com a les places (especialment les properes a les escoles) dels criteris per millorar la jugabilitat, l'accessibilitat, el verd i el confort de les persones adultes acompanyants, a partir de les enquestes de satisfacció.

Consolidar i innovar en processos participatius de cocreació i en espais de participació democràtica d'infants i adolescents

Com a ciutat democràtica, Barcelona necessita preguntar i escoltar les veus d'infants i adolescents, el 15% de la ciutadania, que tenen menys espais i canals de participació democràtica. En els mandats anteriors s'han posat en marxa programes i processos participatius per conèixer i reconèixer les necessitats pròpies i els interessos específics d'infants i adolescents, però cal seguir innovant en qualitat democràtica per fer realitat el seu dret a ser escoltats en la presa de decisions que els afecten.

- Estímul de processos de cocreació amb nenes, nens i adolescents en els projectes de transformació tant d'espai públic de parcs, places o espais lúdics com dels patis i els entorns dels centres educatius.
- Impuls i seguiment de l'agenda dels infants consolidant l'espai participatiu del Grup Altaveu del programa municipal Parlen els Nens i Nenes que parteix de l'enquesta a 5.000 nois i noies de 8 a 12 anys sobre el seu benestar subjectiu.
- Exploració de processos d'innovació democràtica amb els nois i noies adolescents amb tota la seva diversitat per comptar amb propostes per millorar les seves vides i la ciutat, i amb interlocucions estables amb la ciutadania adolescent.
- Ampliació del paper dels infants i adolescents així com de les seves famílies en els programes comunitaris, tant en les diagnosis com en les propostes i desenvolupament.

Crear un comissionat o comissionada pels drets de la infància i adolescència

La necessitat de consolidar la capacitat de l'Ajuntament de detecció, atenció i acompanyament als infants i adolescents que es troben en situacions creixents de vulneracions dels seus drets per violències, negligències, situacions de pobresa o de risc greu, exigeixen reforçar els mecanismes per protegir i defensar els drets de la infància.

- Crear una figura de comissionat o comissionada que assumeixi l'encàrrec específic de reforçar la protecció a la infància per treballar-ho de manera transversal i millorar la detecció, atenció, protecció i acompanyament a la infància. És fonamental treballar la prevenció de la violència sexual, la reparació en el cas de delictes prescrits, la coordinació amb els centres educatius des de bressol a escoles i instituts, així com amb la DGAIA i l'àmbit judicial, i també el desenvolupament a la ciutat de projectes centrats en l'infant per atendre víctimes d'abusos (com el Barnahú).

JOVENTUT

Una ciutat oberta i viva és aquella que incorpora la perspectiva jove a les seves polítiques, especialment davant en contextos d'incertesa com l'actual. Afrontar les necessitats i demandes de la joventut ha de ser prioritari per avançar en drets.

Es tracta d'un dels col·lectius on la precarietat, des de totes les seves vessants, està més present. Lloguers inassumibles, problemes de salut mental, angoixa climàtica, l'atur més elevat i impossibilitat per a poder entrar i establir-se al món laboral. Paral·lelament, la gent jove és la més activa en bona part de l'associacionisme: lideren les protestes climàtiques, l'educació no formal o les plataformes per a l'habitatge.

Aquesta precarietat i compromís fan necessària la col·laboració i iniciativa activa per part de les administracions. En aquest sentit, esdevé essencial apartar la visió que no té en consideració les necessitats i perspectives vitals de la gent jove en la presa de decisions. Per això s'han de construir els mecanismes de participació i debat necessaris per tal d'incorporar les joves en el desplegament de polítiques, garantint també l'autonomia organitzativa i associativa que el col·lectiu exigeix.

La política per a les joves s'ha de fer comptant amb la seva opinió, és una necessitat democràtica.

Participació jove als òrgans participatius i de decisió

Les persones joves han de tenir veu en els diferents òrgans deliberatius existents a la ciutat i als districtes, així com als principals òrgans de decisió d'escoles i instituts. Actualment, aquests són espais on les persones joves no acostumen a participar.

- Augmentar la participació de gent jove al Consell de Ciutat i als òrgans de participació dels districtes.
- Augmentar la presència d'estudiants als consells educatius (de districte i de ciutat) i als consells escolars.

Desenvolupar nous models d'oci

Per revertir el problema dels macrobotellots al carrer cal anar a l'arrel del problema: la privatització de l'oci i el model consumista i exclouent d'oci nocturn. Cal diversificar el tipus d'oci adreçat a la gent jove, impulsant un model participatiu, igualitari i gratuït, un oci responsable que es desenvolupi en espais saludables.

- Destinar agents cívics perquè actuïn en relació al fenomen del botellot i les pràctiques no formals d'oci adolescent i juvenil.
- Habilitar WC públics i químics en zones properes a espais d'oci nocturn.
- Garantir més persones joves a la Taula Ciutadana per una Nit Cívica i Segura, una taula constituïda per abordar els problemes relacionats amb l'oci nocturn a Barcelona, però que fins ara ha estat poc representada per persones joves.
- Disposar de punts d'informació i assessorament propers i de confiança on adreçar inquietuds o demanar

ajuda, com punts lila, espais antiracistes i serveis mòbils d'atenció i informació en drogues.

- Estudiar i vincular la gestió pública del fenomen i les mesures anteriors amb el protocol No Callem.
- Obrir **espais públics amb activitats de nit** (com casals, etc.) per garantir més opcions d'oci.

Augment de la despesa en joventut

Després d'anys amb un augment pronunciat del pressupost municipal general, les partides destinades a la joventut han crescut relativament menys.

- Augmentar la partida de joventut, equiparant-la a la pujada general del pressupost municipal.

Garantir espais dignes per a l'associacionisme juvenil

Tal i com mostra l'informe realitzat pel CJB sobre l'estat de l'associacionisme, són moltes les associacions juvenils (bàsicament caus i esplais) que no disposen d'espais dignes o que no poden fer ús d'aquests amb la flexibilitat que necessiten.

- Analitzar l'informe realitzat pel CJB sobre l'estat de l'associacionisme i revertir la situació de les entitats amb les mancances més crítiques.

Recuperar el Saló d'Ocupació Juvenil

L'atur juvenil i la precarietat entre el col·lectiu són dos fenòmens estesos i transversals. Les administracions han de facilitar la inserció laboral de la gent jove i alhora vetllar per unes condicions laborals dignes.

- Recuperar el Saló d'Ocupació Juvenil i donar rellevància a l'economia social i solidària en aquest marc.

Revalorar la tasca del lleure i de l'educació no formal

L'educació no formal, com poden ser esplais i caus, és un element fonamental per garantir la cohesió social i educativa dels barris i de la ciutat. Són entitats generalment en mans de persones voluntàries que dediquen el seu temps lliure a portar grups d'infants i joves i a despertar el seu esperit crític i de comunitat. Són molts els casos d'esplais i caus que no disposen d'espai o de recursos suficients.

- Augmentar la dotació pressupostària per a l'educació no formal i, particularment, d'esplais i caus de base comunitària.
- Crear un canal senzill per a que les associacions de lleure i educació no formal que ho demanin puguin rebre formacions de gènere, d'atenció a la diversitat o psicològica finançades per l'Ajuntament.
- Impulsar una campanya de difusió per donar a conèixer la feina dels caus i els esplais.

ENVELLIMENT DIGNE

L'envelliment és un repte per les societats actuals i, per tant, també ho és per les ciutats. A Barcelona, actualment el 21% de la població té més de 65 anys i l'any 2030 es preveu que serà gairebé ¼ de la població, la majoria dones.

El **canvi demogràfic** s'expressa també en necessitats que s'aguditzaran en un futur, amb l'afegit de la **pandèmia** que ha tingut impactes especialment desproporcionats. Les persones grans són un col·lectiu heterogeni i divers amb voluntat i capacitat d'agència. Però també l'aïllament i la soledat és una realitat present. El procés d'envelliment és inseparable de la necessitat de repensar les cures i la seva atenció a la ciutat.

Per això, apostem per un model de ciutat a on les persones grans i el procés d'envelliment es considerin a totes les polítiques municipals: **reforçant la dimensió comunitària** de tots els programes, projectes i serveis municipals i garantint un espai públic, un disseny urbà i mobilitat amigable i confortable per a les persones grans; **garantint la participació i el reforç del teixit comunitari** per procurar serveis per decidir del seu futur i ser ben cuidats.; **promovent l'envelliment digne posant la cura al centre**, com cuidem i com reconeixem a qui cuida; **innovant en la prestació de serveis** per a persones grans, reforçant els nous models d'atenció que aprofundeixin en la integració social i sanitària; i **construint la ciutat i coproduint** amb una perspectiva intergeneracional i cooperativa.

Posar en valor l'envelliment a la ciutat, promovent l'eradicació de l'edatisme i la superació d'estereotips i discriminacions per raó d'edat

Hem de seguir construint relats de ciutat amb reconeixement de la presència d'aquest grup d'edat, la seva experiència i tasques habituals, valorant les seves aportacions a les cures i a la convivència.

- Creació d'un punt d'assessorament i acompanyament jurídic gratuït per orientar a la ciutadania sobre possibles discriminacions per raó d'edat amb antenes als districtes.
- Creació d'un programa per a la detecció i abordatge del maltractament a la gent gran.
- Creació d'una programació específica de prevenció de l'esclatxa digital i acompanyament a la digitalització, vetllant perquè no es produeixin discriminacions a l'accés dels serveis.
- Promoció de la participació activa a tots els equipaments de gent gran, creant comissions de seguiment i participació.
- Divulgació amb xerrades, documents i a les xarxes sobre l'envelliment en positiu: propostes i col·laboracions intergeneracionals respecte de drets i llibertats.
- Creació d'una taula intergeneracional del Consell de Persones Grans i del Consell Joventut de la ciutat.
- Generar un banc de dades de persones grans de la ciutat que poden ser referents per comptar amb ells a l'hora d'orientar i incidir en la definició de projectes de ciutat.
- Creació d'una bossa per a persones voluntàries amb l'objectiu d'ajudar les entitats de persones grans.

Garantir un envelliment digne amb bones condicions de salut i socials, promovent la participació activa de les persones grans a la vida de la ciutat

Les persones grans són un col·lectiu heterogeni i divers amb voluntat i capacitat d'agència. S'ha de promoure que les persones grans puguin exercir una ciutadania plena a partir de polítiques d'envelliment actiu i de suport a la diversitat de demandes i necessitats. L'Ajuntament ha avançat molt en aquest sentit i cal seguir reforçant i ampliant programes que garanteixin el dret a la ciutat al llarg de la vida.

- Ampliació i increment del programa Vila Veïna a altres barris de la ciutat.
- Garantir que la comunicació dels equipaments de gent gran arribi a tota la població, utilitzant la xarxa d'equipament on les persones grans accedeixen fàcilment i que esdevindrien "espais de divulgació i captació": casals, mercats, centres cívics, espais veïnals, biblioteques, CAPs, farmàcies, etc., donant servei unes hores setmanals.
- Ampliar la instal·lació de mobiliari urbà de descans, ombrejats i llocs on es puguin dur a terme activitats d'oci i d'interrelació, com bancs, estacions i mercats.
- Ampliar les àrees de gimnàs a la via pública per a persones grans (cal·listènies).
- Ampliar el projecte processos de millora de via pública que facilitin l'ús de l'espai públic de persones amb Alzheimer a tots els districtes de la ciutat.
- Crear WC d'accés públic a la ciutat de Barcelona.
- Ampliar les escoles de gent gran a tots els districtes de la ciutat.
- Ampliació dels programes d'Activa't als Parcs, Cuida't als Parcs, caminades saludables, etc.
- Programa específic sobre diversitat sexual orientat a persones grans al centre LGTBI.
- Implementació d'un servei Konsulta'm per a les persones grans a tots els districtes.
- Programa per fomentar i garantir la participació de les persones grans d'origens diversos a tots els recursos i serveis.

Prevenició de la soledat no volguda entre les persones grans

Les persones poden fer opcions de viure soles o bé es poden trobar amb una situació sobtada que les porti a trobar-se soles; no és el mateix viure sola que sentir-se sola. Cal donar continuïtat a fer que Barcelona sigui una ciutat realment amigable, també per a les persones grans/velles.

- Consolidació del programa "I vostè com està?" de trucades a persones d'entre 75 i 85 anys per tal d'oferir informació sobre els recursos adaptats a les seves voluntats que ofereix la ciutat.
- Creació d'un telèfon de prevenció de la soledat no volguda per a persones grans.

- Ampliar el programa Radars i Vincles a tota la ciutat.
- Consolidar el programa Baixem al Carrer i flexibilització dels criteris d'accés.
- Potenciar nous models d'envelliment col·laboratiu: viure i convida, cohabitatge.
- Promoure la convivència veïnal amb propostes de serveis compartits, avançar en sistemes que permetin compartir llar a persones grans.
- Ampliar el servei de teleassistència tot caminant cap a models de teleassistència avançada.
- Estudiar un mecanisme d'ajut a les famílies per facilitar el transport col·lectiu *in itinere* de les persones amb discapacitat.
- Adaptar els programes de formació per a l'ocupació a lectura fàcil, per tal que siguin accessibles a les persones amb discapacitat intel·lectual.
- Impuls a la contractació reservada a CETIS (Centres Especials de Treball) i empreses d'inserció, ampliant l'oferta a altres àmbits com la gestió de residus, el manteniment o la neteja.
- Fer un mapatge de serveis i productes que ofereixen els Centres Especials d'Ocupació i analitzar amb les entitats les possibilitats de participar en la licitació pública i la compra pública de béns i serveis.

Garantir un bon acompanyament al final de vida

El final de vida sovint va acompanyat de major dependència i problemes de salut que habitualment les famílies solucionen en solitud. Cal repensar el final de la vida com una etapa del procés vital i posar en marxa projectes que emparin un bon acompanyament a un final digne.

- Divulgació de models d'envelliment i de finals de vida als diferents casals de gent gran i centres cívics de la ciutat.
- Facilitar informació sobre el final de la vida, el testament vital i l'acompanyament a la mort al centre Barcelona Cuida i a diferents punts dels districtes de la ciutat.

Diversitat funcional

Una ciutat millor per a les persones amb diversitat funcional és una ciutat millor per a totes les veïnes i veïns que hi viuen. A més a més es persones amb diversitat funcional o discapacitat pateixen greus discriminacions en àmbits com l'ocupació, l'accés a l'habitatge, l'esport, la cultura, l'oci o l'espai públic. És fonamental impulsar polítiques per fer front a aquestes discriminacions, incorporant la mirada de les persones amb discapacitat per construir aquestes polítiques i, més en general, en el disseny de la ciutat

Per tant, a més d'impulsar polítiques sectorials específiques, és clau incorporar la perspectiva de la discapacitat de manera transversal en les polítiques municipals, com ja hem fet durant els darrers dos mandats, especialment en l'àmbit de la transformació urbana.

MILLORAR L'ACCÉS A L'OCUPACIÓ DE LES PERSONES AMB DIVERSITAT FUNCIONAL

Només un 20% de les persones amb discapacitat al conjunt de Catalunya tenen accés al treball. Per això impulsarem la contractació de persones amb discapacitat i ampliarem els perfils als que fins ara han estat limitats, amb l'objectiu d'aconseguir una ocupació digna i de qualitat.

- Crear una línia d'ajuts per a la inclusió amb el suport a l'empresa ordinària que integri persones amb diversitat funcional a la seva plantilla, sigui contractant directament preparadores al servei públic d'ocupació o mitjançant serveis especialitzats des de centres especials de treball.

MILLORAR L'ACCÉS A L'HABITATGE DE LES PERSONES AMB DIVERSITAT FUNCIONAL

Si l'emergència habitacional és un problema social greu, encara ho és més pel col·lectiu de les persones amb discapacitat. L'accés a l'habitatge és fonamental per aconseguir la desinstitucionalització de les persones amb discapacitat.

- Reservar un 10% d'habitatges socials amb suport a la llar per a l'accés de persones amb discapacitat.
- Ampliar la cessió de sòl per a cooperatives d'habitatge d'inclusió social com el projecte de Sant Andreu.
- Ampliar el programa de suports funcionals a la llar.

MILLORAR L'ACCÉS A L'ESPORT, A LA CULTURA I A L'OCI

Les polítiques d'inclusió han d'englobar tots els àmbits de treball a la ciutat.

- Subscriure convenis amb entitats esportives i culturals locals; impulsar l'accés i el desenvolupament com a artistes i/o esportistes de les persones amb discapacitat; creació d'equips, competicions, exposicions, clubs, etc.
- Treballar perquè els centres cívics i altres equipaments municipals de la ciutat siguin més inclusius.
- Dur a terme auditories de les instal·lacions municipals, dels centres socials, de les instal·lacions i de les entitats culturals i esportives per conèixer l'estat real dels municipi en quant a accessibilitat física, sensorial i cognitiva.

AVANÇAR EN EL PLA D'ACCESSIBILITAT DE BARCELONA

Barcelona compta amb una Pla d'Accessibilitat que cal aplicar i aprofundir.

- Desplegament del Pla d'Accessibilitat 2018-2026, l'objectiu del qual és que l'any 2026 Barcelona sigui 100% accessible per al 100% de la població, inclòs el 100% de la xarxa de metro, fent especial atenció als barris de muntanya.
- Ampliar els programes de comerç accessible establint una línia d'ajuts a micropimes que duen a terme projectes d'accessibilitat als seus comerços.

- Programa per a l'accés a la informació amb documents lectura fàcil: començar amb un projecte de comunicació de les convocatòries d'espais de participació dels districtes i ampliar a les campanyes informatives d'obres públiques i posada en marxa de nous serveis municipals.
- Millorar l'accessibilitat de les persones sordes al sistema de salut.

Acció Social

Els serveis socials de Barcelona són una referència per la seva capacitat de resposta davant la crisi i les necessitats socials. Els darrers anys s'han enfortit, innovant amb polítiques i enfocaments i l'Ajuntament de Barcelona encapçala la inversió social de municipis de l'Estat.

Apostem per uns serveis socials comunitaris i preventius, amb la convivència i l'enfortiment de vincles com a prioritat, i la participació i la coproducció com a mecanismes per promoure l'autonomia personal i l'autogestió comunitària. Aquest trets seran clau a l'hora de combatre les desigualtats.

Alhora, creiem indispensables uns serveis socials articulats amb polítiques d'habitatge i de renda potents, amb la renda bàsica com a horitzó, i imbricades a les polítiques de cures, bastint un fort sistema públic de cures, amb un tercer sector actiu i amb bones condicions laborals, revisant un sector en excés privatitzat amb externalitzacions. També cal seguir desenvolupant eines per facilitar els tràmits per tal d'alliberar temps i recursos perquè les professionals de serveis socials puguin dedicar-se a acompanyar les persones.

I per últim, calen uns serveis socials amb dimensió metropolitana. Barcelona ara és referència per garantir drets de ciutadania i per l'abordatge del sensellarisme, s'ha de millorar la coordinació per construir polítiques socials metropolitanes amb la resta de municipis de l'AMB.

SEGUIR AVANÇANT CAP A UNS SERVEIS SOCIALS UNIVERSALS, ACCESSIBLES I AMB PARTICIPACIÓ CIUTADANA

En la lluita contra les desigualtats i la defensa dels drets socials, els serveis socials han de ser aliats de la ciutadania i articular mecanismes de participació de les persones per millorar el seu funcionament i avaluació.

- Millorar la cartera de prestacions dels serveis socials per donar una resposta més adequada a les necessitats socials de la ciutadania.
- Reorientar els centres de serveis socials perquè siguin una eina central als centres de vida comunitària.
- Crear consells de participació als centres de serveis socials i establir mecanismes d'avaluació dels serveis per part de les persones ateses, per a que puguin incidir en el seu disseny i qualitat.

- Avaluar l'impacte de les mesures i canvis organitzatius dels serveis socials a partir de metodologies participatives, incorporant la perspectiva interseccional tant al funcionament dels serveis socials com a l'avaluació i la participació.
- Ampliació de tots els serveis i iniciatives socioeducatives amb l'objectiu de la seva universalització, potenciant les activitats dirigides a les franges d'edat més desatenses (0-3 i 16-17 anys), incorporant la perspectiva de gènere i interseccional.

AVANÇAR EN ELS PROJECTES D'ENFORTIMENT COMUNITARI I TREBALL EN XARXA DELS SERVEIS SOCIALS

Apostem per uns serveis socials amb enfocaments comunitaris i preventius, amb la convivència i l'enfortiment dels vincles socials com a prioritat i la participació i la coproducció com a mecanismes per promoure l'autonomia personal i l'autogestió comunitària. Els darrers anys aquests principis s'han estat aplicant a les estratègies de transformació dels serveis socials amb un balanç positiu.

- Vertebració dels serveis socials als territoris amb el desplegament de l'Acord Ciutadà per a una Barcelona Inclusiva als districtes i barris.
- Creació de taules d'acció social a tots els districtes.
- Potenciar el treball comunitari i en xarxa amb els territoris, orientant l'organització dels serveis socials i els seus perfils professionals amb aquest objectiu.
- Treballar amb les Vila Veïna i assignar referents comunitaris per districte per reforçar la dimensió comunitària dels serveis socials.

DESENVOLUPAR LA INNOVACIÓ EN SERVEIS SOCIALS PER MILLORAR L'ATENCIÓ A LES PERSONES

Malgrat la situació difícil i de pressió que viuen els serveis socials, Barcelona ha estat una referència per la seva capacitat de resposta davant la crisi i les necessitats socials, i perquè s'han engegat estratègies i projectes innovadors.

- Desenvolupar accions d'innovació que tinguin per objectiu reduir la burocràcia i els tràmits, incorporant aplicatius per fer que els serveis socials siguin més àgils i accessibles; i avançar en la interoperabilitat de dades i en l'aplicació de la intel·ligència artificial.
- Elaboració d'una estratègia de comunicació específica per als serveis socials amb un doble objectiu: donar a conèixer, sensibilitzar, visibilitzar i fer que els serveis socials gaudeixin de prestigi entre la ciutadania i, en segon lloc, aconseguir que la comunicació sigui entenedora, fluida i inclusiva per difondre els suports i els serveis entre les persones que poden necessitar l'accés als serveis socials.
- Establir una línia de cooperació específica amb el tercer sector social per avançar en projectes d'innovació social.
- Seguir desenvolupant les eines per aprofitar la intel·ligència col·lectiva dels professionals i treballar en

solucions predictives, suport a casos complexos, avançar en la integració de dades socials, sanitàries i educatives que millorin el coneixement i l'atenció a la ciutadania, i que això tingui com a resultat la reducció dels tràmits i els procediments en l'atenció a la ciutadania.

CUIDAR ELS PROFESSIONALS I LES PROFESSIONALS DELS SERVEIS SOCIALS

El sector social i de les cures es caracteritza per tenir unes condicions laborals molt precàries, amb sous baixos i nivells elevats de temporalitat. L'Ajuntament ha aconseguit una millora de les condicions dels treballadors i treballadores del Servei d'Atenció Domiciliària, però és un problema que va més enllà de les competències municipals. Exemples com el de les Illes Balears demostren que un pacte entre administracions, patronal i sindicats pot suposar una millora tangible. Per tant, proposem:

- Seguir promovent i donant suport a l'economia social i solidària en l'àmbit de les cures per comptar amb els recursos i la oferta de proximitat als barris amb condicions laborals de qualitat.
- Compromís municipal per establir mecanismes de control més proactius sobre la qualitat i les condicions laborals pel que fa a serveis externalitzats com el SAD, i vetllar pel compliment de les clàusules socials i plects amb preeminència de criteris tècnics i socials en contractació pública.
- Establir estratègies de millora de les condicions laborals dels serveis socials bàsics amb especial atenció al benestar emocional, la formació, l'acompanyament i el suport específic davant de situacions de risc, i obrir espais de reflexió ètica.

AVANÇAR CAP A LA GARANTIA DE RENDES

La crisi de la covid-19 va incrementar els nivells de pobresa i les xifres segueixen sent molt preocupants, especialment en relació a la pobresa infantil: l'any 2021, un de cada tres infants a Barcelona estava en situació de pobresa. La Renda Garantida de Ciutadania i l'Ingrés Mínim Vital fins ara han estat insuficients per resoldre aquesta situació. En la pràctica, els serveis socials municipals estan suplint les insuficiències d'aquests mecanismes de garantia de rendes, concedint milers d'ajuts d'emergència social cada any, que suposen una despesa per a l'Ajuntament de més de 40 milions d'euros. És necessari seguir pressionant a la Generalitat i a l'Estat perquè compleixin la seva competència en garantia de rendes i millorar l'accés de la ciutadania a la RGC i a l'IMV.

- Avançar en la compactació d'ajuts socials, reduint la burocràcia.
- Garantir la continuïtat del Fons 0-16 d'Infància per seguir prioritant la lluita contra la pobresa infantil i el suport a les famílies monomarentals.
- Garantir el suport a la tramitació de rendes i ajuts de les diverses administracions.

TRANSFORMAR EL SISTEMA D'ACOLLIDA D'EMERGÈNCIA DE PERSONES QUE HAN PATIT DESNONAMENTS

Davant la inacció de la Generalitat en aquest àmbit, l'Ajuntament està assumint en solitari l'acollida d'emergència de famílies en situació de vulnerabilitat que són desnonades del seu habitatge. El sistema municipal d'allotjaments d'emergència, basat en pensions i hotels, estava pensat per un volum d'acollides menor al que es produeix actualment, i no és la millor solució.

- Transitar d'un sistema d'allotjament d'emergència en pensions i hostals a un sistema de més qualitat, prioritant modalitats com els allotjaments compartits.

IMPULSAR PROGRAMES D'Ocupació FLEXIBLES I INCLUSIUS ADREÇATS A LES PERSONES SENSE LLAR

L'accés al mercat laboral és una via de recuperació de l'autonomia i d'obtenció d'ingressos essencial per una part de les persones ateses pels serveis del Programa Municipal d'Atenció a les Persones Sense Llar. Les formacions i activitats adreçades a millorar l'ocupabilitat no sempre s'adeqüen a les necessitats complexes i als processos de recuperació de gran part de les persones ateses pels serveis específics per atendre el sensellarisme.

- Crear programes de millora de la ocupabilitat flexibles i inclusius adaptats a les realitats complexes de les persones que s'han trobat en situacions d'exclusió social greu, per part de Barcelona Activa.

LLUITAR CONTRA LA POBRESA ENERGÈTICA

La lluita contra la pobresa energètica ha estat una prioritat des de la nostra arribada a l'Ajuntament, amb la creació d'un servei innovador de punts d'assessorament energètic (PAE) als districtes de la ciutat que han atès gairebé a 155.500 persones (més de 37.000 llars), aturant més de 100.000 talls de subministraments bàsics. La pujada del preu de l'electricitat durant els darrers mesos és una amenaça als drets energètics de la ciutadania, per tant redoblarem la nostra aposta per una ciutat lliure de pobresa energètica amb les següents actuacions:

- Seguir lluitant contra els talls de subministraments bàsics i contra els abusos de les grans companyies.
- Ajudar la ciutadania a reduir el seu consum energètic i la factura reforçant el servei d'assessorament energètic dels PAEs.

POSAR EN MARXA UN PROGRAMA PILOT DE PRESTACIÓ ECONÒMICA NO CONDICIONADA PER A PERSONES EN SITUACIÓ DE CARRER

El respecte per l'autonomia i la capacitat de decisió de les persones ateses és clau en el procés de recuperació de qui ha patit situacions d'exclusió social greus.

- Engregar un projecte pilot per facilitar una prestació econòmica no condicionada a persones en situació de carrer a les que es proporcionarà acompanyament social i suport en la cerca d'habitació o d'habitatge.

Salut pública

L'estat de salut de les persones està determinat no només per raons biològiques, sinó en bona part per elements ambientals (contaminació), econòmics (condicions de treball) o socials (accés a habitatge, etc), accentuant les necessitats de salut en funció del codi postal. En els darrers anys, a més, amb l'impacte de la pandèmia i la crisi socioeconòmica hem vist un increment dels malestars emocionals i psicològics.

A Barcelona en Comú veiem la cura i l'atenció en salut com una necessitat transversal, **que ha de formar part de totes les polítiques**, com ja fem amb la construcció d'una ciutat més saludable que prioritza la vida.

La **defensa del sistema públic de salut** és un objectiu primordial. Serveis pioners per combatre desigualtats, com el dentista municipal, el servei psicològic gratuït Konsulta'm o el Telèfon de Prevenció del Suïcidi, són alguns exemples. Una segona prioritat és la **promoció de la salut i la salut comunitària**, especialment a través de programes a escoles i instituts o reforçant la política de Salut als Barris. Per últim, **reforçar l'actual sistema sanitari** és un dels nostres reptes, tot i no tenir les competències. Cal augmentar el finançament del sistema un 25% per millorar les condicions dels professionals sanitaris i els centres.

En una societat envellida amb una crisi de salut mental, ara més que mai cal consolidar els serveis i iniciatives i seguir treballant perquè Barcelona segueixi sent una ciutat cuidadora, saludable i per a les persones.

CONSOLIDAR LES POLÍTIQUES DE SALUT QUE LLUITIN CONTRA LES DESIGUALTATS SOCIALS

La ciutat de Barcelona, a l'igual que altres nuclis urbans, presenta importants desigualtats territorials en matèria de salut. Per tant, és necessari reforçar la salut comunitària als barris i també els programes de salut escolar, ja que la salut dels infants i joves està estretament lligada amb la seva salut del futur. Malgrat que els últims anys hem augmentat la cobertura del programa Barcelona Salut als Barris o dels programes dirigits als infants i joves escolartitzats, és important seguir fent-ho.

- Ampliar en un 50% els programes de salut comunitària als barris de la ciutat (Barcelona Salut als Barris) per arribar fins a uns 40 barris de la ciutat.
- Doblar la cobertura dels programes de prevenció de salut a les escoles per tal d'arribar a una cobertura del 60% de les escoles. Aquests programes es coordinaran amb altres agents que intervenen a les escoles (gestors emocionals, salut i escola, etc.).
- Reforçar el control de plagues a tota la ciutat, fent especial esforç en la vigilància i control en els barris on les plagues siguin més freqüents i les condicions socioeconòmiques més desfavorables.
- Dissenyar mesures i buscar aliances per abaratir el cost de l'alimentació saludable per a les persones amb menys recursos.

MILLORAR ELS EQUIPAMENTS DE SALUT PÚBLICA I SANITARIS ASSISTENCIALS A LA CIUTAT DE BARCELONA I TREBALLAR PER CONSTRUIR UN SISTEMA MÉS PÚBLIC I TRANSPARENT

L'epidèmia de la covid-19 ha posat de manifest la necessitat de reforçar els serveis de salut pública i atenció primària. Per tant, tot i no tenir les competències, reforçar l'actual sistema de salut és un dels nostres reptes. En els darrers anys s'ha posat molt esforç en aconseguir espais per renovar els CAPs amb més dèficits estructurals. Cal seguir treballant per accelerar-ne la construcció i identificar nous espais per altres CAPs deficitaris i pels serveis que reforcen l'atenció primària, desplegant el Pla d'Equipaments Sanitaris a la Ciutat de Barcelona 2023-2027.

- Millora dels Centres d'Atenció Primària:
 - Obrir o començar les obres dels nous CAPs Raval Nord, Gòtic, Barceloneta, Fort Pienc, Horta-La Clota, la Marina, Sagrera, Congrés, Besòs, Parc i la Llacuna.
 - Identificar espais pels nous CAPs Casanova, Roquetes, Casc Antic, Sardanya, la Verneda i la Pau.
 - Impulsar els programes d'integració social i comunitària que reforcin els vincles de la primària de salut i el serveis socials d'atenció primària.
- Impuls a la construcció i millora de les grans infraestructures de salut de la ciutat:
 - Projectar la tercera fase d'ampliació de l'Hospital del Mar.
 - Posar les bases per a la transformació urbanística que ha d'acompanyar la construcció de la nova seu de l'Hospital Clínic a la Zona Universitària i definir els serveis sanitaris que donaran servei a l'Eixample.
 - Construir la nova seu de l'Agència de Salut Pública de Barcelona a la Llosa de la Vall d'Hebron, juntament amb el nou edifici de consultes externes de l'hospital.
 - Cedir l'espai per a dos nous hospitals sociosanitaris de gestió pública.
- Increment de la participació i la transparència del sistema de salut a Barcelona.
 - Incrementar la constitució dels Consells de Participació de Centre a 25 CAPs de la ciutat.
 - Exigir al Consorci Sanitari de Barcelona que transparenti totes les actes dels òrgans de govern.

AVANÇAR EN MESURES INNOVADORES PER DONAR ACCÉS GRATUÏT A TRACTAMENTS NO COBERTS I DESPRIVATITZAR LA GESTIÓ SANITÀRIA

Encara hi ha espais on cal actuar per garantir l'accés a la sanitat. Des de Barcelona hem impulsat projectes singulars com els del dentista municipal.

- Consolidar la posada en marxa del dentista públic per a tothom. Facilitar locals que concentrin l'atenció odontològica dels CAPs. Posada en marxa d'autobusos per les revisions escolars i per accelerar el desplegament de la Llei de Salut Bucodental a la ciutat.
- Avançar en l'accessibilitat dels serveis òptics a nivell municipal.
- Seguir incidint per garantir la gestió pública dels serveis de fisioteràpia i logopèdia ambulatoria i domiciliària.

TRANSITAR CAP A L'ATENCIÓ DE SALUT I SOCIAL INTEGRADA

Cada vegada més calen sistemes integrats entre sistemes de salut i social que posin al centre les persones.

- Ampliar la coordinació entre equips de SAD organitzats en superilles i el personal sanitari del CAP de la zona a partir del model de Vilapicina.
- Explorar un programa compartit de millora del mòdul sanitari a residències de gent gran/discapacitat.
- Incidir en el reforç dels Equips de Salut Mental Sense Sostre (ESMESS) per abastir les persones sense llar que pernocten en centres de primera acollida i els joves migrants sense referents.
- Posar en marxa un programa per ampliar l'intercanvi de dades socials i sanitàries existents.

AMPLIAR LES POLÍTIQUES DE SALUT MENTAL AMB UNA MIRADA INTERSECCIONAL

La salut mental es una de les prioritats actuals d'acció municipal. La necessitat de posar el focus en un àmbit de la salut fins fa poc gens visible i molt estigmatitzat ha portat a la consolidació d'aquesta línia d'acció amb la posada en marxa del segon Pla de Salut Mental de Barcelona. Es una estratègia de ciutat compartida amb totes les institucions i entitats de la ciutat que treballen quotidianament al voltant dels malestars i la salut mental. Mesures com ara el Konsulta'm o el telèfon de prevenció del suïcidi son exemples del que una ciutat pot fer per tenir cura de la salut mental de la seva població. L'objectiu és seguir reforçant aquests serveis, desplegant noves actuacions que es deriven de la posada en marxa del segon Pla de Salut Mental.

- Ampliació de la xarxa gratuïta de psicòlegs per adults Konsulta'm +22 a tots els districtes de la ciutat
- Creació d'un projecte específic d'atenció psicològica gratuïta destinada a menors de 3-12 anys (Konsulta'm infantil).
- Promoure un programa per a la desconexió digital d'infants i joves.
- Extensió del xat de suport emocional per a joves de totes les edats.
- Servei d'acompanyament comunitari de les persones grans amb soledat i malestar emocional.
- Programa de primers auxilis en salut mental als barris de la ciutat.

- Facilitar la construcció de nous equipaments d'atenció intermèdia i integrada en salut mental.
- Introduir la perspectiva feminista, de diversitat sexual i de gènere i antirracista en les polítiques i serveis de salut mental, amb formació per als professionals, protocol d'acollida per a l'alumnat migrant, treball sobre el dol migratori i recursos per treballar la identitat dels joves i de la infància racialitzada. Millorar la coordinació entre Konsulta'm i els Serveis d'Orientació i Acompanyament per a Persones Immigrades (SOAPI).

DEFENSAR ELS DRETS SEXUALS I REPRODUCTIUS I FACILITAR L'ACCÉS ALS MÈTODES ANTICONCEPTIUS I A L'AVORTAMENT

Barcelona ja compta amb un model de coproducció de polítiques públiques en salut sexual i reproductiva com l'ESSIR, però cal més esforç per aproximar els serveis de salut sexual a la població jove i eradicar els assetjaments de les dones que decideixen avortar i la violència obstètrica.

- Generar una oferta de serveis de salut sexual als equipaments juvenils seguint el model dels Konsulta'm de salut mental.
- Promoure l'accés gratuït de la població juvenil a preservatius, productes contraceptius i productes d'higiene menstrual.
- Reforçar l'oferta i cobertura de programes d'educació afectivo-sexual i de relacions equitatives a les escoles.
- Vetllar per al lliure exercici de les dones del dret a l'avortament, des de la informació a l'acompanyament passant per la tolerància zero cap als assetjaments.
- Incidir per accelerar el camí de la sanitat pública cap a l'eradicació de la violència obstètrica.

AMPLIAR LES MESURES I ACCIONS AL VOLTANT DE L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA I EL SEU IMPACTE EN LA SALUT

L'emergència climàtica produeix efectes que poden repercutir en la salut, entre els quals cal destacar: l'augment de la temperatura i l'increment del nombre i la intensitat de les onades de calor; l'establiment i la proliferació de vectors i reservoris d'agents infecciosos (com els mosquits); l'afectació de la disponibilitat i la qualitat dels aliments; la reducció de la disponibilitat i la qualitat de l'aigua; l'empitjorament de la qualitat de l'aire; i l'increment de la pobresa energètica. Per tant, és important que reforcem les polítiques de mitigació i adaptació que millorin la salut de la població, des de la justícia climàtica i social. A més a més, algunes mesures poden tenir beneficis conjunts pel clima i per la salut, com el foment de la mobilitat activa o una alimentació més sostenible.

- Monitorització de l'impacte en salut de l'emergència climàtica.
- Aprofundir i reforçar els programes per pal·liar els efectes en salut de les onades de calor en la població més vulnerable.
- Fer un control exhaustiu de la contaminació de l'aire i

promoure les polítiques de mobilitat saludable i segura (caminar, anar en bicicleta, fer servir el transport públic, etc.) que redueixen la contaminació.

- Reforçar el programa de menús més sans i sostenibles a les escoles, doblat la seva cobertura fins arribar a 60 escoles.
- Promoure programes de menús sostenibles, saludables i segurs als equipaments de persones grans i als centres hospitalaris i socio-sanitaris.

Participació, transparència i innovació democràtica

En el mandat 2019-23 la participació s'ha vist fortament afectada per la pandèmia. Tot i així, hem pogut realitzar els pressupostos participatius, les assemblees ciutadanes per sorteig, l'obertura del Canòdrom-Ateneu d'Innovació Digital i Democràtica o consolidar la plataforma Decidim. Aquest període també ha estat marcat per la declaració de nul·litat per part del TSJC del Reglament de Participació municipal, que va minvar la capacitat de dur a terme la iniciativa ciutadana per a la realització de consultes i multi-consultes. En el camp de l'acció comunitària, cal fer esment de nous formats d'equipaments que s'han posat en marxa amb èxit com el Centre de Vida Comunitària de Trinitat Vella, que aplega multitud de serveis donant resposta a complexes necessitats del territori.

Encara queda, doncs, molt per fer, per exemple pel que fa a la participació diversa i inclusiva de persones amb diversitat d'origen o de persones amb diversitat funcional, pel que fa a la descentralització dels Consells de Barri reforçant la figura del conseller/a, o per la consolidació del model de participació híbrida entre participació digital i presencial, per citar alguns exemples.

Vivim una època de grans canvis on cal bastir confiança política entre el govern de la ciutat i les comunitats, enfortint els moviments socials i el teixit associatiu i veïnal als que la pandèmia també ha passat factura. Per tot això, la participació i la democràcia són un tret fonamental del govern de BComú.

REFORÇAR ELS PRESSUPOSTOS PARTICIPATIUS

La passada edició dels Pressupostos Participatius ha estat molt ben valorada per la ciutadania i s'estan executant satisfactoriament gran part dels projectes. Per tant, cal seguir realitzant noves edicions dels Pressupostos Participatius:

- Dedicar un pressupost mínim de 75 milions d'euros.
- Millorar la coproducció amb la ciutadania del disseny dels projectes, buscar mecanismes per augmentar la participació i, alhora, relacionar els pressupostos amb el Pla d'Inversions Municipal i amb l'emergència climàtica.

AMPLIAR LA PARTICIPACIÓ DEL JOVENT

Els infants també són ciutadans de ple dret i han de poder

participar en el disseny de la ciutat i en totes les decisions que els afectin en el futur.

- Promoure un pla de participació de la infància i adolescència que contempli la seva intervenció en tots els àmbits de decisió i en tots els processos participatius.
- Dissenyar espais específics per a la participació dels infants, amb acompanyament i dinamització específica, i establir canals de diàleg i participació amb el govern.

FER UN PLA DE DESCENTRALITZACIÓ I PARTICIPACIÓ DE PROXIMITAT

Cal augmentar les competències i els recursos dels districtes i millorar totes les formes de participació de proximitat.

- Augment de la descentralització, amb més competències i recursos als districtes.
- Millora dels òrgans de participació als districtes, en especial els consells de barri, així com la promoció de diferents canals de participació, presencials i digitals.
- Reforç de la figura dels consellers i conselleres, augment de les seves competències, formació i règim laboral adequat.
- Avançar cap a una elecció més directa i democràtica dels consellers i conselleres.

MILLORAR LA PARTICIPACIÓ EN MATÈRIA D'URBANISME

Millorar els processos participatius pel que fa a actuacions de model urbà i mobilitat, per tal de fer-los més oberts i democràtics i que recullin les aportacions de la ciutadania, en compliment del reglament de participació en tots els àmbits municipals, i en especial en l'àmbit de la transformació urbana.

FACILITAR LA TRAMITACIÓ DIGITAL

A la vista de les dificultats de molts sectors de població davant d'una administració cada vegada més digitalitzada, és necessari donar suport a la ciutadania per als tràmits administratius telemàtics.

- Estudiar mecanismes per donar suport a la tramitació digital de la ciutadania.

IMPULSAR LA GESTIÓ COMUNITÀRIA DEL PATRIMONI PÚBLIC I ELS EQUIPAMENTS

La gestió dels espais i equipaments públics ha deixat de ser una matèria exclusiva de les administracions públiques. Cal facilitar els processos per a la gestió cívico-comunitària del patrimoni públic i dels equipaments municipals, i allà on sigui possible es preferible que la gestió es dugui a terme per entitats arrelades al territori, per tal que siguin més permeables a les necessitats de la població, més properes i més flexibles.

- Donar un impuls definitiu al programa Patrimoni Ciutadà com a marc del qual s'ha dotat l'Ajuntament de Barcelona per consolidar, donar suport i impulsar aquest tipus d'experiències.
- Fer una xarxa d'infraestructures dels equipaments de

proximitat per a l'acció comunitària i la participació, pel treball conjunt amb la ciutadania i la comunitat, basada en la confiança i la democràcia.

- Establir mecanismes estables de suport i ajuda mútua a les xarxes veïnals públic-comunitàries i promoure l'autoorganització ciutadana a tots els nivells.
- Revisar totes les concessions i contractes de gestió dels centres cívics i dels equipaments esportius municipals per programar la finalització de cada gestió d'equipament i aplicar la nova circular de gestió cívica, aprovada recentment per la gestió públic-comunitària d'equipaments públics.

MILLORAR LA TRANSPARÈNCIA, EL RENDIMENT DE COMPTES I LA DEMOCRATITZACIÓ DE L'AJUNTAMENT

- Desenvolupar i millorar el treball sobre transparència, dotant l'Oficina de transparència de recursos econòmics i humans, i tots els organismes municipals de bones pràctiques.
- Establir un sistema democràtic de rendiment de comptes del govern basat en indicadors i l'avaluació de dades. Basar les decisions en evidències: connectar dades obertes, transparència i participació ciutadana per millorar la gestió i les decisions polítiques.
- Fomentar la participació a l'interior de la institució municipal a través de mecanismes de participació deliberativa. Comptar amb la ciutadania per a la realització d'un procés sobre la millora dels serveis i la gestió municipals. Promoure models de treball innovadors i no jeràrquics.

CONSOLIDAR LES INICIATIVES D'INNOVACIÓ DIGITAL I DEMOCRÀTICA

Des de l'Ajuntament cal ajudar a construir una societat digital més forta i més justa donant impuls als moviments d'innovació social i garantint que els avenços en tecnologia digital protegeixen els drets digitals de la ciutadania i afavoreixen la igualtat de gènere i la inclusió social.

- Consolidar el Canòdrom-Ateneu d'Innovació Digital i Democràtica com un espai d'innovació democràtica i d'exploració de noves formes de participació conjuntament amb la ciutadania.
- Seguir desenvolupant i acompanyar la plataforma Decidim, la seva comunitat i la seva extensió internacional.

PROMOURE LA COPRODUCCIÓ DE POLÍTQUES PÚBLIQUES

La coproducció és necessària per millorar la ciutat entre totes. Sovint la societat civil aporta bones solucions a necessitats socials, per tant, la col·laboració entre la institució i la ciutadania és imprescindible.

- Dissenyar mecanismes de suport a la coproducció amb la ciutadania, la societat civil i els moviments socials.
- Difondre les pràctiques de coproducció de polítiques i aplicar els aprenentatges.

Transformació digital i democràtica i drets digitals

En el context del capitalisme de plataforma i el desenvolupament de les grans tecnològiques a escala global, es presenta la necessitat de pensar i construir nous models de desenvolupament de les tecnologies digitals que posin al centre a les persones i no a les grans corporacions. Per això volem consolidar Barcelona com a referent global de la tecnologia i la innovació digital democràtica al servei de la gent i dels drets en l'àmbit digital. Convertint-nos en capital global del desenvolupament, dels drets en l'àmbit digital, els drets humans i la innovació, eficiència, transformació (ex: avantatges fiscals empreses que treballen amb privacitat, FLOSS, responsabilitat social, etc.)

Hem de generar un ecosistema d'empreses i projectes de l'àmbit tecnològic que donin resposta als principals reptes del segle XXI a l'esfera digital: defensa de la privacitat, cura pel medi ambient, generació de llocs de feina de qualitat, promoció de les tecnologies obertes i lliures. Esdevenint un model de transformació digital de les AAPPs apostant per les tecnologies obertes i públiques, la col·laboració interinstitucional, solucions àgils i robustes que permetin orientar una transició digital justa. Posant l'ús i promoció de l'AI al servei del bé comú tant en l'àmbit públic com privat, i consolidant una alternativa a la indústria turística i la ciutat de serveis que sigui productiva i respectuosa amb els drets humans.

DESPLEGAR UN PLA D'INFRAESTRUCTURES DIGITALS PÚBLIQUES I COMUNES A ESCALA MUNICIPAL PER GARANTIR UN ACCÉS UNIVERSAL A INTERNET

Un dels principals reptes de les ciutats i la seva transformació digital consisteix a desenvolupar infraestructures pròpies de l'era digital: servidors, centres de dades, capacitat de computació, connectivitat, etc. És per això que cal una aposta per l'autonomia tecnològica de la ciutat i poder garantir tant la capacitat d'innovació i de recerca (establint aliances amb centres de recerca, universitats, organitzacions socials i projectes de desenvolupament) com el dret a accés a les tecnologies per part del conjunt de la ciutadania. El context de la guerra d'Ucraïna ha posat de manifest la feblesa de molts països europeus en aquest sentit: ara mateix l'autonomia digital (*hardware* i *software*) és el que pot generar més confiança per part del mercat a l'hora de construir alternatives i encarar futures crisis.

- Dissenyar un pla d'autonomia digital de la ciutat (senyors, *hardware*, servidors, etc.) que compti amb el teixit econòmic local i reforci els criteris socials. Aquest pla ha d'incloure una transició cap al *hardware* lliure per afrontar els reptes de la ciutat del segle XXI com és la connectivitat 5G, els sensors o la connectivitat per cable de fibra. El pla també ha d'incloure la política de servidors i de processament i computació de dades.
- Constituir una aliança amb centres de recerca per promoure un pla de recerca aplicada i de R+D pel desenvolupament de tecnologies obertes, *hardware* lliure i per a la innovació puntera en matèria d'infraestructures digitals.

- Invertir en una infraestructura de fibra pública i en el desplegament d'un operador públic d'Internet orientat al sector públic, les comunitats, la recerca i les necessitats de connectivitat com a dret fonamental. Això implica recuperar la gestió municipal de la fibra òptica per assegurar un Internet entès com un dret fonamental que es pugui garantir al conjunt de la ciutadania de Barcelona.

DESENVOLUPAR UNA ESTRATÈGIA INTEGRAL DE PROMOCIÓ DEL PROGRAMARI LLIURE A L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA, ALS SERVEIS PÚBLICS I A LA CIUTAT

Sota els principis promoguts per la Free Software Foundation de Public Money, Public Code (Diners Públics, Codi Públic) respecte a nombroses iniciatives de la Comissió Europea de promoció del *software* lliure i el codi obert, es planteja que tota inversió que es faci en programari amb finançament públic sigui desenvolupada de manera oberta i lliure. D'aquesta manera, altres administracions públiques no només poden reutilitzar aquestes solucions tecnològiques sinó que les poden modificar i millorar. Aquesta aposta permet reforçar els teixits productius locals, trenca les dependències exclusives de les grans corporacions tecnològiques, acosta la tecnologia a les necessitats públiques i posa fre a la captivitat de serveis privatis i de les seves llicències. Al mateix temps, aquesta aposta transforma el mercat cap a la producció de serveis (i no de privatització del codi i del coneixement), aposta pel teixit econòmic de la ciutat i s'obtenen alts nivells de retorn social. Es tracta també de passar del paradigma de competir entre administracions al de col·laborar, per principis polítics, per estalvi energètic i de lluita contra l'emergència climàtica, per vocació de servei públic i per evitar l'equació d'inversió pública-benefici privat.

- Desenvolupar un pla de transició cap al programari lliure de totes les eines i serveis digitals municipals per fer que siguin més robustos, segurs, escalables i sostenibles, mitjançant un desenvolupament tecnològic basat en el programari lliure en un període de deu anys.
- Desplegar un pla d'ajuts al desenvolupament tecnològic basat en un programari lliure i en solucions de serveis que siguin per a l'interès comú i general.
- Donar suport a empreses tecnològiques que treballin en solucions per millorar la vida de les persones des del programari lliure fins a la intel·ligència artificial. Desenvolupar un sistema de subvencions per fomentar el teixit productiu al servei de les tecnologies obertes i els drets digitals, que també fomenti l'economia social i solidària.
- Promoure un equip municipal pel foment de la innovació digital en el desenvolupament de nous serveis municipals basats en el programari lliure a través d'una agència per a la transició digital.
- Implantar la plataforma DD, que preserva la privacitat de les dades dels infants, l'auditabilitat del codi i garanteix la sobirania tecnològica dels centres educatius, com a mínim a 25 centres escolars.

CONSOLIDAR BARCELONA COM A CIUTAT REFERENT DE POLÍTIQUES DE DADES I D'INTEL·LIGÈNCIA ARTIFICIAL (IA) AL SERVEI DE LA CIUTADANIA

L'aparició al debat públic de la intel·ligència artificial (IA) ha obert nous i grans interrogants a la nostra societat. És fonamental explorar-ne les potencialitats, però sempre essent conscients i especialment curosos amb els seus límits. Cal garantir una estratègia de polítiques públiques basades en les dades i en una IA que sigui plenament garantista amb els drets fonamentals i els drets humans, que minimitzi qualsevol risc, especialment per als col·lectius més vulnerables, i al mateix temps explori de manera democràtica noves possibilitats d'ús al servei del conjunt de la ciutadania per millorar la vida de les persones. Per això proposem que Barcelona es consolidi com un referent internacional en matèria de drets digitals i de tecnologies al servei de la gent.

- Consolidar una política de dades al servei del bé comú a través de: A) Apuntalar el tractament de les dades com una infraestructura crítica de ciutat. B) Reforçar i seguir desenvolupant la Oficina Municipal de Dades, l'estratègia d'estandardització de la recollida de dades i la visualització i anàlisi a temps real a disposició del conjunt de la ciutadania. C) Promoure l'ús de les dades per a la participació i la rendició de comptes a la ciutadania.
- Desenvolupar un centre de dades i d'IA pel govern de la ciutat, un sistema de recollida de dades a temps real que acompanyi els processos d'anàlisi i disseny de polítiques públiques a la ciutat. Aquest projecte s'hauria de desenvolupar conjuntament amb centres de recerca especialitzats en dades, amb el Barcelona Supercomputing Center i altres administracions públiques.
- Crear un Digital Twin o un Bessó Digital per fer front a futures crisis, com ara la pandèmia de la covid-19 o episodis derivats de l'emergència climàtica. Barcelona ha de preveure els comportaments futurs i comptar amb una anàlisi de risc de la ciutat en casos d'estress.
- Seguir desplegant la mesura de govern municipal sobre IA a través de: A) El registre públic d'algoritmes i un comitè ciutadà que avalui les polítiques públiques que utilitzin sistemes de IA. B) Desplegar un pla de recerca amb centres especialitzats per promoure un ús públic i ètic de la IA en serveis públics per a la seva millora i optimització. C) Implantar un observatori transversal d'IA a l'agència de transició tecnològica, consorciat amb les diferents administracions públiques, que promogui una estratègia ètica i sostenible de desenvolupament de la IA al servei de la ciutadania i dels drets humans, i D) Crear un òrgan de participació ciutadana per fer un seguiment del desenvolupament de les solucions tecnològiques implementades per part de l'Ajuntament.

DESPLEGAR UNA ESTRATÈGIA INTEGRAL PER A LA DIGITALITZACIÓ DIVERSA I INCLUSIVA QUE PROMOGUI L'ALFABETITZACIÓ I L'EMPODERAMENT DIGITAL

Els avenços en matèria digital son enormes i diversos, i afecten al conjunt de la vida a la ciutat. S'ha de promoure el

lliure accés al coneixement sobre tot allò que ve mediat per les tecnologies digitals mitjançant polítiques que garanteixin la igualtat, l'equitat i la inclusió del conjunt de la ciutadania sense deixar ningú enrere. Per això es plantegen un seguit d'actuacions que apunten a una alfabetització digital integral i a una millora de la relació entre administració i ciutadania.

- Estratègia integral per facilitar i simplificar els tràmits municipals i les gestions electròniques.
- Desplegar un sistema d'identitat digital única, interoperable, accessible, auditable i amb plenes garanties de seguretat pel conjunt de tràmits i comunicacions amb l'Ajuntament de Barcelona i tots els seus serveis digitals.
- Promoure una xarxa d'equipaments municipals per a la inclusió digital, així com l'acompanyament, la formació i l'assoliment de totes les competències digitals necessàries per una plena ciutadania.
- Generar espais d'aprenentatge sobre competències digitals específiques amb perspectiva de gènere, interseccional i atenent a la diversitat.
- Promoure espais d'aprenentatge, experimentació i testatge de tecnologies avançades per a infants i joves; i disseny, desenvolupament, testatge i desplegament de tecnologies en intersecció amb la cultura i la creació, la formació, l'acció col·lectiva i l'autoaprenentatge.

ESDEVENIR UN REFERENT EN INNOVACIÓ PÚBLICA, DESENVOLUPAMENT DE SOLUCIONS DIGITALS PUNTERES I NOVES FORMES DE PRODUCCIÓ A L'ESFERA DIGITAL

La velocitat dels avenços tecnològics i els ritmes de l'administració fan molt complicada la innovació en la implementació de solucions tecnològiques, i ens obliguen a pensar figures que permetin promoure novetats tecnològiques a la velocitat i a l'alçada que requereixen els reptes de la ciutat del segle XXI.

- Desplegar una agència pública per a la transició digital que fomenti la innovació en àmbits estratègics i serveis de la ciutat, i que ho faci a través del desenvolupament de tecnologies lliures, sostenibles, inclusives, democràtiques, respectuoses amb els drets humans, donant suport a projectes d'innovació existents a la ciutat i/o promoguts pel teixit social i productiu existent. Convertir l'Ajuntament de Barcelona en un agent emprenedor en matèria d'innovació i transformació digital: l'agència també haurà d'acompanyar i assessorar projectes de ciutat que transitin cap al programari lliure. També hauria de generar diferents espais de participació i treball conjunt amb la societat civil per tal d'acompanyar les polítiques digitals, incorporant els sistemes d'avaluació.
- Crear un òrgan de participació amb la ciutadania, organitzacions socials, persones expertes, centres de recerca, activistes i professionals que orienti a polítiques digitals de la ciutat de Barcelona, des de la perspectiva dels drets i des del foment de tecnologies digitals al

servei de la ciutat i de la seva gent, en tots els àmbits: infraestructures, programari, dades i algorismes, accés i formació, etc. Aquest espai de participació hauria d'orientar, validar i supervisar les polítiques digitals municipals.

- Promoure 1.000 llocs de treball en l'àmbit tecnològic, amb especial èmfasi en la incorporació de dones, persones racialitzades i POC a través de: A) Implementació d'un programa per facilitar la col·laboració entre persones d'origen divers en pràctiques provinents de l'acadèmia i d'empreses que treballin marcs alternatius de tecnologia. B) Donar continuïtat al programa FemDev i fomentar la inserció d'almenys 400 dones i persones de gènere no binari en el sector tecnològic. C) Creació d'un pacte de ciutat amb els actors del sector tecnològic per garantir la bona qualitat dels llocs de treball generats i la implementació de programes per incorporar persones residents a Barcelona en situació d'atur o de vulnerabilitat.

Educació i Cultura

La perspectiva dels drets culturals, entesa com el dret de qualsevol ciutadà a participar activament i a ser actor de la construcció cultural de la ciutat, té molt a veure amb un sistema educatiu que no s'explica simplement com a mitjà de transmissió cultural, sinó com a espai d'un aprenentatge integral que busca formar ciutadans lliures i actius en la seva comunitat. Les escoles des d'aquesta perspectiva són equipaments culturals atès que les seves pràctiques van més enllà de transmetre coneixements, de la mateixa manera que els equipaments i programes culturals tenen una funció "educativa" inherent a qualsevol activitat que va més enllà del mer entreteniment.

A Barcelona hi ha una llarga tradició d'aquesta simbiosi, des de les escoles de la república, autèntics equipaments culturals en el ple sentit de la paraula, a tots els processos d'innovació educativa que han crescut els darrers anys a Barcelona. Així mateix hi ha una llarga tradició entre els equipaments i programes culturals públics de Barcelona per implicar-se en projectes i pràctiques educatives que han permès connectar el sistema cultural amb la realitat social dels barris barcelonins.

Es tracta d'apujar l'aposta d'aquest enllaç per afavorir una extensió de les pràctiques artístiques i culturals a tota la ciutadania, i augmentar el diàleg entre els ecosistemes educatiu i cultural de Barcelona. Es en aquesta perspectiva que una de les propostes centrals és unificar en un Institut d'educació i cultura de Barcelona tots els serveis municipals dedicats en aquestes dues matèries, per tal de fer un pas endavant en les funcions culturals del sistema educatiu, i el paper educatiu de tot l'ecosistema cultural. Hi guanyarà el desenvolupament cultural de Barcelona, tindrem una ciutadania més capaç d'adaptar-se als canvis accelerats de la nostra era i, sobretot, garantirem de manera integral el dret a la cultura i el dret a l'educació de qualsevol barceloní.

EDUCACIÓ PÚBLICA

L'Educació és el pilar fonamental per garantir els drets, desitjos i anhels de tota la ciutadania i una peça essencial per construir la socialització i l'accés a la cultura en igualtat de condicions. Apostant per una escola pública i de qualitat i amb una forta inversió hem arribat al 7% del pressupost municipal (més de 200M€ cada any), augmentat les places públiques, millorat l'atenció a la petita infància amb l'equitat i la lluita contra la segregació com a principis, impulsat canvis com l'increment de l'escola pública i la reducció de la concertada que han d'esdevenir estructurals.

Tot i així, encara queda feina per fer, en part des de l'àmbit municipal però també empenyent a la Generalitat a millorar la inversió en educació.

Per això, cal garantir una escola pública i de proximitat, amb recursos per treballar per l'equitat i garantir la inclusió, apostant per la innovació educativa i la participació cultural. També volem una ciutat educadora des dels barris per reduir les desigualtats, i implicar les famílies en el procés educatiu. Alhora, cal seguir fent real l'educació al llarg de la vida, ampliant la cobertura de serveis per la petita infància i millorant la formació per persones adultes i la lluita contra l'abandonament escolar. També cal ampliar i millorar la Formació Professional a tots els nivells com una etapa educativa amb la màxima qualitat i amb prou places per tothom.

Democratitzar el sistema educatiu i millorar la participació

La participació de tota la comunitat educativa és imprescindible per construir els projectes educatius dels centres i no deixar ningú enrere. Com a ciutat que lidera el moviment de Ciutats Educadores i amb iniciatives consolidades com el Consell d'Innovació Pedagògica, Barcelona ha impulsat espais de participació, debat, reflexió i col·laboració entre els diversos agents educatius, socials i culturals que han permès situar l'escola al cor dels barris.

En aquest sentit, el Consell Escolar s'ha convertit en el Consell Educatiu Municipal de Barcelona, ampliant els representants per donar veu a tots els agents que incideixen en el projecte educatiu de ciutat, millorant els espais de participació per elaborar propostes que s'han elevat a les administracions competents, com les zones educatives o en matèria de segregació escolar, o de debat sobre temes que preocupen a la comunitat educativa, com el canvi climàtic, l'equitat o els drets digitals.

A més a més, juntament amb Xnet, que va dissenyar la proposta, i l'AFFAC, aquest mandat hem impulsat el Pla de Digitalització Democràtica dels Centres Educatius per oferir una alternativa pública respecte a solucions privades i d'ús més comú, per tal que les escoles i els instituts puguin accedir a la tecnologia digital de manera autònoma, segura i amb la màxima qualitat. Per seguir avançant proposem:

- Seguir promovent la sobirania digital amb alternatives a les grans tecnològiques (com Google) als centres educatius, així com formació sobre els drets digitals.
- Seguir millorant el Consell Educatiu Municipal de

Barcelona com a espai d'escolta i consens amb el conjunt de la comunitat educativa, així com promoure la millora de la participació, també en els 10 consells educatius de districte i els més de 400 consells escolars.

- Promoure un tracte de proximitat i empatia de l'administració amb les escoles, famílies i agents educatius, així com facilitar l'accés a la informació.
- Promoure i buscar mecanismes per facilitar la participació de l'alumnat als consells educatius.
- Reforçar les AFAs com a agents clau de la comunitat educativa i del projecte educatiu del centre.

Ampliar l'oferta pública de formació professional

La formació al llarg de tota la vida és un aspecte clau per a la cohesió social i per al benestar de la ciutadania, i la ciutat ha d'oferir més oportunitats assequibles per a tothom. En aquest sentit, i per tal de propiciar la continuïtat educativa, és indispensable tenir una oferta suficient de places de formació professional. La realitat, però, és que l'oferta pública és encara insuficient per donar resposta a les demandes, tant de l'alumnat com, en alguns casos, també del mercat de treball. Pel que fa a la manca de places cal tenir en compte que Barcelona exerceix com a campus metropolitana de la formació professional, donat que la meitat dels estudiants no viuen a Barcelona, sinó que provenen de ciutats properes.

Durant l'últim mandat, a través del Consorci d'Educació de Barcelona, hem impulsat la posada al dia de centres de formació professional amb un pla director per planificar adequadament l'augment d'oferta fins l'any 2030 i la millora dels centres perquè es converteixin en *hubs* del coneixement, amb una oferta variada propera als entorns empresarials. En aquesta línia, hem obert set nous instituts de formació professional especialitzats, com l'Institut dels Aliments de Mercabarna, l'Institut de Logística al Port de Barcelona o l'Institut de l'Esport, que ben aviat ocuparà les piscines de salts a Montjuïc.

Com Ajuntament no ens hem aturat aquí i també hem impulsat la formació professional dual, convertint-nos en l'empresa a nivell estatal amb més alumnat d'FP Dual (per exemple, les 103 escoles bressol tenen alumnat de FP Dual al centre). A través de la xarxa de formació professional hem iniciat projectes de mobilitat internacional a grau mitjà i PFI i hem donat noves oportunitats educatives a l'alumnat més vulnerable.

- Obrir nous centres de formació professional com a *hubs* del coneixement vinculats al teixit empresarial, amb una oferta educativa completa a tots els nivells de l'educació postobligatòria.
- Seguir impulsant projectes de mobilitat internacional en tota l'educació postobligatòria, incloent l'alumnat de PFI i de l'Escola Municipal de Segones Oportunitats.

Potenciar l'educació a l'aire lliure fora de l'escola i el paper de les escoles com a equipaments culturals oberts al barri

En els últims anys hem impulsat l'obertura de les escoles als

barris fent de l'espai i els equipaments públics oportunitats d'aprenentatge, així com espais de trobada entre agents diferents que col·laboren, aprenen i creen conjuntament.

La pandèmia va ser una oportunitat per aprofitar l'espai a l'aire lliure no només com a espai d'esbarjo, sinó com a aula on fer classe a l'aire lliure, i el programa Ampliem Espais Educatius s'ha acabat consolidant com a Compartim Espais Educatius als Barris, amb 1 de cada 4 escoles de la ciutat fent ús d'espais propers com parcs o places. A més a més, a través del programa Connexions, dins de les mesures de cultura i educació també hem propiciat l'ús d'espais com a centres cívics, museus, biblioteques, etc. Per seguir avançant en aquesta concepció de les escoles com a part indispensable del barri, proposem:

- Seguir promovent el programa Patis Oberts per obrir els patis de bressol, escoles i instituts durant els caps de setmana i les vacances escolars com a espais lúdics i de joc, especialment en els entorns amb més necessitat.
- Propiciar l'obertura dels centres educatius fora de l'horari lectiu com equipaments de barri a través dels diversos programes municipals, així com l'ús per part d'entitats, associacions, esplais i caus.
- Seguir promovent les escoles bressol com equipaments oberts al barri per a la criança i l'educació de la petita infància i les seves famílies, amb projectes educatius i accions que promoguin els vincles socials i xarxes de suport, reforçant la mirada comunitària.
- Consolidar els programes Compartim Espais Educatius i Connexions perquè les escoles i els instituts puguin fer ús d'altres espais als barris com places, parcs, biblioteques, centres cívics, etc.
- Promoure l'educació a l'aire lliure com a part dels projectes educatius com ja han fet històricament les escoles municipals de la ciutat.

Fer que els centres educatius siguin espais de benestar més igualitaris, feministes, antiracistes i laics pels infants i joves

La transformació educativa no es pot imaginar sense els valors del feminisme o l'antiracisme, perquè incorporar-los suposa una convivència basada en la igualtat d'oportunitats i la justícia de gènere.

Per incorporar valors com el feminisme, l'antiracisme o la laïcitat és necessari oferir formació al professorat sobre els principis de la coeducació, de la interculturalitat i de les estratègies de pensament crític. Tot plegat amb l'objectiu de convertir els centres, des del bressol, en espais de llibertat i de no discriminació, on infants i joves puguin crear i comunicar les seves idees, donant resposta a les problemàtiques reals que els envolten i els interpel·len.

A més a més, l'aprovació l'any 2021 de la Llei Estatal de Protecció Integral de la Infància i l'Adolescència davant la Violència, més coneguda com a LOPIVI, obre noves oportunitats per promoure el benestar d'infants i joves també a les escoles. Per seguir avançant en el benestar i la igualtat, proposem:

- Avaluar i revisar els protocols contra la violència existents per tal que siguin eines més eficients que garanteixin el benestar dels infants i joves.
- A través del Consorci d'Educació de Barcelona, crear les figures referents de coordinació de benestar i protecció de l'alumnat en els centres educatius, tal com estableix la LOPIVI.
- Consolidar i enfortir el programa Escoles per la igualtat i la diversitat amb l'objectiu d'abordar les desigualtats i les violències amb tota la comunitat educativa de manera preventiva, des de les primeres edats, tenint en compte la hipersexualització de les noies, especialment les adolescents.
- Impulsar el centre LGTBI com a node de referència a l'hora de sensibilitzar, orientar, assessorar i formar a la ciutadania en el canvi que suposa treballar la justícia de gènere i la diversitat des dels centres educatius i a les esferes familiars.
- Crear un protocol antiracista a les escoles que inclogui formació del personal docent i no docent de les escoles.

Impulsar la xarxa pública per reduir el dèficit en l'oferta de places públiques

Barcelona és una anomalia en el context català i europeu pel que fa a l'escola pública. Mentre a Catalunya 7 de cada 10 alumnes va a l'escola pública i a Europa son 8 de cada 10, quan vam arribar al 2015 només 4 de cada 10 alumnes estudiaven a la pública. Gràcies a l'impuls de l'escola pública que hem propiciat des de l'Ajuntament, ara 5 de cada 10 alumnes van a l'escola pública de la ciutat. Això ha estat gràcies als 53 nous centres públics que hem creat, des de bressol a formació professional, que suposen més de 10.500 noves places.

Tot i així, i que al curs 2018-2019 la demanda d'escola pública a I3 va superar per primera vegada la demanda de la concertada, encara hi ha moltes famílies que volen escola pública i de proximitat i no obtenen plaça. Per seguir impulsant l'escola pública, proposem:

- Augmentar la xarxa d'escoles bressol municipal en un mínim de 8 escoles bressol i més de 800 places durant el proper mandat (surt també en la mesura de bressol).
- Seguir promovent i acompanyant el pas d'escoles concertades a la xarxa pública.
- Prioritzar el manteniment de la xarxa pública educativa.
- Tal com s'ha fet amb educació infantil i primària, promoure el pas d'escoles bressol privades a la xarxa pública allà on hi hagi interès públic, a través del nou reglament aprovat, sempre que compleixin amb els requisits de qualitat necessaris.

Seguir revertint la segregació escolar, garantint el màxim possible que les escoles siguin un reflex del barri on es troben

Parlem de segregació escolar quan hi ha una distribució significativament desigual de l'alumnat entre els centres educatius d'un territori en funció de característiques

individuals o familiars. La segregació posa en qüestió tant l'equitat i qualitat educativa del sistema com la cohesió social de la ciutat, i fonamentalment va associada a l'estatus socioeconòmic de les famílies; aquesta variable és la que genera la principal font de desigualtat d'oportunitats. La desigualtat en la distribució del tipus d'alumnat es mostra clarament entre la xarxa pública i la concertada, però també està present dins de cada una d'elles. Després de la feina feta en el mandat anterior en aquesta matèria, al curs 2019-2020 l'Ajuntament de Barcelona va posar en marxa el Pla de Xoc contra la Segregació Escolar amb l'objectiu d'avançar cap a l'equitat educativa entre els centres de la ciutat, perquè hi hagi una distribució més equilibrada de l'alumnat en situació de vulnerabilitat. El Pla ha permès millorar la detecció de l'alumnat en situació de vulnerabilitat i la reducció del desequilibri en l'escolarització d'alumnat vulnerable entre centres públics i concertats. A més a més, va propiciar que el curs 2022-2023 la Generalitat de Catalunya posés en marxa un Pla de xoc a nivell català, que caldrà veure com es segueix desplegant a la nostra ciutat. Per seguir combatent la segregació escolar, proposem:

- Seguir treballant en el Consorci d'Educació en l'anàlisi i millora del Pla de xoc contra la segregació i per a la inclusió, la igualtat d'oportunitats i l'èxit educatiu com a eina de lluita contra la segregació, amb una avaluació completa de la seva aplicació que tingui en compte la percepció subjectiva de les famílies.
- Millorar el model d'adscripcions d'escoles i instituts que afavoreixi l'equitat i reforci l'encaix territorial dels centres educatius i que ofereixi itineraris pedagògics coordinats que facilitin la continuïtat educativa.
- Redefinir les zones educatives de la ciutat, en la línia establerta en les comissions de treball del CEMB de fer-les més petites, equilibrades i heterogènies, per tal de garantir la cobertura de places i compensar de manera progressiva els dèficits i els superàvits de places escolars en els diferents barris de la ciutat.
- Treballar per millorar la transparència de les dades i informacions per tenir la informació suficient que permeti la lluita contra la segregació, prioritzant els recursos allà on siguin més necessaris.
- Garantir el correcte acompanyament de les famílies amb infants i joves del Pla de xoc a partir de l'anàlisi de les mesures implementades i de les millores detectades.

Garantir un sistema educatiu més equitatiu

Als diferents barris de la ciutat de Barcelona, com arreu de Catalunya, hi ha grans desigualtats que s'expressen en diferències de renda i en esperança de vida, entre altres. En el cas del sistema educatiu, les diferències entre barris també són notòries, tot i la feina feta, per exemple, a través del Pla de Barris, amb estratègies i mesures concretes en el marc del dret a l'educació. Aquestes desigualtats socials condicionen les oportunitats educatives i vitals d'infants, joves i persones adultes.

Per això, és necessari assegurar la igualtat d'oportunitats, fent que el sistema educatiu sigui compensatori i correctiu de desigualtats i factor de reequilibri social. En aquesta

línia, des del 2015 hem dut a terme moltes accions com l'augment de beques menjador (complementant els criteris de la Generalitat per arribar a tots els infants i joves que ho necessiten), propiciant l'existència de zones de menjador als instituts per facilitar l'accés a beques o el projecte Prometeus amb les universitats de la ciutat per facilitar que el màxim nombre de joves de barris desfavorits hi accedeixin.

Seguint amb aquesta línia, per als propers anys proposem:

- Impulsar els menjadors universals a tots els centres educatius amb l'objectiu de consolidar les beques menjador com a garantia d'equitat, tant a primària com a secundària, i seguir complementant els criteris de la Generalitat per arribar a tots els infants i joves que ho necessiten.
- Fomentar programes d'acompanyament i suport a les famílies migrants amb dificultats d'adaptació específiques.
- Treballar per a la gratuïtat de les sortides del Programa d'Activitats Escolars (PAE) en tots els nivells i cicles educatius, com a complement de l'acció educativa dels centres educatius, amb l'objectiu de multiplicar les oportunitats d'aprenentatge de l'alumnat.
- Impulsar el debat sobre l'espai de migdia com a part del projecte educatiu del centre i com a temps clau per la igualtat d'oportunitats i l'equitat, així com una oportunitat per l'enriquiment educatiu i de salut.

Revertir les desigualtats en el temps educatiu més enllà de l'escola

Barcelona, com a ciutat educadora, s'ha adherit a l'aliança Educació 360 convençuda que la partida de l'equitat educativa es juga, cada vegada més, en els temps educatius fora de l'escola. Sabem que les activitats extraescolars són un factor clau de l'èxit educatiu i, alhora, de reproducció de les desigualtats existents. Així, l'accés i la tria està condicionada pel perfil sociocultural, socioeconòmic i per la procedència de les famílies. Com a resultat, els districtes amb menor nivell de renda tenen menys oferta i participació en extraescolars. No només això, sinó que la pràctica d'extraescolars té també un altre biaix: mentre un 70,6% d'infants i joves practiquen extraescolars esportives, només un 48% fa extraescolars no esportives.

Per això, des del 2015, reconeixent el gran valor educatiu del lleure i de les activitats extraescolars, hem reforçat i innovat amb diversos programes, com el Menjallibres en el marc del Pla de Barris, i sobretot amb la posada en marxa de l'estratègia de "Cap a una política de tardes en barris educadors", amb l'objectiu de crear oportunitats educatives i culturals extraescolars amb equitat per als infants i adolescents de Barcelona i garantir, com a mínim, dues tardes educatives diverses (esportives, artístiques, culturals, científiques, etc.), assequibles, de qualitat i de proximitat, conjuntament amb les entitats.

Però aquesta mesura no pot quedar-se només aquí: cal avançar més enllà de les tardes conjuntament amb els espais i les entitats educatives de base comunitària, per tal

de garantir el dret a l'educació més enllà de l'escola. Per tot això, volem seguir impulsant una política educativa més enllà de l'escola amb propostes com:

- Ampliar el nombre de beques d'activitats culturals, artístiques, científiques i de suport educatiu per arribar als 10.000 infants i joves, tendint a l'equiparació amb les beques esportives, amb l'objectiu d'ampliar-ne l'accés i consolidar les beques per a la pràctica esportiva fora de l'horari escolar i garantir que arribin a més de 15.000 infants i adolescents, sobretot a nenes i noies.
- Facilitar els tràmits i l'accés a la informació per accedir a les beques, treballant per centralitzar en un únic tràmit la petició de les diverses beques que ofereix l'Ajuntament als infants i joves en situació de vulnerabilitat (estiu, tardes, menjador, etc.).
- Articular una oferta d'extraescolars de barri desplegant les taules territorials previstes a l'estratègia de Tardes Educatives, per tal de garantir que tots els barris de la ciutat tenen una oferta diversa i suficient d'activitats més enllà de l'escola, proveint d'oferta pública allà on no hi ha teixit social que l'ofereixi i consolidant els programes municipals existents, com Èxit, Speak Up, Tangram o Menjallibres.
- Reforçar i coordinar els diversos agents del territori que participen del temps educatiu més enllà de l'escola, promovent aliances dins d'un territori i amb especial èmfasi en seguir reforçant les AFA amb nous convenis de col·laboració.
- Reforçar l'oferta educativa en els períodes de vacances escolars, especialment l'estiu, amb programes de lleure educatiu de base comunitària, prioritzant infants i joves en situació de vulnerabilitat.

Reforçar recursos per a la millora de l'atenció inclusiva al sistema educatiu

L'alumnat de la ciutat és tan divers com ho és la seva pròpia ciutadania i cal que l'ecosistema educatiu, des de tots els àmbits, doni cabuda i respecti les necessitats específiques de cada infant, jove o adult participant. Des del marc que aporta el nou decret d'inclusió demanem a la Generalitat que doti dels recursos suficients, però des de la ciutat també podem treballar per garantir l'escola inclusiva en tots els cicles educatius a partir de la formació dels equips de professionals, de nous recursos i de noves metodologies i pràctiques inclusives.

Des del 2015, a les escoles bressol i en el marc de l'escola inclusiva hem incrementat les hores de l'equip de suport educatiu de les escoles bressol, passant de 3 hores a 4,5 hores diàries per grup, així com les places reservades a l'alumnat NESE en un 164%. A més a més, l'equip d'educació Inclusiva ha passat de 2 a 5 professionals, s'ha incorporat la figura de l'educadora social en 10 escoles bressol dins el marc del Pla de Barris i s'ha creat el Servei Especialitzat Itinerant que inclou hores de mestre o mestra d'educació especial així com un servei itinerant d'auxiliar d'infermeria. Creiem que els centres educatius són una baula imprescindible per a la construcció d'una societat inclusiva i per això proposem:

- Seguir millorant l'educació inclusiva a les escoles bressol municipals, avançant en els reptes de futur presentats en el marc de l'informe que hem elaborat a través de l'IMEB: Petita infància i educació inclusiva en les escoles bressol en referència a la prevenció, detecció i atenció precoç dels infants amb necessitats específiques de suport educatiu (NESE).
- Treballar per a la normalització i desestigmatització dels diversos trastorns de salut mental i per a l'aprenentatge a través de figures com els educadors emocionals, entre d'altres.

Garantir que bressol, escoles i instituts tinguin les condicions i els recursos necessaris

Les administracions educatives han de garantir les condicions de qualitat en tots els centres educatius sostinguts amb fons públics. En el cas de l'Ajuntament, l'any 2015 ens vam trobar una situació de desinversió que hem revertit, destinant un 7% del pressupost municipal en educació.

En aquest sentit, des del 2015 hem invertit més de 300 milions en millorar els equipaments educatius, impulsant plans com el de pintura periòdica, el canvi de mobiliari a infantil, millores d'eficiència energètica, la transformació de 58 patis de primària i 25 de bressol, així com un pla de cuines i menjadors per garantir que totes les escoles i instituts tenen espais adequats pel migdia.

Tot i així, encara hi ha algunes mancances que cal resoldre, així com la necessitat d'acompanyar els canvis metodològics i organitzatius que s'estan produint i estem impulsant, ja sigui des de l'administració o dels mateixos projectes dels centres en el marc de la seva autonomia, amb millores dels equipaments.

- Adaptar el mobiliari als canvis dels projectes educatius dels centres, com ja hem fet en el segon cicle d'educació infantil dels centres públics de la ciutat, a tota la primària.
- Seguir transformant cada any els patis de les escoles amb l'objectiu d'arribar a totes les escoles de primària en els propers 10 anys.
- Garantir un correcte manteniment del verd, especialment de les zones boscoses i patis transformats, per tal de contribuir al reequilibri verd de la ciutat.
- En el marc de les nostres competències, seguir garantint el manteniment de les instal·lacions de bressol i escoles, així com dels centres educatius municipals.
- Impulsar un pla de millora dels gimnasos de les escoles d'infantil i primària.

Reforçar l'oferta d'escoles bressol municipals

En dos mandats la ciutat ha guanyat prop de 1.000 places de bressol municipal en 12 escoles noves, i ja comptem amb una xarxa de 105 escoles. Barcelona té la xarxa pública de 0-3 més potent de tot l'Estat i és l'única ciutat on 1 de cada 4 infants petits van a les bressol municipals. Malgrat els avenços tant en quantitat com en qualitat, en educació inclusiva i en orientar el servei amb equitat reduint barreres d'accés amb la tarifació social, tal com recull el Pla

d'educació i criança de petita infància, no ens quedarem aquí i cal seguir avançant cap a la universalització i la diversificació dels serveis educatius en aquesta etapa educativa tan important a nivell vital i social.

- Increment de l'oferta pública de 0-3 amb un mínim de 8 noves escoles bressol municipals i unes 800 places noves, prioritzant els territoris amb més necessitat social i menys demanda atesa de les famílies.
- Reforç dels recursos d'educació inclusiva posats en marxa per seguir millorant tant la detecció com l'atenció precoç dels infants amb necessitats específiques de suport educatiu, ja sigui per dificultats en el seu desenvolupament o discapacitats com per situacions de risc social.
- Millora de la qualitat educativa i reforç dels equips, desburocratitzant processos, facilitant suports administratius i millorant condicions del personal de serveis externalitzats de suport educatiu, cuineres i feineres.
- Obertura de les bressol com equipaments públics més comunitaris per a les famílies i per altres famílies del barri avançant en el full de ruta de les Cases de la petita infància.
- Desplegament de l'estratègia de Bressols pel Clima per tal que tots els equipaments i comunitats educatives contribueixin a cuidar no només la petita infància, sinó també la ciutat, i facin del planeta un lloc més habitable i sostenible.

Desenvolupar una estratègia de ciutat contra l'abandonament escolar prematur

L'any passat, a Catalunya, 97.000 joves d'entre 18 i 24 anys van deixar els estudis prematurament sense cap titulació més enllà de l'ESO. Deixar els estudis de manera prematura té conseqüències per la vida de les persones joves, especialment les que pateixen situacions de més vulnerabilitat. A més a més, també té repercussions a nivell social i econòmic. Com a ciutat, a Barcelona creiem que no podem normalitzar aquestes xifres i que cal teixir aliances entre tots els agents de la ciutat per impulsar mesures que permetin acostar-nos a l'objectiu europeu del 10%.

En aquest sentit, l'any 2019 vam posar en marxa l'Escola Municipal de Segones Oportunitats, un nou equipament públic que va començar amb 30 places per curs (actualment ja n'ofereix 45) i que ha atès a més de 100 alumnes per acompanyar-los a tornar al sistema educatiu amb un acompanyament personalitzat.

Per avançar en la lluita contra l'abandonament escolar prematur, proposem:

- Impulsar una estratègia de ciutat contra l'abandonament escolar prematur que impliqui als diversos agents educatius, entitats i experts.
- Reforçar els programes d'orientació, com el Pla Jove del Consorci d'Educació de Barcelona, per tal de millorar l'orientació de l'alumnat i el suport als processos de transició de l'etapa obligatòria a la postobligatòria.
- Donar suport a les entitats de base comunitària que

treballen en la formació permanent per a persones joves i adultes.

- Buscar mesures per reduir l'abandonament de la formació professional de grau mitjà, que es situa per damunt del 40%.

Consolidar un model de ciutat d'aprenentatges al llarg de la vida més enllà dels 18 anys

En una Barcelona en ple canvi demogràfic i més pes de la població adulta i persones grans, és important garantir que els aprenentatges i l'educació al llarg de la vida, a partir dels 18 anys, formen part del model educatiu de la ciutat i que suposen oportunitats per a tota la ciutadania, reduint les desigualtats d'accés que encara limiten una formació més plena i inclusiva. Per això cal avançar en l'objectiu que la meitat de les persones adultes facin alguna activitat formativa cada any per capacitar-se, tant per a la ciutadania activa com per a una ocupació de qualitat.

- Articulació d'una estratègia de ciutat pels aprenentatges al llarg de la vida a partir d'un ecosistema diversificat i reconegut que inclogui des de la formació contínua a l'educació de persones adultes en clau comunitària i intercultural.
- Anàlisi i reforç de l'oferta reglada d'ensenyament públics als Centres de Formació d'Adults (CFA) a la ciutat i en espais adequats per a la tasca formativa.
- Desenvolupar la dimensió comunitària de la formació bàsica articulant un bon treball en xarxa amb els CFA i entitats per tal d'arribar a les persones que tenen un nivell formatiu bàsic i estan més desconnectades del sistema.
- Facilitar l'acreditació de competències professionals i servei d'orientació i desenvolupament amb una oficina d'assessorament similar a la que ja tenim per a la formació professional, perquè les persones adultes i grans puguin rebre assessorament sobre les ofertes formatives que més s'ajusten a les seves expectatives i capacitats.
- Millora de les competències bàsiques i capacitació digital per reforçar l'autonomia vital de les persones adultes i grans, promovent l'envelliment actiu a través de l'educació i la formació cultural, amb especial èmfasi en els col·lectius en situació de més vulnerabilitat social.

Garantir els drets culturals d'infants i joves

Al mandat anterior, la mesura impulsada per l'Ajuntament de Barcelona per a una política pública de cultura i educació va ser la constatació d'una aposta per desenvolupar una política pública transversal en els àmbits de la cultura i l'educació. Durant aquest mandat, hem seguit desenvolupant aquesta estratègia amb el Pla de Drets Culturals, tenint en compte que el dret a l'educació en les expressions artístiques i culturals està condicionat per desigualtats considerables i, per tant, hem prioritzat els entorns més vulnerables. Per tot això, proposem:

- Ampliar la Xarxa d'Escoles Municipals de Música i Art

per avançar en una distribució més equilibrada de l'oferta que en garanteixi un millor accés. En concret, posar en funcionament l'EMMA de Sant Martí a l'espai de Pere Calafell, trasllat de l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu-Mestre Pich Santasusana al recinte de Fabra i Coats i avançar en el projecte de l'EMMA de Sants, a l'edifici del carrer Papin, treballat de manera conjunta amb les entitats del districte i amb una antena de la pròpia escola a la Zona Franca.

- Desenvolupar un pla de creació i pràctica artística 0-18 anys que permeti consolidar projectes ja existents i crear-ne de nous per tal d'integrar la creació i pràctica artística als centres educatius, com han fet històricament les escoles i instituts de titularitat municipal.
- Arribar a tots els instituts de la ciutat amb un programa de creació artística com a mínim.
- Reforçar les biblioteques dels centres educatius, des de les escoles bressol als instituts, així com els programes de foment de la lectura.
- Aprofundir en el vincle entre cultura i educació i en el treball conjunt, aprofitant el trasllat de l'ICUB i l'IMEB a l'antiga seu de l'editorial Gustavo Gili, a l'Eixample.

Posar en valor la tasca i història de les escoles i centres educatius municipals dins la xarxa educativa

Barcelona té una xarxa de 31 centres educatius entre escoles, centres d'educació especial, centres de formació de persones adultes, escoles d'arts, instituts de secundària i formació professional amb llarga tradició històrica i d'innovació pedagògica que volem seguir preservant i posant en valor. Per això, posem:

- Reconstruir l'Escola del Mar en una zona pròxima al seu emplaçament original com espai d'impuls i transformació educativa que permeti posar en valor el bagatge i coneixement de les escoles, alhora que sigui un espai de referència de la innovació educativa.
- Oferir, de forma conjunta amb el MUHBA, rutes històriques en clau educativa que permetin conèixer la història i l'evolució de l'educació a la ciutat.
- Mostrar el nostre compromís amb tots els centres educatius de titularitat municipal de la ciutat que, tot i formar part de la xarxa única en el marc del CEB, tenen un valor històric i pedagògic que cal preservar i posar en valor.

DRET A LA CULTURA

Cultura als barris i acció comunitària

Els barris de Barcelona són desiguals. Aquesta desigualtat es reproduïx també en les necessitats i en la participació cultural dels veïns i les veïnes dels 73 barris de la ciutat. El 72,6% de la població de Barcelona demana participar més en activitats culturals i, en aquest cas, són les veïnes dels barris de renda baixa les que més expressen aquesta necessitat (82,6%). Per fer una ciutat més equitativa i democràtica cal abordar aquestes desigualtats des de les polítiques culturals. El conjunt d'accions que es presenten a

continuació busquen reforçar la cohesió social mitjançant el reconeixement del dret a les pràctiques culturals i l'impuls de l'acció comunitària als barris de Barcelona.

- Consolidar i fer créixer el programa EQUICOM (Equipaments culturals com a motors d'acció comunitària) per reforçar la perspectiva comunitària en diferents equipaments de la ciutat i crear la figura de mediació comunitària en els equipaments culturals de la ciutat que encara no la tenen, com poden ser els museus municipals.
- Ampliar un 30% els programes de cultura als barris desplegats en la xarxa de centres cívics com Barcelona Districte Cultural, Temporals i el Pantalla Barcelona.
- Incorporar nous projectes al programa Cultura Viva mitjançant les beques Barcelona Crea i reforçar l'espai de treball amb tota la comunitat Cultura Viva, creant noves convocatòries públiques en paral·lel al desenvolupament dels projectes actuals.
- Desplegar nous programes de participació cultural en el marc del Pla de Barris, posant l'accent en programes educatius i de memòria i vinculant els centres educatius de la ciutat amb les comunitats del seu entorn per enfortir la recuperació de la memòria i la identitat del territori i visibilitzar la diversitat dels relats i experiències de la ciutat.
- Implementar el Pla director de Biblioteques 2030 per tal de garantir la plantilla necessària, les inversions en manteniment, l'actualització dels fons i la renovació d'equipaments amb una mirada d'arrelament cultural i d'acció comunitària al territori.

Cultura de base i sectors culturals

A Barcelona, les activitats culturals són el centre del model de desenvolupament de la ciutat. Tanmateix, els reptes d'ordre socioeconòmic (regulació insuficient del mercat de treball, precarietat, impacte del turisme) i territorial (especulació immobiliària, gentrificació) condicionen notablement la seva capacitat d'actuació. Tota la capacitat transformadora i de lluita contra les desigualtats dels drets culturals no es pot desplegar si les persones que hi treballen ho fan en condicions indignes. Si les condicions de les treballadores culturals són precàries, els projectes culturals seran pocs, menys diversos i de menys qualitat. Per això, cal impulsar el dret a la creació, a l'experimentació, a la recerca i a la producció cultural en condicions de dignitat sociolaboral dels treballadors i treballadores de la cultura.

- Crear un sistema municipal de residències de creació per millorar l'oferta actual, que inclogui 25 espais per residir en condicions d'habitatge, i crear beques residència que, a més de rebre l'import de la beca, permetin participar al programa de residències d'alguna de les fàbriques de creació de la ciutat.
- Crear la Filmoteca Municipal de Barcelona, una xarxa descentralitzada de projectes que fomentin l'accés a continguts cinematogràfics i audiovisuals des d'una lògica de proximitat, traçant nous vincles entre aquest sector, l'àmbit educatiu i la participació ciutadana.

- Ampliar les línies de subvencions per donar respostes adequades a les diverses necessitats del teixit cultural de Barcelona: una línia per a esdeveniments i projectes culturals, per a estructures de segon grau vinculades a la representació de diferents àmbits culturals i per a la conservació i la reproducció d'arxius, així com per a ampliar els ajuts a sales de teatre de proximitat en el marc del programa On el teatre batega.
- Ampliar la xarxa de cases de cultura de Barcelona: el Molino, el Teatre Arnau i l'Antic Teatre.
- Ampliar a escala de ciutat la moneda digital REC (recurs econòmic ciutadà) per, entre d'altres motius, afavorir l'accés a continguts culturals a famílies de renda baixa i la vinculació amb equipaments públics com museus, cases de cultura i centres cívics per impulsar la vinculació i l'accés amb el conjunt de la ciutadania.
- Doblar el nombre de Baixos de Protecció Oficial Culturals (BPOC) per garantir que l'activitat cultural no hagi de marxar dels barris, oferint espais a persones, entitats o empreses culturals per a la instal·lació de tallers, la creació d'espais per al treball cultural, l'assaig o l'exhibició d'activitats artístiques a canvi d'un lloguer social entre un 40% i un 50% per sota del preu de mercat.
- Donar suport a les entitats representatives de l'àmbit del circ de la ciutat per tal de culminar l'entramat que va de l'educació i la creació comunitària a l'exhibició, passant pels laboratoris de creació, com un circuit indèstriable i complet per consolidar i impulsar aquest sector clau en la identitat cultural de Barcelona.

Cultures populars

Barcelona és diversa i, per tant, cal incorporar la diversitat cultural com a patrimoni compartit i factor de desenvolupament en un model de cultura popular en comú que afavoreixi la inclusió i la participació de la ciutadania, la democràcia cultural i el foment de les capacitats de la ciutadania per reconèixer el patrimoni, la identitat i el lloc que ocupen a la ciutat. A continuació es recullen accions concretes per enfortir i consolidar el dret a les pràctiques culturals populars i tradicionals, incorporant nous vectors que en fomentin la diversitat, la interculturalitat, la participació ciutadana i la innovació.

- Crear el programa Barcelona Decolonial de la mà de persones expertes, professionals de les institucions públiques i comunitats d'origen divers, que permeti revisar els discursos museològics per incorporar la mirada decolonial, la devolució patrimonial d'obres d'art i altres per restituir la propietat cultural si es pot certificar, i el desenvolupament de projectes educatius i de mediació dels equipaments.
- Desenvolupar el pla d'acció de la mesura de govern pel foment de l'ús social del català en el marc del Pacte Nacional per la Llengua, que inclou el reforç de l'ús del català en totes les comunicacions municipals, el foment de la projecció de cinema en català o la creació de l'Oficina de la llengua catalana.
- Reconeixement i impuls de les festes majors dels barris

de la ciutat conjuntament amb la Plataforma de Festes Majors de Barcelona mitjançant una millor estratègia comunicativa conjunta i un espai de treball conjunt amb tots els districtes sobre l'ús de l'espai públic per a la cultura popular.

- Crear un nou consell municipal de cultures populars que transcendeixi el Consell de la Cultura de Barcelona per generar un nou espai de diàleg entre el govern de la ciutat i els diversos sectors de la cultura popular.

Cultura feminista

Els resultats de l'Informe sobre la programació cultural 2016-2017 de l'Ajuntament de Barcelona des d'una perspectiva de gènere va suposar un toc d'alerta que ha tingut efectes en l'acció municipal del darrer mandat. Des de llavors s'està treballant per revertir desequilibris pel que fa a la representativitat, però també en les maneres de treballar i d'aproximar-se a les polítiques culturals en aplicar la transversalitat de gènere. Per aquest motiu, si volem seguir avançant en el dret a la participació equitativa i en la representació diversa d'identitats culturals des de la perspectiva feminista, superant les desigualtats basades en qüestions de gènere en la cultura de la ciutat, es proposen les següents accions:

- Crear un protocol d'assetjament sexual o per raó d'orientació sexual, de la identitat de gènere i de l'expressió de gènere en l'activitat cultural seguint l'exemple del protocol No Callem contra les agressions i els assetjaments sexuals en espais d'oci nocturn.
- Crear el programa Concilia Cultura: un programa de canguratge a diferents equipaments culturals municipals adaptats a les singularitats del tipus d'activitat que desenvolupin, i que comptaran amb propostes de dinamització i expressió artístiques perquè els infants també tinguin una experiència cultural mentre les famílies assisteixen a exposicions, espectacles o fan activitats als centres.
- Realitzar auditories de gènere a tots els equipaments culturals municipals de la ciutat amb l'objectiu que tots integrin la perspectiva de gènere de manera transversal a la seva activitat.
- Oferir una formació específica als agents culturals sobre com aplicar la perspectiva de gènere als seus projectes culturals des de l'OCCU.
- Realitzar un nou estudi sobre la perspectiva de gènere en la programació cultural municipal.

Cultura i espai públic

Les accions que es proposen permetran impulsar l'espai públic com un dels escenaris principals de la vida cultural de la ciutat, garantint el dret a la ciutat i a la participació cultural de manera sostenible.

- Posar en funcionament el centre d'art i creativitat urbana El Cilindre d'Horta perquè esdevingui un espai de referència en l'àmbit de l'art urbà, que posarà informació, acompanyament, recursos, formació i divulgació sobre l'art urbà a disposició d'artistes i de la ciutadania.
- Activar el Programa d'Art Urbà que permeti

desenvolupar un nou sistema de funcionament dels espais d'intervenció artística fent servir el llenguatge de l'art urbà a l'espai públic.

- Ampliar el programa Àgora Rambla, un paraigües que aixopluga diferents programacions culturals a la via pública amb l'objectiu de revitalitzar l'emblemàtic passeig i tornar a connectar-lo amb el veïnat.
- Crear un observatori ambiental de la cultura per donar suport i impulsar l'estudi de mesures per reduir l'impacte mediambiental dels esdeveniments culturals, especialment els més massificats.
- Crear una nova categoria urbanística que protegeixi les sales culturals emblemàtiques de la ciutat seguint l'exemple d'*Agent of Change*, al Regne Unit.

Cultura i drets digitals

La defensa dels drets culturals no pot estar deslligada de la lluita pels drets digitals, i no només perquè l'entorn digital està cada vegada més present en les nostres vides. Ambdues són lluites per la democràcia, per l'accés i la participació, la presa de decisions i l'empoderament individual i col·lectiu. Les accions que es proposen a continuació busquen impulsar els drets digitals a partir dels usos de les tecnologies digitals com a àmbit fonamental per garantir el dret a la participació, la transparència i l'accés a continguts culturals.

- Creació de Canal.Barcelona, una nova plataforma digital municipal de codi obert per a l'experimentació en nous formats audiovisuals i transmèdia, en col·laboració amb l'ecosistema cooperatiu cultural local, així com amb col·lectius culturals de base i de creació artística comunitària.
- Desplegament del projecte Arxius Oberts que té com a objectiu habilitar un entorn experimental en format de laboratori d'innovació participativa, on democratitzar l'accés a arxius digitals culturals tant d'institucions com de comunitats, i capacitar tecnològicament les comunitats a través del desplegament de projectes culturals amb retorn social i participació ciutadana.
- Impulsar un programa de suport i cofinançament del videojoc social que plantegi una nova manera d'aprendre, dissenyar i produir videojocs, des d'una perspectiva més social i dins de l'economia social i solidària, incorporant el *matchfunding* com a palanca de cofinançament.
- Desplegar el Pla de digitalització democràtica de l'educació amb la plataforma DD, amb l'objectiu de desplegar un primer prototip de plataforma educativa de codi obert i auditable a la ciutat.
- Dotar de millors infraestructures TIC als equipaments culturals de proximitat per poder consolidar sobre bases més fermes el procés de digitalització amb el desplegament de noves infraestructures, serveis i funcionalitats.

Enfortir els grans programes i equipaments públics de Barcelona

Barcelona, com a capital cultural, ha de fer un nou salt de

qualitat en les grans infraestructures culturals amb que compta. Uns equipaments que han de ser autèntics motors del sector cultural, inscriure's en la filosofia de la garantia dels drets culturals apostant pel binomi de l'excel·lència i la proximitat, assumint la seva funció en el sistema d'art i de cultura, sense oblidar que formen part d'un entorn i un teixit cultural proper.

- Ampliació del Museu Nacional de Catalunya en el pavelló Maria Cristina de Montjuïc per tal de modernitzar el discurs museogràfic, millorar les condicions expositives i afavorir l'accessibilitat al museu capçalera de l'art català.
- Millorar la infraestructura del MACBA per tal de poder desplegar tot el projecte expositiu i de programes públics, així com afavorir una bona relació amb el barri del Raval.
- Apostar per la relació del CCCB amb la Biennal de Pensament i els programes científics de Barcelona.
- Afavorir la construcció del Liceu Mar amb el doble objectiu de generar un espai per la recerca i la innovació en l'àmbit de l'òpera, així com incorporar un equipament cultural públic en el front marítim barceloní.
- Generar un nou centre de recerca associat al Museu Nacional de Ciències Naturals dedicat a posar l'accent en la seva funció de museu motor, no només exhibidor, de projectes d'interès científic i cultural a l'avantguarda dels museus europeus.
- Renovar la fàbrica de creació a La Escocesa dedicada a les arts visuals de Barcelona, incorporant espais d'exhibició i experimentació.
- Ampliar el centre de la imatge del Palau de la Virreina a totes les dependències de l'edifici quan es faci el trasllat de l'icub a la Gustau Gili.
- La transformació integral del l'antic Hospital de la Santa Creu per acollir la Biblioteca Nacional de Catalunya, la nova biblioteca pública del Raval, el Teatre de La Perla, així com els espais comunitaris.
- Reconstrucció de l'antiga Escola del Mar en un entorn proper al mar, en el marc de la celebració del MANIFESTA l'any 2024 i a partir d'un procés de treball col·laboratiu entre universitats i escoles d'arquitectura

Els esdeveniments culturals de Barcelona, una seqüència que mira el món

Durant els darrers anys grans plataformes i esdeveniments culturals han triat Barcelona per ser la seu de les seves futures edicions. El gran dinamisme cultural i creatiu de la ciutat, el seu model de transformació, l'aposta decidida per la creativitat, la cultura, la ciència... ha fet que en els propers anys es desenvolupin grans esdeveniments que han de servir, sobretot, per seguir reforçant el teixit cultural, artístic i creatiu de la ciutat, un impuls per seguir a l'avantguarda europea i mundial, i mantenir-se com a referent per una idiosincràsia pròpia de capital cultural i científica.

- La Biennal Manifesta de l'any 2024 ha de ser un esdeveniment de primer nivell internacional que situarà

Barcelona a l'avantguarda de l'art contemporani. Cal aprofitar l'oportunitat per activar encara més l'activitat artística de la ciutat, i l'ús de l'art per al qüestionament del conflicte urbà.

- Barcelona serà la Capital Mundial de de l'Arquitectura l'any 2026. La gran tradició urbanística i d'arquitectura de la ciutat, amb molts noms propis però sobretot amb un projecte de ciutat vivia i transformació ha tingut aquest gran reconeixement internacional. Ara cal treballar perquè l'edició del 2026 sigui un gran impuls per aquest reconeixement tant a la interna com externament, situant Barcelona com a referent de l'arquitectura.
- Cal continuar el camí iniciat amb el Grec i la Mercè, com a grans festivals que combinen l'aposta per la creació local (que es va accentuar durant la pandèmia) i el diàleg amb les propostes artístiques internacionals de referència. Que combini els grans espais i grans esdeveniments amb la presència a tots els barris, amb grans i petits formats.
- La Biennial del Pensament i de la Ciència en les darreres edicions s'han obert a la col·laboració amb València i Palma, per una banda i amb Madrid, per l'altra. Aquests esdeveniments que han omplert carrers i places amb activitats, debats, coneixement, són una mostra de com democratitzar la cultura, el pensament i la ciència i cal seguir apostant perquè Barcelona segueixi experimentant amb aquests formats d'èxit.
- Barcelona té la singularitat de comptar amb tres grans institucions dedicades a l'obra de tres grans artistes de renom internacional com Picasso, Miró i Tàpies. Som terra d'avantguardes i per això apostem fort per celebrar tres centenaris, els anys Picasso 2023, Tàpies 2024 i Miró 2025, que han d'omplir de grans exposicions i projectes la ciutat durant aquests anys.

Ecosistema comunicatiu

En l'actual ecosistema comunicatiu, és a dir, els canals i mitjans de comunicació tan connectats del segle XXI, les administracions locals han de contribuir a que aquest reflecteixi la diversitat i la riquesa de la societat.

Per això calen polítiques que defensin el dret a la informació i la llibertat d'expressió, donant cobertura als mitjans sense afany de lucre i els mitjans comunitaris, fomentant línies d'educació en l'àmbit escolar, i consolidant els canals de comunicació pública municipal amb una governança transparent, democràtica i plural. Alhora, cal posar en marxa Consells de la Informació locals que vetllin per la independència i la pluralitat, i basar les subvencions i la publicitat institucional en criteris d'equilibri i transparència.

Per això seguirem defensant els mitjans públics, respectant-ne la neutralitat i la independència; facilitant als col·lectius socials els espais que les lleis audiovisuals atorguen al tercer sector de la comunicació; promovent el reequilibri

del mapa informatiu entre els sector públic i el privat, amb una política d'ajuts als mitjans de comunicació sense ànim de lucre; i desenvolupant l'estratègia de codi obert i programari lliure, i procurant la participació de la societat en la creació i la difusió culturals.

REFORÇAR EL MITJANS PÚBLICS PLURALS I DEMOCRÀTICS: BETEVÉ

El nostre model de comunicació es caracteritza per fer que els mitjans públics tinguin una governança independent i estiguin completament deslligats dels interessos dels grups municipals. Per això es va impulsar un consell d'administració en el que no podien participar càrrecs polítics o tècnics municipals, assegurant d'aquesta manera la independència del mitjà. Trencant dinàmiques anteriors, també es trencava amb la política de concessions dels mitjans públics, creant un ens propi amb una estructura i autonomia que assegurés el lliure exercici de la comunicació als seus tècnics i professionals.

Així es va impulsar el concurs públic per escollir al director de Betevé, la creació d'un consell d'administració, l'absorció de treballadors de l'antiga concessió i altres mesures que asseguraven aquesta autonomia i independència. Després d'un període de traspàs del model de gestió i de resoldre les herències i els vicis dels models d'explotació dels governs anteriors, és hora de consolidar el model de comunicació públic, autònom i independent amb mesures que reforcin els ens públics.

- Promoure iniciatives perquè el Consell d'Administració d'ICB proporcioni les eines necessàries perquè el conjunt de la programació de Betevé transmeti credibilitat, pluralitat i imparcialitat, perquè reflecteixi la diversitat de Barcelona en tots els àmbits, perquè estimuli el debat democràtic i perquè garanteixi la interlocució amb la ciutadania.
- Facilitar el compliment del contracte-programa per al període 2023-2026, actualment sotmès a informació pública.
- Portar la proposta de promoció efectiva del dret d'accés al Consell d'Administració, de manera que tots els col·lectius socials interessats hi tinguin els espais que les lleis audiovisuals atorguen al tercer sector de la comunicació. Elaborar un reglament per fixar les condicions per a l'exercici del dret i assegurar que la cadena posa un espai gratuït i els mitjans materials i personals necessaris per a la producció de les informacions a disposició dels grups interessats.
- Proposar la reforma i activació del Consell Consultiu i Assessor, que no es reuneix des de fa temps, de manera que s'ampliï a entitats i associacions representatives i funcioni de manera regular com a òrgan consultiu, capaç de formular propostes sobre la gestió i la programació. Més endavant, el Consell podria actuar com a receptor del rendiment de comptes tant del Consell d'Administració com de la direcció de la cadena, i promoure un mecanisme de canalització de les queixes dels usuaris que podria incloure la creació d'un defensor de l'espectador.

FER QUE ELS CONTINGUTS DELS MITJANS PÚBLICS SIGUIN UN REFLEX DE LA PLURALITAT DE LA SOCIETAT: BETEVÉ

El nou model de mitjà públic que s'ha impulsat a través del model de gestió de Betevé ha de reafirmar l'aposta per ser un reflex de la realitat social i cultural de la ciutat, a més de tenir un fort component educatiu i social, en el sentit que ha de divulgar la inclusió de tots els col·lectius i la seva participació en la comunicació i en la vida de la comunitat, i ha de mantenir vius els valors de convivència que la societat necessita perquè cap identitat se senti rebutjada, exclosa o violentada.

- Promoure campanyes de protecció de les diversitats culturals, lingüístiques i de gènere, com també de sensibilització contra totes les formes de discriminació i violència, material i simbòlica, especialment de la violència masclista, en compliment de la normativa europea recollida en la Directiva de Serveis de Comunicació Audiovisual i la Convenció sobre la Promoció de la Diversitat Cultural.

PRESERVAR LA PLURALITAT COMUNICATIVA I EL DRET A LA INFORMACIÓ POTENCIANT UNS MITJANS COMUNITARIS I D'INTERÈS SOCIAL

Les administracions locals han de contribuir a fer que l'ecosistema comunicatiu reflecteixi la diversitat i la riquesa de la societat. Per aquest motiu, han de garantir la comunicació comunitària i la educació en totes les seves formes. Hem de promoure una informació veraç i propera que respongui a les inquietuds de la ciutadania, que doni veu a les minories i que contribueixi a la crítica de les informacions.

- Mantenir la política de reducció i ponderació progressiva entre els mitjans grans i petits de la publicitat institucional de l'Ajuntament, tenint en compte no només les audiències i el model de clics, sinó també la rendibilitat social dels mitjans.
- Fomentar el desenvolupament i la consolidació dels mitjans sense ànim de lucre i afavorir l'emprenedoria, el cooperativisme i la petita empresa mitjançant els ajuts a la iniciativa privada amb criteris d'equanimitat, transparència i foment de la pluralitat i diversitat informatives.
- En col·laboració amb entitats i associacions representatives del periodisme i dels treballadors i treballadores de la comunicació, posar en marxa un centre de serveis mutualitzats que permeti alleugerir les despeses estructurals i els costos de producció dels mitjans amb pocs recursos, salvaguardant-ne plenament la independència. Aquest nou centre oferiria espais de treball compartits i serveis multiplataforma a productores, *weblogs*, *streamers* i altres col·lectius que les organitzacions professionals europees consideren part del nou paradigma del sector de la comunicació.
- Facilitar els espais de creació i emissió de continguts audiovisuals propis a moviments socials, associacions de veïns i col·lectius de la ciutat. En aquest sentit, seguirem donant suport especialment a les entitats que

promouen les emissores de ràdio agrupades en La Xarxa de Ràdios Comunitàries de Barcelona i les plataformes de vídeos participatius que impulsen La Veïnal, un canal de televisió comunitària per internet, respectant-ne en tots dos casos la plena independència.

FER QUE L'EDUCOMUNICACIÓ SIGUI UN ESPAI DE DESENVOLUPAMENT SOCIAL I CULTURAL

- Fer un programa pilot de centre de recursos pedagògics per a la generació de productes de qualitat que facilitin l'educació mediàtica i digital de nens, nenes i adolescents, perquè adquireixin els coneixements indispensables sobre els mitjans de comunicació i les xarxes socials.
- Posar en marxa el Bus de la Comunicació, un aula rodant o estudi mòbil dotat del personal i dels instruments tècnics indispensables (càmeres, il·luminació, taula d'edició, equip de so i elements bàsics per a un plató) perquè els estudiants dels centres de secundària, d'acord amb els seus responsables, puguin organitzar tallers i activitats que els permetin accedir al coneixement dels mitjans de comunicació, a l'ús de les eines digitals, i que serveixin per fomentar la col·laboració, la creativitat i el pensament crític.

Una ciutat que parla català

Tots els estudis alerten de la disminució de l'ús del català fruit de les noves dinàmiques socials i de l'ús intensiu i extensiu de les xarxes socials, entre d'altres. Els tres instruments centrals en el període de la transició per tal de normalitzar l'ús del català han sigut la immersió lingüística a l'escola, l'impuls de mitjans de comunicació públics en català, i unes institucions públiques que s'expressen i es comuniquen en català. Durant aquest darrer mandat s'ha elaborat una estratègia per revertir la situació, incardinada amb el Pla Nacional per la Llengua, que recull gairebé una setantena de mesures concretes i que caldrà desplegar a partir del proper mandat. Algunes d'aquestes mesures són les següents:

- Creació de l'**Oficina de la llengua catalana** a la Casa de les Lletres de Poblenou com espai de referència de la llengua a Barcelona i del **Dia de la Llengua a Barcelona**, amb activitats festives i obertes a la ciutadania.
- Creació d'un **concurs de creació de continguts digitals en català** amb diverses categories per edats i diferents modalitats de participació, com ara mems, vídeos o música.
- Realització d'una **campanya als barris que fomenti l'ús de la llengua catalana als comerços** i reforçar la línia d'assessorament lingüístic als comerços, empreses i establiments de Barcelona des del Consorci de Normalització lingüística.
- En l'àmbit de l'**educació, formació i esport**, impuls d'un programa d'acció que compti amb un sistema de

padrinatge per joves acabats d'arribar d'altres indrets, visites d'influenciadors que parlen en català als centres educatius o la realització de formació en pràctiques lingüístiques per a entrenadors/es d'esports i àrbitres que treballen amb infants i joves.

- En l'àmbit de les **ciències**, cal impulsar mesures com la creació d'un premi a la contribució al llenguatge científic en català o la promoció de la traducció de textos de referència en català que es fan servir als graus universitaris.
- Seguir treballant perquè el català **sigui la llengua per defecte** en les intervencions del Grup Municipal i perquè el català sigui la llengua per defecte en la publicitat institucional i els canals informatius de l'ajuntament.

Memòria democràtica

Barcelona ha de ser una ciutat de referència en polítiques de memòria i ha de continuar la seva posició estratègica en relació a aspectes clau com el passat colonial i esclavista de la ciutat.

Les línies estratègiques han d'estar enfocades a incrementar i expandir les memòries del passat democràtic popular, garantint la participació de la ciutadania en la construcció de la imatge del passat. A prosseguir en la construcció de la cultura antifeixista i popular, i visibilitzar la memòria democràtica ciutadana donant protagonisme als barris. A continuar la feminització del Nomenclàtor i la visibilització de les diferents cultures que formen part del passat i present de la ciutat. I a reafirmar les polítiques de senyalització en l'espai públic els llocs relatius a la memòria democràtica i popular. També és primordial donar veu a col·lectius i moviments que han tingut tradicionalment poca representació en la construcció de la història i la memòria de la ciutat integrant la diversitat actual.

En definitiva, plantejar-se qüestions com què entenem per memòria democràtica des de l'enfocament de la diversitat cultural, d'origen o religiosa de la ciutat és clau en un context com l'actual d'amenaça de l'extrema dreta. Barcelona no ha de ser poruga a l'hora de fer polítiques de memòria, perquè en aquest context es tracta d'una memòria que té més a veure amb el present i el futur que amb el passat de la pròpia ciutat.

CONSOLIDAR L'ESTRUCTURA INSTITUCIONAL DEDICADA A L'IMPULS DE LA MEMÒRIA DEMOCRÀTICA

Les polítiques de memòria democràtica han de tenir diversos principis inspiradors que garanteixin la participació democràtica, la voluntat pedagògica i el treball en xarxa.

És necessari consolidar els òrgans polítics i de participació al voltant de la memòria democràtica, estructurant i articulament els equipaments i els espais de participació sobre la memòria i també els espais centrats en promoure la incidència de la memòria a nivell pedagògic.

- Crear el Consell de Memòria Democràtica de l'Ajuntament que integri les entitats memorialistes de la ciutat i l'Ajuntament com a laboratori d'idees i experiències sobre els processos socials en els quals es formen, representen i transmeten les imatges del passat i les polítiques que les gestionen.
- Desenvolupar la xarxa d'espais memorialistes de la ciutat que integri els equipaments d'una manera efectiva per a la realització d'estratègies conjuntes en la representació, programació i difusió de les polítiques públiques de memòria.
- Crear el Consell Pedagògic de Memòria de Ciutat amb l'objectiu de difondre, impulsar i organitzar un espai de treball conjunt entre l'àmbit educatiu de la ciutat i de potenciar el coneixement de la memòria democràtica en els diferents àmbits escolars.

ACTUAR CONTRA LA IMPUNITAT DEL FRANQUISME

Les polítiques públiques de memòria han de fonamentar-se en el coneixement de la lluita per a les llibertats i en la preservació i el manteniment de la memòria de les víctimes i resistent. Tot i les dècades que han passat des de l'aprovació de la constitució espanyola i del sufragi democràtic, la nostra societat està imbuïda de valors que ens remetent al franquisme, donada la impunitat amb què han estat tractats per l'administració de l'Estat i la judicatura. Cal impulsar actuacions de reconeixement, visibilitat i reparació del passat franquista i la repressió.

- Treballar per la reparació dels crims del franquisme.
- Donar continuïtat a la Junta de Valoració del Tardofranquisme.
- Desenvolupar la nova Llei de Memòria Democràtica de l'Estat en una estratègia de ciutat a través de la formalització de convenis i col·laboracions amb l'administració de l'Estat i de la Generalitat.
- Renovar el cens de simbologia franquista a la ciutat de Barcelona.
- Realitzar el cens de simbologia i patrimoni colonial de la ciutat de Barcelona.
- Donar continuïtat al programa Stolpersteine Barcelona.

DESENVOLUPAR ESTRATÈGIES TERRITORIALS DE CONSOLIDACIÓ DE LA MEMÒRIA DEMOCRÀTICA ENTRE ELS BARRIS I ELS SEUS MOVIMENTS

La ciutat és diversa i el seu teixit associatiu és una de les mostres d'aquesta diversitat. En el decurs del darrer mandat s'ha consolidat l'estratègia de dinamització de les Taules de Memòria dels districtes com espais participatius i plurals dels usos del passat, donant protagonisme als barris.

Aquest eix pretén reforçar els programes de memòria dels barris a través de l'escolta activa dels territoris amb una visió públic-comunitària de la memòria i dels usos del passat.

- Estratègia de coordinació de les polítiques territorials de memòria democràtica de les Taules de Memòria dels districtes.

- Dotació pressupostària del treball per a programes anuals i estratègia de coordinació territorial i participació 2023-2027.
- Protocol per a la introducció de la perspectiva de memòria democràtica a equipaments públics culturals.
- Consolidació de l'annualització de la formació en memòria democràtica de les Taules de Memòria.

IMPULSAR L'ESPAI PÚBLIC PER PRESERVAR LA DIVERSITAT DE LA MEMÒRIA COL·LECTIVA

Cal senyalitzar els espais relatius a la memòria democràtica a l'espai públic. Actualment, la ciutat de Barcelona compta amb 392 dones al nomenclàtor sobre un total de 4.704 vials, el que suposa un percentatge del 8,33%. En canvi, el nombre de carrers amb noms d'homes és de 1.666, un 35,41% del total. A inicis de mandat, les dones només suposaven el 6,1% del nomenclàtor. La ciutat de Barcelona ha de poder representar en el seu espai públic la realitat democràtica, plural i diversa en la que es troba. Les actuacions al voltant de l'espai públic s'estructuren en les accions següents:

- Consolidar la feminització del nomenclàtor barceloní en una estratègia integral a nivell de ciutat i de barris.
- Eliminació del nomenclàtor de persones que no siguin referents ètics, com Borbons, participants del colonialisme, etc.
- Incorporació de noms de carrers amb perspectiva intercultural.
- Donar continuïtat a la política de senyalètica de la ciutat.
- Establir un programa d'actuació per identificar el pas colonial de la ciutat i promoure'n la reflexió; establir les bases d'actuació en l'àmbit memorial i difondre la reflexió als equipaments culturals.
- Acomplir les accions de resignificació i restitució envers el passat colonial a l'espai públic.

Drets dels animals

És necessari continuar avançant cap a un model de ciutat que tingui en els drets dels animals, des del disseny dels espais urbans fins, el respecte pel seu benestar, fins a la preservació de la biodiversitat dels entorns urbans.

La nostra defensa dels drets animals s'estructura en quatre principis. Un primer d'ètica ecològica i protecció de la biodiversitat, impulsant la renaturalització dels entorns urbans i potenciant la tornada d'espècies per facilitar l'equilibri ecològic. Un segon principi de benestar animal i tinença responsable, empenent mesures contundents contra l'abandonament i el maltractament animal, establint espais urbans pel lleure animal i apostant per la resolució de conflictes quan sigui necessari. Un tercer principi és la convivència de que la tortura no és cultura, i que ens cal seguir promovent festes populars respectuoses amb els animals.

I un últim i quart principi és el de la salut pública i la convivència a l'espai públic, dotant de recursos les protectores i entitats especialitzades, protegint la fauna urbana i fent una gestió poblacional no cruenta i ètica de poblacions sobredimensionades com coloms o petits mamífers rosegadors, entre d'altres

Aquestes són algunes de les mesures que promovem i que donen respostes valentes als nous reptes, atenent les principals preocupacions dels nostres veïns i veïnes, dels que conviuen amb animals i dels que no hi conviuen.

PROMOURE LA TINENÇA RESPONSABLE

La tinença responsable d'animals domèstics és un element clau pel benestar dels animals de la ciutat.

- Campanyes de sensibilització, tinença responsable, adopcions i acollides temporals. **Promoure les adopcions responsables des dels districtes, en coordinació amb el CAACB i les entitats.**
- Consolidar el programa d'adopció de gats per combatre la soledat de les persones grans usuàries de Vincles BCN.
- Reforçar la col·laboració amb entitats en **programes per permetre que persones sense llar o amb problemes de salut mental convisquin amb els seus gossos i gats.**
- Proposarem l'**adhesió al programa Viopet** per l'acolliment temporal d'animals de dones que pateixen violència masclista.
- **Finalitzar la construcció del nou Centre d'Acollida d'Animals de Companyia (CAACB)**

EDUCAR PER PROTEGIR TOTS ELS ÉSSERS VIUS

L'educació és central per a una tinença responsable.

- Impulsarem les aules de natura de barri i punts d'informació sobre adopcions a cada districte. **Crearem una xarxa de proximitat de cases d'acollida temporal per a gossos i gats.**
- **Més formació en drets dels animals de les persones treballadores de l'Ajuntament.** Ampliarem el cos especialitzat de la Guàrdia Urbana en la seva interacció amb tot tipus d'animals, domèstics i salvatges, per part de professionals de l'àmbit.
- Implementarem **programes a les escoles per la tinença responsable** i l'empatia amb tots els animals.

PROMOURE UN NOU MODEL DE ZOO

Barcelona en Comú es va adherir a la iniciativa ZooXXI i seguirem treballant per aquest model alternatiu. Des de l'any 2016, Barcelona ja és una ciutat lliure de dofins en captivitat. L'any 2017 es va posar en marxa l'elaboració del Pla Estratègic del Zoo amb la participació d'entitats, comunitat científica i en audiència pública infantil, que finalment es va aprovar per unanimitat l'any 2019. L'objectiu és seguir avançant amb consens, criteris científics i màxima participació ciutadana.

- Seguir desenvolupant un model de zoo basat en la

conservació i la recuperació d'espècies autòctones en perill d'extinció, en la recerca científica, en la protecció de la natura i en l'educació ambiental,

- Seguirem vetllant per la salut i la vida digna de tots els animals que actualment estan al Zoo de Barcelona i, d'acord amb el comitè d'ètica, promourem el trasllat a santuaris de les espècies més vulnerables.

CUIDAR ELS GATS

A Barcelona hi ha unes 160 colònies de gats amb més de 7.000 gats. Aquestes colònies estan cogestionades gràcies a l'esforç i al compromís d'entitats i persones voluntàries que en tenen cura i fan possible el seu manteniment diari. Durant els nostres mandats al govern, hem augmentat les subvencions per al control i la gestió de les colònies de gats de ciutat. No obstant, considerem que és indispensable repensar el model, els recursos destinats, les condicions dels espais i la integració d'aquests gats a la realitat urbana.

- Augmentarem els recursos per a les protectores i gestores de colònies felines. Inclourem programes de gestió de colònies felines per fomentar la col·laboració ciutadana, fent formació de gestores i evitant conflictes veïnals.
- Crearem un circuit de colònies felines. Reforçarem les campanyes d'esterilització i control sanitari per garantir la reducció de malalties i sobrepoblacions amb el mètode CER (captura, esterilització i retorn). Construïm habitacles per a protegir-los i senyalitzarem els espais. Revisarem el protocol de trasllat de colònies.

PROTEGIR LA FAUNA URBANA

Defensem el control dels animals amb els que compartim la ciutat amb mètodes ètics, no cruents. Tot un repte que ens obliga a teixir propostes innovadores, dedicant molts més recursos, més persones especialitzades, més informació ciutadana, controls més efectius i ètics, actuant de forma immediata perquè a la Barcelona sostenible que lluita contra l'emergència climàtica tornem a sentir piular els pardals i es garanteixi la seguretat dels animals i de les persones, la qualitat de l'entorn natural i els corredors biològics.

- Executarem la gestió poblacional no cruenta i ètica de poblacions sobredimensionades (coloms, gavines, petits mamífers rosegadors, cotorres). Atenció clínica i adopcions pels animals que no poden ser reintroduïts.
- Davant les onades de calor es vigilarà que en tots els parcs de la ciutat hi hagi abeuradors per a aus. La ubicació de les fonts i dels refugis suplementaris haurà de ser consensuada per persones expertes sota criteris tècnics, per no incomplir en cap cas els estàndards de benestar ni incórrer en males pràctiques de conservació. Potenciar la tornada d'espècies als entorns que ho permeten facilitarà l'equilibri ecològic.
- Ampliarem el nombre de dispensadors de pinso anti-conceptiu per a coloms.
- Estudiarem els protocols de poda per a minimitzar l'impacte en aus. Informarem que l'Ajuntament pren mesures per posar caixes niu. Instal·larem panells

informatius dels cicles biològics.

- Reforçarem el Pla d'Acció de Senglars. Estudiarem mètodes alternatius de control ètic amb dispensació d'anticonceptius. Seguïm implantant mètodes que evitin l'alimentació de senglars, com ara bloquejar contenidors de brossa en les àrees de muntanya i pròximes.

TREBALLAR PEL BENESTAR DELS ANIMALS DE FAMÍLIA

Tenim el compromís de seguir avançant pel benestar dels gossos, en l'eradicació del maltractament i l'abandonament, i en transformar i ampliar els espais de lleure. Hem ampliat les àrees d'esbarjo i les zones d'ús compartit. Hem aconseguit que en tots els districtes hi hagi almenys una zona de més 700 m². La platja de Llevant per a gossos és un èxit d'afluència i de bona valoració per parts dels usuaris.

- Estudiar una nova ubicació per una segona platja de gossos.
- Vetllarem pel compliment de la legislació en relació a la prohibició de venda d'animals en botigues i en pàgines web.
- Seguïm treballant per a la implantació de zones d'usos compartits en franges horàries, prioritzant els espais dignes, un mobiliari urbà segur pels gossos, senyalística i informació clara dels horaris.
- Millorarem l'accés de les persones amb els seus animals de companyia a edificis municipals i al transport públic, amb les excepcions que marca la llei vigent, tot respectant la resta de persones usuàries i les instal·lacions. En cas que se li demani, la persona portadora haurà d'acreditar que l'animal està correctament registrat i xipat. Garantirem una flota de taxis amics dels animals.
- Posarem en marxa un servei municipal d'acompanyament al dol i comiat dels animals de família, garantint un servei integral des del moment del decés fins al seu destí final.

AVANÇAR CAP A UN MODEL DE FESTES POPULARS AMIGUES DELS ANIMALS

És necessari avançar cap a un model de festes populars respectuós i empàtic, que aposti per la pirotècnia de més lluminositat i de menor impacte acústic i que delimiti els usos indiscriminats de la pirotècnia no-professional, limitant i assenyalant els dies, horaris i/o espais d'utilització.

- Proposarem que, conjuntament amb les entitats que ho impulsen, s'estudiïn mesures encaminades a un model pirotècnic de menor impacte acústic.

Pràctica esportiva universal

L'esport és un dret, no un bé de consum. La pràctica esportiva és una font de salut i una eina de cohesió social, que ha d'estar a l'abast de totes les veïnes i veïns de Barcelona. Per això volem seguir impulsant una pràctica esportiva accessible a totes les persones, fent front a les desigualtats de classe, gènere, discapacitat, origen i diversitat sexual que suposen obstacles per assolir la pràctica esportiva universal. Per garantir el dret a l'esport, posem la ciutadania per davant dels interessos privats, reforçant la xarxa municipal de Centres Esportius i afavorint l'esport a l'espai públic. Volem seguir fent de Barcelona una ciutat esportiva que no només es preocupa pels grans esdeveniments i grans clubs, sinó que aposta per la pràctica esportiva a tots els nivells, escolar, de base, semi-professional i professional.

AFAVORIR L'EQUITAT EN LA PRÀCTICA ESPORTIVA ESCOLAR I EXTRAESCOLAR

L'esport és una de les eines clau per a la cohesió social. S'han de reduir els dèficits de pràctica als centres públics per motius d'origen o de situació socioeconòmica.

- Garantir l'equitat en l'accés a les activitats extraescolars esportives, donant suport tècnic i coordinant centres educatius i esportius, equipaments, comunitat educativa i administració per a eliminar els dèficits que es detectin.
- Impulsar un pla de millora dels gimnasos de les escoles d'infantil i primària.
- Dotar de recursos als programes de formació esportiva professional per a joves, donant sortides laborals, especialment als joves en risc d'exclusió. Incloure una nova línia de subvencions per a projectes comunitaris destinada a joves d'entre 18 i 23 anys.
- Participar en el programa Patis Escolars Oberts, de l'IMEB, en el vessant esportiu.
- Impulsar les iniciatives de les entitats d'economia social i solidària aplicades a l'esport, generant una nova activitat econòmica i treball digne, especialment en el sector tecnològic.
- Desenvolupar programes d'activitat física i salut, promovent els programes compartits entre els CEMs i els CAPs.

FOMENTAR L'ESPORT INCLUSIU I COMBATRE ELS DESEQUILIBRIS DE GÈNERE

Cal eliminar les barreres per garantir la pràctica esportiva de les usuàries amb diversitat funcional. Cal mantenir la tendència creixent de participació de noies i dones i de persones LGTBI i impulsar les propostes de la mesura de govern d'esports i gènere a tots els territoris:

- Equiparar les subvencions i ajuts a l'aplicació de la mesura de govern d'esports i gènere.
- Fomentar la incorporació de les dones als equips tècnics i directius de l'esport .

- Formar als professionals dels equipaments municipals sobre la perspectiva de gènere i aplicar la visió en el disseny i la gestió dels equipaments.
- Reforçar l'esport en col·lectius d'origen divers, especialment de les dones, facilitant instal·lacions on puguin practicar-lo amb seguretat.
- Impulsar pautes i protocols per a prevenir les situacions d'assetjament i abús sexual, dirigint una campanya a clubs, entitats, centres escolars, AFAs, federacions i a qualsevol professional vinculat a l'esport.
- Impulsar la visibilització, el suport i la participació esportiva de les persones del col·lectiu LGTBI, conjuntament amb les entitats especialitzades.
- Garantir el dret a la pràctica esportiva inclusiva. Garantir l'accessibilitat als CEMs existents i consolidar la tarificació específica per a persones amb diversitat funcional.
- Engager un pla d'activitat física per a persones grans.

GARANTIR EL DRET A LA PRÀCTICA ESPORTIVA REFORÇANT EL SERVEI PÚBLIC EN LA GESTIÓ DELS EQUIPAMENTS ESPORTIUS

L'actual model de gestió d'equipaments esportius no permet que actuïn com a node de serveis municipals, esportius i de salut.

- Avançar en el control públic dels equipaments esportius municipals en cogovernança amb els usuaris.
- Afavorir el model de gestió cívica de les instal·lacions esportives municipals instaurar una política de taxes més progressiva..
- Elaborar un protocol de cessió d'ús d'instal·lacions esportives de les escoles i instituts públics de la ciutat per a incrementar la pràctica esportiva de baix cost, de proximitat i continuada, especialment pensada per a facilitar-ne l'ús als joves d'entre 18 i 23 anys.
- Implementar la targeta virtual TEAM (Targeta Esportiva Accés Múltiple) per a que es pugui accedir als diferents CEMs, independentment d'on s'hagi fet la matrícula i s'aboni la quota.

PLA DE QUALITAT DE LA GESTIÓ ESPORTIVA DE L'INSTITUT BARCELONA ESPORT

- Elaborar un pla de qualitat per revisar, millorar i donar més transparència al model de gestió esportiva de l'IBE, a partir d'una anàlisi del seu funcionament.
- Impulsar la qualitat en el servei esportiu públic, que augmenti el nombre de practicants en tots els segments, fidelitzant a l'esportista i facilitant una millora permanent del servei.
- Incrementar la transparència en la informació pública sobre la gestió dels actuals equipaments, facilitant la informació de gestió als seus usuaris.
- Incorporar la figura del director/responsable municipal per coordinar el conjunt de CEMs.

FACILITAR L'ÚS ESPORTIU DE L'ESPAI PÚBLIC

La ciutat guanya espai públic i cal propiciar una bona convivència de l'ús ciutadà no esportiu amb la pràctica d'activitat física. Cal revisar les ordenances existents, dotar de senyalització i equipaments adients on calgui, i fer-ho respectant el medi ambient i la resta d'activitats a l'espai públic. Amb les futures reformes del Port Olímpic i del Passeig Marítim, cal promoure noves activitats marines.

- Impulsar un espai de trobada amb els col·lectius d'usuaris esportius per identificar les zones més utilitzades, senyalitzar-les, dotar-les de materials adients, si cal amb persones dinamitzadores, i evitar l'apropiació de l'espai públic per part d'un col·lectiu determinat.
- Aprofitar els projectes de reforma del Port Olímpic i del Front Marítim per consolidar les activitats esportives aquàtiques. Afavorir l'activitat esportiva marina facilitant guinguetes on les pertinences es puguin guardar amb seguretat. Impulsar activitats en piscines d'aigua marina. Augmentar els punts accessibles d'entrada a l'aigua per a col·lectius amb diversitat funcional i gent gran.
- Facilitar material urbà esportiu fix per a la pràctica esportiva a l'aire lliure.
- Col·laborar amb l'Àrea Metropolitana i els municipis per millorar l'espai a l'aire lliure a la llera del riu Besòs.
- Facilitar la pràctica esportiva lliure a les muntanyes de Montjuïc i Collserola de manera segura i saludable.
- Afavorir l'augment del nombre d'espais habilitats pel ball a l'espai públic en col·laboració amb les associacions de ball i dansa. Es tindran en compte, entre d'altres, els següents factors: el tipus de terra, la presència d'ombra, fonts d'aigua, miralls, etc.

FOMENTAR ESDEVENIMENTS ESPORTIUS POPULARS

Cal protegir els esdeveniments esportius populars de la ciutat en tant que formen part d'una estratègia de promoció fonamental pel que fa a la participació de la ciutadania en actes esportius al carrer.

- Establir uns criteris per a la selecció i captació d'esdeveniments internacionals que projectin una ciutat amb els valors que ha de tenir: esdeveniments que garanteixin una alta participació ciutadana, sostenibles a nivell econòmic, social i ambiental, que incentivin la innovació i l'esport urbà, i fer-ho col·laborant amb la resta d'administracions. Creació d'un grup de treball amb la participació de diversos actors que avaluin els esdeveniments i emetin recomanacions en relació al seu impacte a la ciutat.
- Desenvolupar les actuacions necessàries per la celebració exitosa de la Copa de vela del Amèrica a Barcelona en 2024, garantint que reverteixi al màxim en el sector esportiu de la ciutat i la pràctica esportiva del veïnat de la ciutat.

Seguretat i convivència: inclusives i participatives

La inseguretat és el principal problema percebut pels veïns i veïnes de Barcelona tot i la millora de les dades objectives: durant els sis primers mesos del 2022 els delictes es van reduir un 21% en comparació amb l'època prepanandèmica.

D'acord amb diversos estudis recents, els factors que incrementen la probabilitat de sentir inseguretat són quatre: l'habitatge i les condicions residencials, l'entorn físic del barri, la victimització al propi barri i els usos de l'espai públic. Per això calen polítiques de seguretat i convivència transversals. En aquest sentit, a banda de serveis com els de neteja o urbanisme, cal redimensionar serveis com el de gestió de conflictes sota aquesta mirada.

En casos d'inseguretat en sectors o districtes concrets, cal una millor coordinació amb Guàrdia Civil per l'entrada de droga pel port o amb Mossos d'Esquadra pel fenomen dels narcopisos, així com plans d'actuació dissenyats a mesura, que incloguin accions de prevenció i intervenció, per zones concretes de la ciutat.

El cos de la Guàrdia Urbana també requereix un nou dimensionament que generi mesures organitzatives que permetin utilitzar millor els recursos i fer d'aquest servei públic un cos policial més eficient i efectiu. En aquest sentit, cal una actualització de funcions perquè estiguin adaptades al context actual i a les principals problemàtiques detectades a la ciutat dins del seu àmbit de competències.

MILLORAR LA CONVIVÈNCIA DES DE LA CONSTRUCCIÓ COMUNITÀRIA

Les nostres ciutats han conegut transformacions accelerades. D'una banda, l'augment de la desigualtat i la polarització urbana propiciats per una economia i un urbanisme neoliberal i, per altra banda, l'augment de la diversitat sociocultural vinculada amb la migració o la diversificació dels estils de vida. Alhora, les ciutats també són espais de resiliència on sorgeixen dinàmiques de cohesió, i l'espai públic esdevé un espai de trobada que cal acompanyar des de les polítiques públiques.

- Impulsar l'acord per una nova ordenança de convivència que posi al centre l'exercici dels drets a la ciutat.
- Desenvolupar plans de veïnatge per territori (districte, barri i/o zona específica) que comptin amb la participació dels diferents col·lectius que en formen part per incorporar i respectar les seves necessitats, amb l'objectiu de dissenyar mesures per prevenir i abordar els conflictes i les violències específiques de cada territori, amb una implicació de recursos més enllà de la intervenció policial.
- Augmentar els **recursos de gestió i resolució de conflictes**, com la mediació.
- **Redimensionar els serveis de prevenció** per adequar-los a les necessitats de cada districte.
- Tenir almenys **una persona referent** per coordinar actuacions davant de **conflictes de convivència a cada districte**.

GARANTIR UN OCI NOCTURN RESPECTUÓS I PER A TOTHOM

L'oci nocturn a la ciutat ha de permetre compatibilitzar el descans veïnal amb la diversió i oferir opcions que representin la diversitat. El veïnatge de la ciutat ha de ser part en la definició d'aquest model i s'han d'establir noves regulacions i criteris per implantar-lo.

- Crear una **assemblea ciutadana per definir el model d'oci**, generar propostes inclusives i respectuoses per garantir el dret a l'oci de tothom així com el descans veïnal.
- Crear **taules territorials per abordar els problemes vinculats a l'oci nocturn**, proposar actuacions, canvis de regulació, garantir-ne el compliment i fer-ne el seguiment.
- Obrir **espais públics amb activitats de nit** (com casals, etc.) per garantir més opcions d'oci.
- Fer convenis amb el sector de l'oci nocturn per **impulsar la coresponsabilitat amb el sector privat**.

MODERNITZAR EL COS DE LA GUÀRDIA URBANA I CENTRAR-LO EN LA PROXIMITAT

En els últims vuit anys l'actuació de la Guàrdia Urbana ha estat guiada pels principis de proximitat, territori i transparència. Això ha implicat un canvi organitzatiu estructural i de procediments, així com del sistema de formació. Cal seguir introduint millores estructurals i tecnològiques per afrontar les múltiples tasques i demandes quotidianes.

- Potenciar el model de **policia de barri** perquè a partir del treball que desenvolupa al territori assoleixi la transversalitat en la gestió de problemes i la seva resolució. Consolidar la formació del personal més enllà de l'estricta formació tècnica, posant especial atenció en els valors que han de regir l'actuació policial.
- Accelerar la incorporació d'**instruments tecnològics** per incrementar l'eficiència i la transparència policial, així com les càmeres unipersonals.
- Potenciar la **presència i l'actuació al torn de nit**.
- Seguir treballant perquè la confiança de la ciutadania en la GUB augmenti, **desenvolupant procediments de justícia procedimental**. Garantir la identificació 360° als equips d'intervenció.
- **Finalitzar les noves comissaries de Sarrià i Sant Andreu** i millorar les comissaries antigues com la de Sants.

ACONSEGUIR UNES POLÍTIQUES DE SEGURETAT I CONVIVÈNCIA MÉS TRANSPARENTS, INCLUSIVES I PARTICIPADES

Les polítiques municipals de seguretat i convivència s'han de construir de manera més participada amb la ciutadania, incorporant una visió àmplia que fugi de les dades administratives com a única eina de diagnòsi. Cal incorporar la visió de la seguretat humana i generar eines per diagnosticar i planificar una política de mig i llarg termini. Cal que la valoració professional dels diferents equips que participen

en la construcció de la seguretat i la convivència augmenti, i cal millorar la transparència i la rendició de comptes.

- Crear un **observatori del conflicte i la convivència** que aporti una fotografia global de l'estat de la seguretat i la convivència a la ciutat, comptant amb les diferents administracions, serveis i fonts d'informació, amb l'objectiu d'arribar a diagnòsi i propostes de solucions més holístiques i transversals.
- Crear una línia de subvencions per fomentar la formació i el debat informat amb l'acadèmia i la ciutadania sobre problemàtiques de seguretat i convivència.
- Incrementar el **personal no policial dedicat a la prevenció i la seguretat per desburocratitzar i aconseguir més transversalitat en el disseny**, implementació i avaluació de les polítiques de convivència i seguretat.
- Seguir desenvolupant accions positives per incrementar la **representativitat de la diversitat de gènere i d'origen** a la Guàrdia Urbana i al Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis.
- Incorporar la **visió de la seguretat i la convivència** a tots els **projectes urbanístics**, sobretot tenint en compte la no criminalització dels col·lectius més vulnerats, la perspectiva de gènere i la diversitat cultural i funcional.
- Seguir millorant la **transparència** i ampliar l'accés públic als plans, mesures i actuacions de cada servei, així com la **participació** i el contacte directe amb la ciutadania.

FER QUE EL SERVEI DE PREVENCIÓ I EXTINCIÓ D'INCENDIS SIGUI CAPDAVANTER I REFERENT

El Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis de Barcelona és un dels millors valorats de l'Ajuntament. Els últims anys ha aprofundit en el vessant de la prevenció, en el contacte amb la ciutadania des de la proximitat i en una modernització estructural, així com en els processos de selecció que li permeten ser un cos més efectiu i divers. Cal mantenir-ho perquè segueixi sent una referència a nivell estatal i internacional.

- Potenciar les activitats preventives amb campanyes i formacions directes adreçades a la ciutadania.
- Seguir treballant per incorporar la perspectiva de gènere als parcs de bombers, així com als procediments i models de lideratge.
- Crear un grup permanent que treballi en coordinació amb la Direcció de Justícia Global per valorar i contribuir amb el seu coneixement davant de situacions de catàstrofe a països amb els quals l'Ajuntament tingui vincles de col·laboració.
- Revisar les coordinacions amb el SEM, cossos policials i altres serveis de l'Ajuntament per donar un servei més eficient.